

Petre CICHIRDAN

RAIUL, DUPĂ CHRISTOS!

(One Man Show)

**Editura INTOL-PRESS
Râmnicu Vâlcea, 2024**

« „Făt Frumos din Lacrimă este Luceafărul ce nu s-a mai întors la Cer, care a rămas pe Pământ, și așa Raiul din Nou s-a făcut.” (Ghelasie Gheorghe și Valerian, „Acatistul Poetului neamului Românesc Mihail Eminescu”)

Raiul înseamnă veșnicia acestei vieți/ Aici pe pământ/ Și nu în viața de apoi/ Și el este și bun, este și rău/ Este rotund/ Și este mai mult apă decât pământ/ La fel cum este și corpul oricărui om./ Și are înălțimi colosale și adâncimi abisale/ Și este în același timp arid și fertil/ Este și frig este și cald/ Este lumină și întuneric/ Este și ură/ Este și iubire/ Este un tot, mai mult chiar/ Este o oglindă curată în această împărăție/ În care trăim împreună și la bine, și la rău.

Conținutul acestui *One man show* („Raiul, după Christos!”) este o reluare optimizată, corectată și adăugită, a conținutului volumului 2 din romanul „Cartea cărților & cartea vieții. Raiul este aici pe pământ. (Roman)”/ Petre Cichirdan, Râmnicu Vâlcea, Intol Press, 2021, și în care rămâne un personaj: TOSCHRIS însoțit de VOCEA DIN ADÂNCURI prezentă scenic printr-un difuzor așezat, undeva, în culise. Întregul text este o parcurgere sumară, dar esențială, în mileniul III, a Noului Testament. »

(Fragment din „Cuvintele autorului”)

ISBN 978-606-8701-42-4

RAIUL, DUPĂ CHRISTOS!

Petre CICHIRDAN

RAIUL, DUPĂ CHRISTOS!

(One Man Show)

Editura INTOL-PRESS
Râmnicu Vâlcea, 2024

Tehnoredactare: Simona Maria KIS
Coperti: Ana Maria LAZĂR
Corectură: Leontina CICHIRDAN

CIP nr. 11439/ 14.05.2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CICHIRDAN, PETRE

Raiul, după Christos! / Petre Cichirdan. - Râmnicu Vâlcea :
Intol Press, 2024

ISBN 978-606-8701-42-4

821.135.1

Apărut în PDF la Editura Intol Press în revista on line „Cultura
Ars Mundi” – mai, 2024 și tipărit la Rotipo Iași (office@rotipo.ro), noiembrie, 2024, în 50 exemplare, Ediția 1

Copyright © 2024 Editura Intol Press din cadrul SC Intol SRL
str. Calea lui Traian 169, bl.5, sc.E, ap.3, tel(fax) 0250 736615,
tel: 0350 401 254, 0746.029.824 Reg.Comerțului J38/442/93
E-mail: cichirdan@yahoo.com

CUVÂNTUL AUTORULUI

„Făt Frumos din Lacrimă este Luceafărul ce nu s-a mai întors la Cer, care a rămas pe Pământ, și așa Raiul din Nou s-a făcut.” (Ghelasie Gheorghe și Valerian, „Acatistul Poetului neamului Românesc Mihail Eminescu”)

*

Raiul înseamnă veșnicia acestei vieți/ Aici pe pământ/ Și nu în viața de apoi/ Și el este și bun, este și rău/ Este rotund/ Și este mai mult apă decât pământ/ La fel cum este și corpul oricărui om./ Și are înălțimi colosale și adâncimi abisale/ Și este în același timp arid și fertil/ Este și frig este și cald/ Este lumină și întuneric/ Este și ură/ Este și iubire/ Este un tot, mai mult chiar/ Este o oglindă curată în această împărăție/ În care trăim împreună și la bine, și la rău.

*

Conținutul acestui *One man show* („Raiul, după Christos!”) este o reluare optimizată, corectată și adăugită, a conținutului volumului 2 din romanul „Cartea cărților & cartea vieții : raiul este aici pe pământ: (roman)”/ Petre Cichirdan - Râmnicu Vâlcea: Intol Press, 2021, și în care rămâne un personaj: TOS-CHRIS însoțit de VOCEA DIN ADÂNCURI prezintă scenic printr-un difuzor așezat, undeva, în culise. Întregul text este o parcurgere sumară, dar esențială, în mileniul III, a Noului Testament.

Textul cuprins între ghilimele este citat biblic din cadrul părții respective, în număr de 25 de părți, corespunzătoare celor 27 capitole - „cărți” - specifice N.T. (mai puțin „Cărțile” a doua și a treia ale lui Ioan); Noul Testament din Biblia tradusă de D. Cornilescu 1921, 1923, inclusiv N.T. și Psalmii apărută în 1949. Scrisul italic este sublinierea autorului.

*

Autorul principal al acestei cărți este chiar Biblia, Noul Testament, această minunată Carte a Cărților, care a surprins

realitatea acestei lumi, după Înălțarea lui Iisus Christos la Cetriuri... Autorul este un admirator al acestor versete, pe care le socotește adevărate prime poeme ale lumii, ale luminii, ale vieții.

*

Cititorii, slujbașii bisericii, trebuie să ne ierte că am îndrăznit să reproducem în cadrul acestui recital de versete, citatul biblic, dar ar fi fost mai mult decât anormal, Biblia aparținând universalității, ca aceștia să nu revadă expresia divină întocmai și care persistă de peste două mii de ani. ...O expresie divină care, iată, încă de atunci și până în prezent, a găsit în Cuvânt puterea de a convinge generații și generații de Adami și de Eve, timp de două milenii, urmând și generațiile din mileniul III, că numai marea înțeleștare, îmbrățișare, dintre om și Dumnezeuul său, precum *Sărutul* lui Constantin Brâncuși, mai poate oferi în acest timp cu totul nou, mileniul nou, poate chiar mileniul, omului pe pământ stabilitate, iubire și iar iubire, știință și artă, tehnologie și...continuitate!

RAIUL, DUPĂ CHRISTOS!

PARTEA ÎNTÂI

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Suntem în « Evanghelia după Matei » o Carte a timpului nou. Toschris tocmai a citit-o și se plimbă prin grădina nouă a Raiului care se întinde de la Țara Loviștei, pe Olt în jos, Mănăstirea Cozia, tot în jos, până când cotind la dreapta o ia pe sub munte ajungând tocmai sus la Mănăstirea Arnota... Este cartea închinată Domnului nostru Iisus, Împăratul nostru care îi urmează direct lui David cel născut din patriarhul neamurilor, Avraam. ...Isaac, Iacov, Iuda și cei unsprezece frați ai săi care sunt semințiile neamului omenesc și care au purtat către noi, viu, cuvântul și ființa lui Dumnezeu. Iosif, soțul Mariei, a fost fiul lui Iacov, iar Maria, fecioară, logodnica lui a născut pe Iisus „care se numește Hristos”. Vă spun, dacă, încă, nu știți că Hristos în grecește înseamnă Christos și în evreiește înseamnă *Mesia*; și în toate limbile se cheamă *Unsul*. Iisus înseamnă *Domnul este Mântuitor* .

TOSCHRIS: - Am calculat toate generațiile de la Avraam, Avram până la îndumnezeirea sa, și au rezultat „paisprezece generații” până la David, paisprezece generații de la David la evacuarea fiilor Israel în Babilon, și tot paisprezece de la revenirea din Babilon, până la Christos: patruzeci și două de generații în total de la Avraam la Christos; din tată în fiu, s-a păstrat - purtat - numele Domnului viu și unic între fiii lui Israel. Dar ce-mi aud urechile?...Auzi și tu cel care-mi vorbești din adâncuri?...Da, lui Iosif i se spune că Maria „va naște un Fiu căruia se va pune numele Iisus pentru că El va mântui pe poporul Său de păcatele lui.” Iisus este salvatorul lui Israel, demonstrând spiritul său de sacrificiu și de dăruire în interesul comunității.

Comunitatea este spațiul specific fiilor lui Israel. Spiritul lui Israel se află la baza revoluțiilor mondiale.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Iisus s-a născut în timpul lui Irod - împăratul - în „Betleemul din Iudea” și a fost anunțat de trei magi veniți „de la Răsărit”. Primul mag a întrebat: „Unde este Împăratul Iudeilor, care S-a născut?” Și a continuat: noi am urmat steaua care ne-a arătat calea și am străbătut atâta drum „să ne închinăm Lui.” A mai adăugat magul: - Știm că păstorii s-au închinat Lui, primii!

TOSCHRIS: - Iisus, Împăratul, real, fiindcă era în urmă cu douăzeci și opt de generații fiul lui David - os împărătesc - și îi urmează figurativ, simbolic, lui Irod. Acesta din urmă, rege în Iudeea, procedează la un genocid încercând să-l facă dispărut pe Iisus, tocmai, datorită acestor magi. La răstignire, pe cruce, romanii îl consfințesc, batjocorind pe iudei, pe Iisus, ca rege al lor (I.N.R.I.= Iisus din Nazaret Regele Iudeilor). Majuscule care mențin această stare, inițial, de tortură, pe crucea fiecărui creștin, timp de două milenii! Iisus este ultimul împărat al iudeilor și primul împărat al imperiului creștin, nou Dumnezeu, al creștinismului pe care l-a generat. Iudeii și creștinii, totu-na!...noi le zicem Fiii lui Israel! „Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: - Un glas s-a auzit în Rama,/ plângere și mari gemete:/ Rahela își plânge copiii și nu vrea să fie mângâiată.” Omenirea și-a scris istoria după proorocirile transmise oral și în scris, și după fapte, după săpăturile arheologice, după arhitectura și monumentalistica timpului, după imaginile din artele plastice, după acatistele și blestemele din bisericile creștinilor! Crima la iudei mai aprigă decât la alte neamuri. Crima shakespeariană, din Renaștere, pentru urmașii de coroană are adânci și bestiale tradiții în antichitate; adevăr care atestă că viața omului obișnuit nu avea nici o conotație în civilizație...crima profesionistă înlocuind starea naturală de canibalism. Incantația poetică rămâne ace-

eași pe întreg parcursul vieții omului pe pământ și ea folosește din răputeri simbolul, pilda, perorația...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Iată că securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor: orice pom care nu face roadă bună este tăiat și aruncat în foc.”

TOSCHRIS: - Pomul și poporul, totuna! Dacă nu rodește pomul fructifer este tăiat și pus pe foc! Rodul trebuie să vină din efort personal și nu din asigurarea că este suficient să crezi; menționând mai înainte pe Ioan Botezătorul: „Și să nu gândiți că puteți zice în voi înșivă: - Avem ca tată pe Avraam! Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.” Iată ruptura, noul! Puterea Domnului poate mișca piatra (frământase mai înainte lutul); din piatră nesimțitoare, putând face piatră simțitoare, om nou! Și totuși în noul spirit piatra este un simbol, pe când omul în carne și oase... este om!

Ioan Botezătorul la botezat pe Iisus în apa Iordanului și le spunea tuturor: „Cel care vine după mine este mai puternic decât mine și eu nu sunt vrednic Să-i duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.” ...Din nou, venirea lui Iisus - Mântuitorul - a fost iminentă, pentru asta s-a lăsat supus batjocoririi, dar în nici un caz ea nu este acum, secolul XXI, apropiată sau cum se spune, că urmează! Creștinismul se autoreglează, autoîndrumază; apropie în ritm crescendo omul de natură, dar și de patronul său spiritual, Domnul! Cel înăscut în fiecare ființă - om, dovedind că autopedeapsa este o consecință a naturalului; și, că, el, omul, se face vinovat de binele sau răul care se produce în jurul său.

VOCEA...: - „Acela Își are lopata în mână, Își va curăți cu de-săvârșire aria și Își va strânge grâul în grânar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge.”

TOSCHRIS: - Vedeți? avem de a face cu un proces continuu de curățire și selecție și nu legat de o anume dată, timp, spațiu, proorocie, pentru venirea Apocalipsei...din anul două mii;

când ne-am lămurit cu această idee, cu apocalipsa, fenomenul continuu, care există fără să se vadă, care conduce spre degradare continuă, care îndepărtează rațiunea de natural, dorind să beneficieze doar de părțile pozitive ale acestui sistem de viață după modelul natural. Altfel trebuie să ne așteptăm și la ordinea viitoare a lumii, cu un stat din ce în ce mai neimportant, când omul trebuie să se întrețină singur, pârghiile acestei trăiri fiind din ce în ce mai mult în mâinile sale și mai puțin în mâinile comunității, statului... De fapt întreaga învățătură care devine evidentă după cunoașterea acestor cărți, Cartea Cărților, este că omul trebuie să trăiască din ce în ce mai mult cu mintea și mai puțin cu inima. O treime din viață el își educă mintea, și foarte puțin ascultă de bătăile inimii, care mai mult îl sperie... Romanticii au ascultat prea mult de inimă și de aceea au murit de tineri. Omul trebuie să învețe să trăiască și să se adapteze celor câteva nevoi; între acestea - sexul! utilizarea sa joacă un rol tot atât de important precum nevoia de hrană, oxigen, vază și auz...

VOCEA... : - Iisus a fost scufundat de Ioan de trei ori în apa Iordanului și de îndată „cerurile I s-au deschis” și un porumbel care era chiar „Duhul Domnului” s-a coborât deasupra capului proaspătului botezat. Am văzut, în iconicul tău, Toschris, Ioan și porumbelul sunt înconjurați de coloanele împărătești antice și de faguri de miere!...frumos!

TOSCHRIS: - Iată un alt element de modernitate în gândire, care nu este de ieri de azi: *am văzut*, simbolul! care este de multă vreme: leul - chiar simbolul Domnului oștirii; existența simbolului fiind o dominantă în creația artistică timp de milenii, proorociile oamenilor aleși de Domnul nefiind posibile decât prin simboluri. Simbolul în explicații și stabilirea adevărului permite o arie mai largă de interpretare.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Omul va trăi nu numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care laudă pe Domnul.”

TOSCHRIS: - Este atât de clar că nu numai cu hrană, oxigen și apă trăiește omul sau numai cu apă, căci acesta le are pe toate, ci și cu liniștea de care are nevoie temperamentul său, mintea; fără liniște interioară hrana materială fiind inutilă, fiind chiar un rău. Această sintagmă: *Nu numai cu mâncare trăiește omul ci și cu cuvântul Domnului* era scrisă pe toate ștergarele în copilăria mea și care în mai toate familiile cumsecade era scrisă și agățată pe peretele din fața mesei. ... Să nu ispitești pe cel care îți dăruie, fiindcă atunci relația dintre tine și el se năruie. Nu poți pune la încercare pe binefăcătorul tău. Se întâmplă de multe ori între prieteni ca unul să încerce să verifice încrederea de care se bucură din partea celuilalt...Adio prietenie! Este obligatorie încrederea în părintele tău, în prieten sau iubit/iubită. ... Spune undeva în această Evanghelie, a lui Matei, „Domnului Dumnezeului tău...”! iată în acest timp nou se vorbește de Dumnezeu din noi, din fiecare... Sufletul meu nu poate avea doi stăpâni. Plăcerile sunt momentane, dar ele sunt stăpâne pe sufletul meu și pe trupul meu, care răspunde senzațiilor datorate gravitației! Suntem împreună, divinitate și om, în această extraordinară conlucrare - iubire față de mama noastră comună, Terra! ... Aud că trebuie să ne pocăim că vine împărăția cerurilor. Numai că pocăința este veche de două mii de ani, și ea, astăzi, în mileniul III, se cumpără așa cum se cumpără știința și cunoștința... Așa trebuie înțeleasă apocalipsa, care a început acum două milenii și mai bine, aceasta fiind o stare de fapt permanentă în natură. Ca și viața de apoi, tot o credință, de această dată, în bine! Dar mai bine viața veșnică, care prin speranță se confirmă! Viața omului este ca o pregătire în vederea celei de apoi, dar aceasta nu se întâmplă niciodată, din contră, este un frumos și sănătos ideal...idee care ține speranța aproape de trupul veștejit. Viața de Apoi devine totuna cu viața de pregătire și se confirmă adevărul că viața omului este una singură și trebuie trăită numai cu dorința de bine suficient!! Este o crimă curmarea ei în mod nefiresc, nenatural. Viața de

pregătire este substanță magnetică, de atracție, reală și pilduitoare, efemeră, iar viața de apoi este pecete pentru cea dinainte și astfel se crează veșnicia; așa cum este și Coloana Infinitului gândită de Constantin Brâncuși. Cel mai înalt țel - sens - al vieții este cel care aduce omului bunăstare, pace și trebuință, și spre el trebuie să se îndrepte întreaga energie de care omul este capabil; țel adamic i se mai spune, cel care a transformat omul în ființă inovatoare și inventivă. Invenția sau inovația care nu îmbracă această formă pozitivă este una negativă și este un produs al răului conștient...Să fie pace? pe om trebuie să-l iei așa cum se arată el că este și nu cum crede cineva că ar trebui să fie, căci el nu se poate arăta altfel decât cum este, desigur, luându-i faptele ca elemente critice și în nici un caz vorbele... Adevărata conducere pleacă de jos. Creștinismul este mai întâi al popoarelor și mai apoi al împăraților, statelor. De aceea doctrina comunistă a împrumutat foarte multe pagini din faptele Apostolilor, sfinților; scrierile biblice, desigur, adoptând pentru ideea internaționalistă ateismul, considerând în mod fals religia ca promovatoare de războaie... Credința este mai presus de părinte, din care cauză ea nu apare ca profitabilă pentru comunitate decât pe latura ei de moralitate, desigur, până la habotnicie... Din nou, credința este un model pentru doctrina comunistă, care, mai dură decât cea religioasă, s-a organizat permanent în două compartimente: tineret și seniori, încalcând drepturile copilului, trăsătura ludică a lui homo faber, sapiens și religiosus. Un rău pentru comunitate este ca tinerii, copiii, să facă politică!...să conducă statul.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este împărăția cerurilor”.

TOSCHRIS: - Atunci, în biserică, și acum, în politică, a circulat această sintagmă: sărăcia - calitate! Biserica a spus: „Voi sunteți sarea pământului și voi sunteți lumina lumii”. În cazul acesta, duhul este chiar cel lipsit de faberul și sapiensul care îi

fac pe oameni mai bogați, mai diferiți unii față de alții...Nu poate exista o Împărăție a celor fără duh, sau cu duh puțin, și această Împărăție este tot aici, pe pământ. Sau cum să urmeze o „fericire de cei prigonți din cauza dreptății.” Cei care suferă din cauza nedreptăților. Altfel, iarăși, prezența comunității! a socialului în problema existenței. Eu nu vreau să fiu fericit, adică prigonit de dreptate ca să ajung în rai. Consider că lupta dreaptă este mai cinstită, desigur, dacă este posibil să existe luptă dreaptă. Și cazul acesta că cei oropsiți sunt sarea pământului e discutabil... În cazul lui Gogu Rusu, care a scris romanul *Sarea pământului* lucrurile stau altfel: la el sarea pământului este locul în care s-a născut omul, fiecare dintre noi. Și scrie despre asta foarte frumos. Una dintre cele mai frumoase cărți ale momentului contemporan mie! Legătura dintre tine ca om al comunității și locul natal. La Matei, credincioșii, neateii, fiii Domnului, aceștia toți sunt sarea pământului. De ce săracii și prigonții să fie cei care dau gust vieții pe pământ? ... Lumina lumii este poporul în credință și în învățătură dreaptă. Cărturarii de pe malul Oltului, drept, și cei mai procopsiți de darurile celor de la putere susțin că Lumina Lumii este însăși Christos ...o nuanță diferită, totuși! nu?

VOCEA... : - „Și oamenii n-aprind lumina s-o pună sub baniță, ci să lumineze tuturor celor ce sunt în casă.”

TOSCHRIS: - Vai ce spui, Doamne! Lumina este un drept comun, de la naștere și până la moarte. Ea nu poate fi obiect de vânzare - cumpărare fiindcă fără lumină nu există viață, și viața este dar de la natură, iar viața de om este dar de la Dumnezeu (!), dar și de la mama natură. Ce se întâmplă în mileniul III, cu lumina care este material de îmbogățire pe spinarea popoarelor foste comuniste, împreună cu energia, în general, este cea mai mare crimă împotriva omului din istoria umanității. Iată în ce situații neplăcute ne aflăm: odată că facem profit din energia vândută cetățenilor și, a doua oară, că începem să-i hulim pe cei care cred că suntem, noi, românii, urmașii da-

cilor și romanilor; numai faptul că am fost provincie romană îi enervează pe unii care se prefac, dar nu au nimic sfânt cu adevărat; aceștia toată ziua cântă și când trebuie și când nu trebuie: *Noi suntem români, și Treceți batalioane române Carpații...* niște nerușinați!...care fac bani din așa zisa dragoste față popor și țara noastră rotundă! Oare cât o să mai cânte despre chestiile astea?... Câtă nesimțire față de atâtea populații atât de bine și mult amestecate... Să mai faci acum ură de rasă? Și să fii șovin!/? Prea târziu, vedeți-vă băieți de treburile voastre...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Când dăruiești fă-o pe ascuns și nu te lăuda...

TOSCHRIS: - Lauda de sine nu miroase a bine. Lauda de sine este povară grea. Azi aduci laude și mâine regreți. Domnul nu numai că vede în ascuns, ci, fiind în inimă, îți vede toate faptele și acest lucru este suficient pentru fericirea ta. De aceea chiar și atunci când te rogi încuie-te în camera ta sau fă-o în sufletul tău. Iată, chiar și numai prin glasul lui Matei divinitatea este în om și ființează prin om; și acționează asupra omului din interior. Este permanentă de la naștere la moarte, și răspunde la ordinele spiritului cosmic, naturii măiestre. Prezența divinității nu se anunță bătând tobele, precum la apariția împăraților, iar rugămintea către ea nu se face decât în șoaptă și în intimitate. Sfinții se ascund când se roagă, căci acest gest, de rugăciune, se face prin renunțarea la sine și în afara contactului cu oamenii și, el, nu poate fi public...Atenție mânuitorilor de cădelnițe, unde și cum o faceți să nu fie o faptă care să cadă în derizoriu, așa cum o faceți pe la monumentele fără sens, mai nou prin spitale și sălile de operații! căci, atunci, divinul se supără acolo unde este...peste tot în ceruri și pe pământ așa cum este și spiritul cosmic. ... Atenție, când alergi după comori, mai ales atunci când nu le meriți. Adevărata comoară este în mâinile tale, iar atunci când nu o observi înseamnă că nu ești îndeajuns de pregătit să o primești, să fii conștient de ea. Orice

om a primit în dar cea mai de preț comoară care este chiar viața sa.

VOCEA... : - „Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este curat, tot trupul tău va fi plin de lumină...”

TOSCHRIS: - Există o medicină care investighează orice boală cercetând fundul ochilor. ...La fel și cu aerul, dacă trupul nu primește destul aer curat, prin nări și prin pielea de sub cămașă sau când este dezvelită, atunci bolile își vor găsi sălaș în trupul tău. La răsărit de soare, când respiri adânc și ești cu ochii la soare, simți cum lumina și aerul intră în tine și devine cel mai de preț remediu. Deci, foarte important, măcar câteva zile pe an, dacă nu mai multe, să stăm pe malul mării la răsăritul soarelui și să respirăm... sau să stăm pe culme de deal sau de munte și să respirăm cu fața la soare.

VOCEA...: - „Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră...” și totuși mănâncă!

TOSCHRIS: - Iarăși se vorbește și se recomandă modelul naturii; naturalului! De el vorbea și Brâncuși, și el sculpta cum vorbea. Așa ajungem la paradigma vieții, și nu modelul, fiindcă viața omului, adamică, are în permanență o formă obiectivă și una subiectivă, la vedere și la nevedere...ceea ce natura nu are. Natura nu gândește, dar omul este o ființă naturală care gândește.

VOCEA...: - Deci nu duceți grijă, ce și cum veți face mâine și ce veți mânca! Ziua de mâine stă în grija Domnului!

TOSCHRIS: - Ho, ho, iată, trăiește-ți ziua, părăsește gândul care te macină pentru a doua zi. Domnul are grijă de ziua de mâine!? Desigur e bine să-ți alungi gândul negru despre ziua de mâine, dar... Trăirea prezentului nu este o glumă. Artiștii și țiganii nu vând ziua de azi pe ziua de mâine, ziua de vară, nici pe întreg anotimpul de iarnă. Și încă ceva, iată ce ne zice apostolul...să ne ocupăm de necazul pe care îl avem astăzi și nu de cel pe care o să-l avem mâine. Să nu ne împiedicăm de piatra care ne-a apărut în cale. Alții chiar se culcă astăzi, ca să se

trezească mâine și de aceea nu fac nimic în viață. Mai bine Oblomov o viață, decât un Karamazov, astăzi. Ca să dormi, noaptea, trebuie să te culci împăcat cu ziua care tocmai a trecut. Niciodată nu știi cu precizie ce ți se va întâmpla mâine. Mâine nu este astăzi, durerea de astăzi nu va fi aceeași mâine. Când eram copil spuneam dimineața: Doamne ce bine că nu m-am născut cel din josul străzii care nu avea ce să mănânce. Sau spuneam, bucurându-mă că sunt viu, Doamne ce bine că nu m-am născut frunză sau găină. Sau spuneam, Doamne ce bine că m-am operat ieri! și am scăpat de durere și de frică astăzi; și speram mereu că mâine va fi altceva decât astăzi...La anestezie m-am calmat, că mai sunt câteva ore și mâine nu este astăzi.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide.”...Trăiește-ți clipa!

TOSCHRIS: - Nevoia glăsuiește. Căutarea găsește. Bătutul la ușă are, sigur, ecou!...și răspuns, dacă știi când să bați. Altfel, să ceri când știi că nu ai; să cauți și vei găsi oricum ceva; să bați la uși ca să ți să răspundă. Voința este o metodă de luptă și se bazează pe faptă. Fugi cât poți de gânduri!

VOCEA...: - „Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel;”.

TOSCHRIS: - Cred că tot așa de bine ar fi și dacă am formula invers: nu faceți decât ceea ce v-ar place să vă facă vouă alții.

VOCEA...: - „A căzut ploaia, au venit șuvoaietele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea; dar ea nu s-a prăbușit pentru că avea temelia pe stâncă.”

TOSCHRIS: - Iată, cum se construiește în România după 1989!...în albiile râurilor; sau, înainte de 1989, întâi se asfalta și mai apoi se canaliza. ...Vai de noi, oamenii fără minte, care construim case pe nisip, mai ales în viitor, vom fi primii, cum spune Cartea Cărților! dar mai ales fiindcă acceptăm să nu

gândim și să consideram că mașina, robotul, va trebui să gândească pentru noi.

VOCEA...: - „Căci Domnul ne-a învățat ca unul care are autoritate, și nu cum ne învață cărturarii.”

TOSCHRIS: - Învățătura fără practică nu are nici un rost... Practica și experiența dau omului, autoritate!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Un cărturar L-a văzut și i-a spus că îl va urma și căuta oriunde. Dar Domnul i-a zis: „Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul Omului n-are unde-și odihni capul.”

TOSCHRIS: - Atestatul și învățătura din carte, nu sunt suficiente pentru asigurarea traiului. Nu trebuie să fie! Câștigarea traiului de zi cu zi nu-i permite omului să pună liniștit capul pe pernă. Și, fără bani și muncă poți avea pernă, culcuș? De aia omul trebuie să trăiască după sintagma Fabrica, Familia și Strada... Și atunci când un ucenic i-a cerut lui Iisus ca înainte să-l urmeze să-i dea voie să-și îngroape tatăl care murise. Acesta i-a răspuns nefiresc de dur: „Vino după mine și lasă morții să-și îngroape morții.” În marea credință, ca și în artă, nu există cale fără renunțare. Și, totuși, iată, o viață întregă nu ajunge pentru a fi viu...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Nu sunt aici „să aduc pace pe pământ, ci sabie” spunea Domnul nostru Iisus Christos. Nu există pace fără război.

TOSCHRIS: - Creștinismul s-a impus prin frică făcând lege din pedeapsa divinității. Tăierea capului pentru fapte împotri-va adevărilor divine a fost foarte multă vreme, încă, activă, desigur, la habotnici! Să nu uităm arderea pe rug!...Oricum viața se va pierde, de aceea există viață și moarte; dar, dacă viața va decurge în credință, există șansa de a ajunge la viața veșnică. Trăindu-ți viața ca o pregătire pentru viața în veșnicie,

ai șansa să trăiești două vieți într-o viață: viața curentă și viața de pregătire...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi motiv de poticnire.”

TOSCHRIS: - Oferta creștină este, să recunoaștem, minimă!... este de ajuns să îl iubești pe Iisus!...și pe cei care sunt cu El.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Orice împărăție dezbinată împotriva ei însăși, este adusă la ruină; și orice cetate sau casă dezbinată împotriva ei însăși, nu va dăinui.”

TOSCHRIS: - Lăsăm citatul așa cum este. Așa le-a spus și Joe Biden românilor când a vorbit cu ei în două mii paisprezece pe aeroportul Henry Coandă. Așa a fost dezbinată în interior România după două mii, dar mai ales după două mii doisprezece, când forțele interne KGB-iste au acționat fără nici o poticnire și când această dezbinare în interior a dus la o politică de stat în continuă cădere...

VOCEA...: - Din păcate sau din fericire gura vorbește după inimă.

TOSCHRIS: - Ideal ar fi ca gura să vorbească după minte și nu după inimă....Peter Kis spunea că iubirea stă în creier nu în inimă!

VOCEA...: - Omul are „comoara lui bună” și „comoara lui rea”. Cel bun dă la iveală faptele lui din comoara bună și cel rău le scoate din cea rea.

TOSCHRIS: - Răul și binele se află în natură într-un echilibru recunoscut. Cred că omul poate fi și bun și rău, că cele două „comori” sunt de la sine înțeles, în el; că gândul trebuie să fie deasupra inimii, că gândul trebuie învățat din familie, școală, stradă, religie, cum să fie bun. Comoara cea rea din om îl duce pe acesta la spitalul de nebuni sau la pușcărie; depinde de comunitate cât de mult admite răutățile oamenilor ei.

VOCEA...: - Declar după o experiență foarte bună de reproducere din știința Învățătorului meu că nu-mi poate fi „frate, soră și mamă” decât cel care „face voia Tatălui Meu care este în ceruri”

TOSCHRIS: - Iată esența învățaturii preluată de învățătura bolșevică, după o mie nouă sute șaptesprezece, cea de a crede în ideologia de partid mai mult decât în dragostea pentru mamă și tată, deviza arhicunoscută fiind: cine este cu noi nu mai are nici mamă nici tată!...parcă și alți revoluționari o cunoșteau pe de rost... Atunci au adaptat Cartea Cărților, ascunzându-L pe Domnul. Așa era și Programul Partidului Comunist Român întocmit în timpul lui Nicolae Ceaușescu: înlocuiți cuvântul Domn cu sigla PCR sau tovarășul comunist și veți vedea cât de corectă era logica partidului unic. Se cunoaște de altfel modelul naturalului, unde nu există conștiința partinică și nici conștiința breslei productive, unde nu există cauzalitate conștientă, ci numai logică reproductivă.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Căci celui care are i se va da din belșug, iar de la cel care n-are, se va lua și ce are.”

TOSCHRIS: - Da, legea atracției universale. Cu bani se fac bani și aceștia au plusvaloare. Aceasta este ordinea naturală pe pământ, din care cauză băncile sunt creații ale fiilor lui Israel, în secolele din urmă, activitatea bancară generalizându-se. Astfel s-a legiferat un miracol nemiintâlnit în lumea materială: dacă ții în buzunarul din bancă o sumă de bani în câteva zile ea face pui și suma devine mai mare. O lege nescrisă valabilă dintotdeauna pe pământ, invers cu realitatea... Dobânda, funcție de creșterea sau descreșterea valorii banului, putând fi mai mare sau mai mică. Ban la ban trage; cel ce are, va avea oricând și cel care nu are trebuie să plătească că există, că respiră aer. Altfel, o maximă a gândirii creștine, pe care a respectat-o și Mântuitorul: banii trebuie înmulțiți. ... Discursul Mântuitorului în ascensiunea devenirii sale este unul plin de pilde, simboluri,

așa cum sunt vorbele proorocilor, care conțin numai pilde. Oamenii „măcar că văd, nu văd; și măcar că aud, nu aud”, căci, în general, organele văzului și auzului sunt educate să vadă și să audă ceea ce vor. Isaia este marele gânditor al antichității cu mult peste ceilalți și el spunea: „Veți auzi cu urechile voastre și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri și nu veți vedea.” ... Întreaga filosofie a muncii și vieții prin muncă, prin producție este expusă aici. Nu există lucru bun și serios fără tehnologie de producere, fără producție și productivitate; în orice domeniu, chiar și cel religios, artistic, cultural în general. Știința înaltă și priceperea este dată prin har și învățătură. Întâi trebuie să vezi unde trebuie să ajungi și mai apoi să cercetezi. Planificarea este un fapt natural, totul este după un program.

VOCEA...: - Trebuie „să se împlinescă ce fusese vestit prin proorocul care zice: îmi voi deschide gura în pilde, voi spune lucruri ascunse de la întemeierea lumii” și adevărate.

TOSCHRIS: - Extraordinar symbolismul ăsta. El își are originea în pilda proorocului, iar cel mai inteligent prooroc este David. Dar și mai inteligent decât David este Iisus. Așa m-am născut eu din marea înclinație pe care o am pentru Iisus. Christos care este omul infinit și pe care îl localizăm cu ajutorul limitelor; în cazul meu, eu sunt un infinit cu limite sub formă de cadre... Cadrul meu este sistemul gravitațional care nu-mi permite să mă îndepărtez de pământ. ...Dumnezeu a vorbit prin faptele lui Brâncuși. Brâncuși este mai mult decât un prooroc. El a ales calea formelor ca să vorbească și nu gura. Aforismele sale nu au legătură cu filosofia formelor lui. Ele sunt pentru fetele și băieții de pension. Lucrările lui Brâncuși, cele monumentale sunt adevărate altare... atemporale. Și lucrările sale de atelier, la fel.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - A întrebat Domnul: „Cine ziceți că sunt?”

TOSCHRIS: - Simon Petru I-a răspuns: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” ... Și pe mine mă cheamă Simion Petre, și pe locul unde m-am născut s-a ridicat Catedrala Sfinții Apostoli Petru și Pavel și până acum timp de două mii de ani nimeni nu s-a mai născut și botezat în acest loc. Și simt că Dumnezeu este în inima mea. Când am făcut infarctul și stopul cardiac, la schimbarea mileniul doi cu mileniul trei, singura imagine și singurul gând avut în aceea clipă, când auzul și văzul mi s-au stins nu dintr-o dată, ci încet, a fost: de ce acum Doamne!?...și am scăpat readus la viață de același Domn care era în inima doctorului Petrescu, care m-a resuscitat într-o zi de duminică, la prânz, după masă! Într-un spital în care nu se vorbea de coronavirus. În primele zile ale mileniului III, încă era liber la spitalizare...Doamne, ce noroc peste noi, care am fost!...și mai suntem. În concluzie, Dumnezeu cel viu este în om!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Iată *Sărutul* lui Constantin Brâncuși. Astfel „că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”

TOSCHRIS: - Forța unirii în inimă, în trup, sărutul brâncușian, unirea în suflet și respirație. Forța unirii este mai mare decât forța prin divizare, de la naștere, când fătul se rupe de mamă. Paradoxul este că rezultatul unei uniri este...o divizare. Potențialul se rupe, devenind...cINETIC! Bărbatul și femeia pot fi oricând doresc ei, doi într-unul!

VOCEA... : - Dar nu sunt numai oameni bărbați și femei care se unesc. Există și „fameni” care la rândul lor sunt de trei categorii. „Fameni care s-au născut așa din pântecul mamei lor”, „fameni care au fost făcuți fameni de oameni” și „fameni care singuri s-au făcut fameni pentru împărăția cerurilor”.

TOSCHRIS: - Nimeni nu se poate opune naturii, ordinii ei, și nici ordinii impuse în comunitate. Acest fel de oameni sunt foarte importanți și, când au apărut artificial, prin operație, fun-

ția lor în comunitate a devenit una deosebit de importantă, păzind împărăția, împărăteasa și pe împărat.

VOCEA...: - Binele este Domnul. Și dacă vrei să fii fericit respectă-i cele patru porunci scoase din tabelele lui Moise: „Să nu ucizi! Să nu comiți adulter! Să nu furi! Să nu faci o mărturie mincinoasă!”

TOSCHRIS: - Plus încă două, vitale: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești aproapele tău ca pe tine însuși!”

...Și se mai spune ceva, se te lepezi de averea ta! Oricum nu pleci dincolo cu avere și nimic din tot ce ai. La bătrânețe cele mai grele poveri sunt neputința și averea. De aceea este bine să scapi de ele până să mori. ... Lucrurile sunt cum nu se poate mai simple: „Mai ușor să treacă o cămilă prin urechea acului, decât să intre un bogat în împărăția lui Dumnezeu.” Iată, din nou simbolicul, suprarealismul în mare devenire. Acesta este adevărul, este foarte greu să păstrezi averea înaintea unei morți liniștite. Înainte de împăcare. Averea se ține și întreține, muncind. Ori bătrân fiind... Amestecul lumii, grămadă, toți, pentru călugărie, totul este permis fiindcă se renunță la ce-i plăcut omului în favoarea a ceea ce-i plăcut lui Domnului. Deci se vorbește de un sacrificiu, chiar dacă poate produce suferință. Moralitatea este șansa vieții. Idealul ei, liniștea omului. În anul două mii, după stopul cardiac doctorul mi-a spus: acum trebuie să uiți tot. Să uiți că ești inginer, că ai copii, că ai nevestă, că ai dușmani. Dacă te lași de fumat eu îți dau cinsprezece ani de trăit, mai mult îți va da Domnul! Eram în anul două mii.

VOCEA...: - „Dar mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă și cei din urmă vor fi cei dintâi. ”

TOSCHRIS: - Paradigma paradoxistă a credinței, la creștini. Generațiile nu se succed identic. Întâmplarea joacă un rol extraordinar alături de tradiție.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Oricare va voi să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare va voi să fie cel dintâi între voi, să fie robul vostru.”

TOSCHRIS: - Șefia se plătește prin slujirea celor peste care se întinde. Șeful are grijă de interesele celor care l-au ales sau acceptat.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Dați deci Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!”. Dumnezeu este peste Cezar.

TOSCHRIS: - Ordinea socială, dreptatea ei, mai importantă decât credința. Niciodată Revoluțiile populare, sociale, nu au fost făcute de slujbașii înalți ai clerului sau ai instituțiilor bisericești.

VOCEA...: - „Dar vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi mâncați casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi; de aceea veți lua o mai mare pedeapsă.”

TOSCHRIS: - Astăzi politicienii se înconjoară de cărturari, își plătesc diplomele și doctoratele, batjocorind sfânta practică, cinstea și învățătura, devenirea personală (*Legenda personală*).

VOCEA...: - Nu uitați răzbinătorilor de ceea ce a spus Iisus: „Pune-ți sabia la locul ei, căci toți cei care scot sabia, de sabie vor pieri.”

TOSCHRIS: - Da, așa s-a întâmplat la Revoluția din Decembrie 1989; mai puțin după, când în loc să piară de sabie s-au ales cu certificat de revoluționar și cu avere pe viață, fără impozite! Apărarea principiilor și dreptății nu se face cu sabia, dar un rol hotărâtor îl are Legea!

PARTEA A DOUA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Vorbim despre « Evanghelia după Marcu ». Iată, ce spune Isaia: „Trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care îți va pregăti calea” pe Ioan, „Glasul celui ce strigă în pustie: - Pregătiți calea Domnului, neteziți-i cărările.”

TOSCHRIS: - Ioan predica în pustie „botezul pocăinței” pentru spălarea de păcate și în apa Iordanului „boteza locuitorii Ierusalimului”. Cartea lui Marcu, evidențiază puternic personalitatea proorocului Ioan care îl vestește pe Iisus, singur și unic Mântuitor. Precum venirea pe lume a lui Iisus, nașterea lui Ioan este divină și este proorocită de Isaia, și este anunțată de îngerul Domnului. Elisabeta, soția lui Zaharia, îl naște pe Ioan, la bătrânețe, și Maria, fecioară, însărcinată de Duhul Sfânt, și soția lui Iosif la naștere, îl procrează pe Iisus.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Iisus le-a zis: nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Eu am venit să chem la pocăință nu pe cei drepți, ci pe cei păcătoși.”

TOSCHRIS: - Iată declarația care anunță că religia, credința la creștini este specifică celor mulți, săraci, popoarelor în general lipsite de apărare, neamurilor - la fel. De unde și priza extraordinară către mase, către bolnavi și săraci care-și caută mângâierea în spațiul ideatic al promisiunilor, și, real, cu ajutorul divinității...Acele mase de oameni, popoare, care nu pot exista decât prin lideri care să le poată îndulci necazurile... Poticniurile sunt inerente traiului zilnic, vieții! Lumea este alcătuită din bogați și săraci, iar societatea întreagă trebuie să ajute clasa săracă să existe fiindcă fără ea munca dispare, iar fără muncă nu poate exista omul în traiul său pregătit și asigurat pentru viața de apoi, viața veșnică. Și, aici, modelul Naturii este evident pentru că și albina, și furnica, care întăresc

regnul au scop obiectiv să lucreze după cum îi ordonă matca pentru întreținerea ei și a trântorului, toți, condiționându-se și cauzalizându-se unii pe alții... Autorii Cărții Cărților, teologi și filosofi demonstrează prin ideile lor că sunt mari admiratori ai organizării vieții statice și în mișcare din natură, ai naturalului; ai logicii naturalului, lege absolută.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Iisus spune: „Oricine va face voia lui Dumnezeu, *acela* Îmi este frate, soră și mamă.”

TOSCHRIS: - Iată de când începe perioada frăției, încununa-rea unui concept care se desăvârșește la o mie opt sute patruzeci și opt. Și dacă toți suntem frați și avem aceeași mamă cu Mântuitorul, atunci ce suntem, noi, locuitorii pământului din era lui Christos? Putem noi să spunem toți creștinii că nu suntem urmașii fiilor lui Israel? Că felul nostru de a fi este altul decât acela de a ne lupta cu noi înșine sau altfel zis de a ne lupta cu divinitatea? ...Chiar nu vedeți cât de mult ne asemănăm unii cu alții când ne referim la urmașii lui Isus?

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Pentru mulțime, pentru popor, învățătura Domnului este „înfățișată în pilde” „pentru ca, privind, să privească și să nu vadă; și auzind, să audă și să nu înțeleagă”.

TOSCHRIS: - Credința este o taină, ea nu poate fi publică, omul având nevoie de această încredere care nu-l risipește, încrederea în ceva mai presus de el, care poate să-i ierte greșelile, să-i ierte faptele rele - involuntare, care poate să-i readucă liniștea. Copilul nu cunoaște beneficiile credinței, spovedaniei, fiindcă ludicul, foarte puternic, din el, îi fac faptele oricare ar fi ele lipsite de vinovăție. Este clar ca lumina zilei, faptele și vorbele alese pot păcăli pe oricine, chiar și pe Domnul venit înspre oameni...Dar, mai ales, atenție la laude și la vorbele microase.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Și fariseii și cărturarii L-au întrebat pe Iisus: pentru ce nu umblă ucenicii Tăi potrivit tradiției bătrânilor, ci mănâncă pâinea cu mâinile nespălate?” Și Iisus a răspuns: „Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, după cum este scris: Poporul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine. ”

TOSCHRIS: - *Dacă iubire nu e, nimic nu e!* Dacă nu iubești, ascultând, și nu faci bine, nu poți trece ca un adevărat om, drept, în fața acestei naturi atât de darnică și atât de bună, omul mileniului trei știind să se apere și atunci când ea îi este catastrofal de ostilă. În cartea lui Marcu se mai spune că „Afară din om, nu este nimic care, intrând în el, să-l poată întina; dar ce iese din om, acelea îl întinează.” Colosal! Extraordinar! Din nou o pledoarie pentru mediul și natura înconjurătoare, a omului, care este inofensivă și din care se hrănește omul adamic... Important este, precum la ovine și bovine, ca în orice moment tot ce iese din mâna și din gura sa să fie la fel de bun și util precum produsele pe care le primim de la cele două categorii de animale sfinte...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Oare n-ați citit scriptura aceasta?...piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie în capul unghiului; și mai spune tot El: păziți-vă de cărturari, că- rora le place să umble în haine lungi și să le facă lumea plecă- ciuni prin piețe.”

TOSCHRIS: - Cine este tare și pe poziție, va rămâne întot- deauna o poticneală pentru cel împotriva sa. Iar piatra nefol- osită la zid devine armă pentru cel ce este lipsit de putere. Lor, cărturarilor, le place să se asculte pe ei însăși, spun ce le vine bine la gură, vorbesc încet și nu scriu despre ce vorbesc. După ce termină nu le place să li se spună ce au zis, poate, doar să-i lauzi și să le spui că nimeni nu este ca ei. Nu le place să vor- bească primii, întotdeauna vorbesc ultimii și vor ca discursul

lor să le fie altora, concluzii! ...Sunt primii la „ospete” și le place să stea mereu pe scaunele din față, pe „scaunele dintâi în sinagogi și fac rugăciuni de ochii lumii”, vorbesc încet și sunt teatrali. Deseori fac remarca și subliniază: cine vrea să-i asculte și să învețe ceva să ia notițe și să fie foarte atenți la vorbele lor. În țara mea și pe timpul meu exista mania la miniștrii și directori ca atunci când ei vorbesc subalternii să ia notițe...O comedie!...de parcă vorbele - sugestiile - lor, trebuind să devină fișe tehnologice! ... Da așa fac cei care-și vând pe bani sau alte interese învățătura pentru care sunt sau au fost stipendiați. Banii care le provin de la copiii învățăcei au ca sursă vânzarea bucatelor de la gură pentru ca aceștia să poată învăța. Ceea ce este foarte grav astăzi, în mileniul III, aceste facultăți private sau neprivate, de stat, este că studențele nevoiașe ajung fete de companie, prin baruri și birturi, cu diplomă! după ce părinții le-au vândut bruma de zestre, pământul! Dar lucrurile acestea se petrec numai în târgurile municipii de pe malurile Oltului și restul malurilor râurilor din țară, unde părinții își bat odraslele să aibă și ele o școală și mai apoi o...firmuliță, ca să fie și ea, acolo!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Domnul are grijă de fiecare fiu al său. Când veți ajunge în fața judecătorilor să nu vă fie frică ce să vorbiți fiindcă trebuie să știți că „Duhul Sfânt” vă va spune ce aveți de spus.

TOSCHRIS: - Vorbitul din inimă este foarte urât, de unde și sintagma „Dacă tăceai filosof rămâneai”, dar este sincer și, atunci, când se caută adevărul cu orice preț nu trebuie să ne ferim să vorbim din inimă, sperând că cei puși să ne asculte să separe ce ține de faptă și ce ține de ură și orgoliu. Adesea, dar nu foarte des, tatăl strigă la copilul său: „te omor”, stare de fapt în care copilul și-a adus părintele într-o asemenea situație; fără urmări decât în inima bătrânului, dar, invers, copilul să strige sau să-și hulească tatăl este cu totul nepermis...

VOCEA...: - Când Fiul Omului va veni să conducă, să facă judecata dreaptă, lumea se va da peste cap: „Fratele va da la moarte pe fratele său și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor și-i vor omorî.”

TOSCHRIS: - Asta nu este foarte bine...Deși nu suntem în spațiul și timpul apocaliptic, decât poate pe micile ecrane ale televiziunilor de știri și pe telefoanele mobile, în politica românească, în practica social economică, s-a produs greșeala fatală ca să funcționeze sloganul „Să promovăm tinerii”, culminând, în greșeală, cu Referendumul din 2012.

PARTEA A TREIA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Suntem, vorbim, în și despre « Evanghelia după Luca » în Iudeea, pe timpul împăratului Irod, unde, în templul slujea Zaharia; un bătrân, care o avea pe Elisabeta soție, bătrână și ea, din neamul lui Aaron, fratele lui Moise. Într-o zi, după obicei, trasul la sorți, Zaharia trebuia să ardă tămâie în templul Domnului în timp ce „lumea se ruga afară”

TOSCHRIS: - Tămâierea, dialogul cu Dumnezeu, se făcea de către preot, singur, credincioșii, nefiind de față. Ruga se făcea în fața alesului Domnului. Așa a apărut puterea preoțească de rit nou, creștină, el, preotul fiind trimisul lui Dumnezeu. La ideal nu ajungi niciodată singur, decât prin fapte. Ortodocșii sunt mai ermetici, ei au pus un perete între altar și naos. ... El, Ioan, fiul lui Zaharia și Elisabeta „va merge înaintea Lui în duhul și în puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților spre copii și pe cei neascultători spre înțelepciunea celor dreți, ca să gătească pentru Domnul un popor bine pregătit.” Ioan Botezătorul merge înaintea Lui, pregătește comunitatea botezându-o, pentru ca părinții să se întoarcă în spiritul copilului - să

asculte - în iubire și să aibă fapte bune! Esența credinței, o faptă care nu costă și produce numai bine! În slujba pe care o face Zaharia primește mesajul că Elisabeta, soția sa, va avea prunc antemergător lui Iisus, pe Ioan.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Iisus Christos este „Lumina care să descopere neamurile și slava poporului Tău Israel”.

TOSCHRIS: - Iată, Simeon, cel căruia îi era scris că nu va muri până nu va vedea pe Hristosul Domnului, îl definește pe Iisus, spunându-i Lumină!...care să descopere - lumineze - neamurile și slava poporului lui Israel.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Secura a și fost înfiptă la rădăcina pomilor; deci, orice pom care nu face roadă bună este tăiat și aruncat în foc”.

TOSCHRIS: - Simbolul, opera proorocilor, l-am mai auzit. Momentul de atunci, din anul zero al mileniului I (e.n.), pare să fie identic cu cel de acum, din anul două mii! Numai că a început anapoda, deși se știa de el, oamenii au vrut să desăvârșească decăderea, să aibă pe cine da vina, pe copii, pentru ceea ce s-a întâmplat în acești șaisprezece ani care au urmat după 1989. Pensionarii îmbracă și dau de mâncare nepoților. Dar se poate și altfel; vin vremurile specifice comunismului în care comunitatea adună valorile ce rezultă din munca colectivă și returnează fiecăruia după nevoi; nevoia va fi ridicată la rang de lege, nevoia individuală împreună cu nevoia colectivă. Și altfel: creștinismul apare și se dezvoltă și premerge apariției societății comune. În anul zero al timpului acesta, evreii săraci și nevoiași, și neamurile, descoperă societatea comună, ca o a doua natură, ca și ea fiind singură și unică, și ireversibilă, precum timpul. Domnul nu are nici un rost, dacă dispar copiii, neamurile, bătrânii și săracii. Nevoia este motorul vieții și-al Domnului. ... La cererea vameșilor care voiau și ei să se alinieze acestui nou curent despre o lume nouă bazată pe iubire și fapte

bune, Iisus le-a sugerat că legitatea și autoritatea nu trebuie schimbată. Iată o altă înțelegere despre revoluție care trebuie să se producă în spirit, în spiritul echilibrului dintre forțele de producție și relațiile de producție... „Să nu luați cu forța de la nimeni, nici să învinuiți pe nedrept, ci să vă mulțumiți cu plata voastră.” Așa le-a răspuns Iisus vameșilor. Iar soldaților care i-au cerut ca vameșii le-a răspuns la fel. În plus le-a mai spus că nici forța nu trebuie folosită în schimbarea unei mentalități; contrar revoluțiilor făcute după cea de la Paris, și cea din o mie nouă sute cinci din Rusia, apoi cea din 'nouă sute șaptesprezece, sau din '90 din Europa! De aceea s-a promovat un comunism ateu, fiindcă nu s-a ținut cont că societatea comună dorită de divinitate în folosul celor mulți, nu poate exista fără EL, ca forță și natură unică și divină, pavază și scut, și, care, nu poate afecta în nici un fel bunăstarea omului și lupta sa împotriva minciunii și a morții.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Dar” a spus El, „adevărat vă spun că nici un proroc nu este primit bine în patria sa.”

TOSCHRIS: - Iată paradoxul națiunilor! politicienilor!... Liderii patriilor nu iubesc adevărurile, de nici un fel. A rămas de la împărați obiceiul ca măscăriciul să stea cu regele la masă și să-i spună minciuni...ce vrea să audă regele. În realitate, răul este în cantitate mai mare decât binele. Și nu trebuie uitat că, încă, cârciumile sunt pline! *In vino veritas.*

*

VOCEA...: - „Tată, Doamne al cerului și al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor.”

TOSCHRIS: - Copiii știu jocul, și jocul este știința lor. Copiii sunt speranța vieții... de aceea toți liderii pământului și-au arătat atașamentul și interesul pentru copii, s-au pozat cu ei în brațe; orice conducător, dorindu-și creșterea natalității, și nu scăderea ei, cum se întâmplă în mileniul III în țara noastră; ni-

meni, neluând nici o măsură, căci țara a pierit ca stat. Oamenii se conduc fiecare cum știe. Dar mai bine să nu știi nimic...cum spune Mântuitorul: Te laud Tată Ceresc că ai descoperit aceste lucruri copiilor!...ce simbol!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Nu este nimic acoperit care nu va fi descoperit, nici ascuns care nu va fi cunoscut.”

TOSCHRIS: - Chiar și forma ascunsă din blocul de marmură, sau piatră, pe care o reclamau Michelangelo și Brâncuși. Nimic, nimic, nu trebuie, decât ca noul (invenția și inovația), să fie descoperit. În natură există totul, chiar și Domnul nostru sau rațiunea despre El. Mai mult, Domnul există chiar în noi și, atunci când îl recunoaștem, ne dă teribila forță de a schimba continuu fața lumii. „Orice ați spus la întuneric va fi auzit la lumină; și orice ați spus șoptit la ureche, în cămăruțe, va fi vestit de pe acoperișurile caselor.” Calomnia se naște în întuneric și crește ca aluatul la lumină, până plesnește. Calomnia șoptită se transformă în strigăt. Din vânticel în uragan, cum ar spune compozitorul...Și ce comparație: „Priviți cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu țes; totuși, vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unul din ei.” Perfecțiunea naturalului față de imperfecțiunea artificialului. Altfel, neamestecul dintre arte facte și artă. Maestra Natură este inegalabilă!...și ce variație de forme și culori, și câtă originalitate, și câtă știință, oare ce universitate a absolvit ea? Omul, în viață, nu face altceva decât să imite natura! Variația și originalitatea trebuie să o înțelegem așa: că niciodată trei nu pot fi doi și doi nu poate fi unul, decât într-o lume ideală în care binele și răul sunt totuna... În această lume care se vrea nouă, din păcate de-acum înainte, din cinci care vor fi într-o casă trei vor fi dezbinați împotriva celor doi; și doi împotriva celor trei: tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei; soacra împotriva nurorii ei și nora împotriva soacrei ei”. Și mai departe, când se adună trei, întot-

deuna doi se aliază împotriva celuilalt, fiindcă omul, când este singur, este o ființă slabă; astfel și nora, când este împotriva soacrei, se aliază cu socrul; fiul când este împotriva tatălui se aliază cu mama, și fiica la fel, se aliază cu tatăl împotriva mamei...din păcate, căci fiul și fiica sunt extraordinari de slabi când sunt împotriva părinților; de aceea niciodată ei nu vor fi simultan împotriva tatălui și mamei...decât foarte rar. Judecătorii nu vor fi suficienți pentru judecarea litigiilor care vor crește pe măsură ce dezbinarea ia amploare, calomnia la fel! Iată ce spune Cartea lui Luca, ce recomandare dă el: „Caută mai bine să te împaci cu adversarul, decât să ajungi să te târască înaintea judecătorului, judecătorul să te predea ofițerului și ofițerul să te arunce în închisoare.” Când ajungi în închisoare și se vrea cu tot dinadinsul pedepsirea ta, se va găsi oricând unul care să facă un denunț fals sau aproximativ, plătit, împotriva ta. Sărac, rar vei câștiga la judecată...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Dacă vine cineva la Mine și nu urăște pe tatăl său, pe mama sa, pe soția sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.”

TOSCHRIS: - Iubirea față de Iisus este ca iubirea față de Domnul: mai adâncă decât față de proprii părinți și copii, și ea este necondiționată, totală, pentru ca credința să dea roade. Avraam a trebuit să-și urce copilul pe rugul neaprins, urmând să-i dea foc ca să-și arate credința în Domnul. Credința maximă, care să producă minuni trebuie să fie alăturată jertfirii propriei vieți. El spune chiar: „Și oricine nu-și poartă crucea și vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu.” Da, Doamne omul fără ego al său nu poate exista! Mântuirea are un preț greu, renunțarea la viață! Călugăria este modelul cel mai apropiat de dragostea maximă, de dăruirea ființei omenești divinității. Mănăstirea autentică, loc sacru! Mai spune Apostolul: „Cine va căuta să-și scape viața o va pierde; și cine o va pierde, o va păs-

tra.” ...Când se va arăta Fiul Omului...toți vor dispărea, și vieții prezente îi va lua locul viața de apoi. Da, acum, în abstract nu poate fi vorba de viață veșnică...dar oamenii nu vor ști asta, fiindcă El va veni când nu știe nimeni...așa se întâmplă din anul zero al noilor milenii. Și tot el spune: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei!”... Copilăria este și nu este!...ca o scânteie și poate doar în amintirile noastre e mai mult decât atât. Inocența, ludicul, viața fără păcate sunt atuurile copiilor, iar deșertăciunile, ale adulților. Adulții nu sunt iubiți în această lume dublată de lumea de apoi, motiv pentru care înainte de moarte omul devine din nou copil, bătrân senil. Întreg versetul face apologia neprihănirii, faptelor bune în dauna faptelor rele; un simbolism de cea mai înaltă acuratețe, care transferă viața Ta, Sfinte Dumezeule, în stare poetică.

PARTEA A PATRA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Citim și vorbim din « Evangelia după Ioan » ... „La început era Cuvântul și Cuvântul era Dumnezeu.”

TOSCHRIS: - Cuvântul este cel care-l separă pe om de animal, îl face superior; îl face conștient că-n el sălășluiește binele și răul, prevede răul care-l pândește în natural; îl face creator; inventator și inovator. Altfel, abstracționează divinitatea. Așa că divinul suprem a ființat după chipul și asemănarea omului. Omul, fiind de ambele genuri, dar încă faptă. Apoi a făcut femeie din bărbat și i-a zis Eva!...iată, faptă și cuvânt. De la Eva lucrurile devin simbolice și abstracte, dar și naturale cum sunt formele ei unice și înnebunitoare pentru Adam. Femeia lui Adam, nu mai este un abstract. Practic Ioan spune că Dumnezeu

stă sub semnul cuvântului fiind chiar un gest al gurii. Și astfel răspunde la o întrebare sacră: dar pe Domnul cine la făcut?...

desigur cuvântul! Rezultă că omul fără cuvânt nu ar fi fost om și divinitatea fără om nu ar fi existat. Eu rămân la părerea mea: omul este natură făptuitoare și cuvântătoare, și gânditoare și toate acestea îi creează umanitatea. Dumnezeu a făptuit! făcând omul și înzestrându-l cu mâini și cuvânt. Și orbul și ciungul și mutul nu ar fi putut exista dacă omul nu ar fi avut ochi, mâini, și cuvânt în gura sa. Mai spune apostolul că „În El era viața și viața era lumina oamenilor.” Da, chiar așa, El este sângele care curge prin venele omului pompat din inimă, aceasta fiind marea minune a lumii; Dumnezeu din sânge, lumina ochilor și splendoarea din gură care nu poate fi decât Cuvântul. Vedeti, totuși, toate sunt de mai înainte și doar mai târziu copilul capătă cuvântul! Vă propun însă să ascultați această frază: „Lumina luminează în întuneric și întunericul n-a biruit-o.”... Să nu uităm, negrul are potențial și albul nu! Albul este suprațmația abstractului și el este o parte din negru. Lumina dezvelește adevărul și scoate omul din întuneric, dar este și cea care însămânțează și dă energie. Ioan își argumentează Cuvântul: „El era în lume și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.” Dar eu îmi continui gândul: când vine pe lume copilul nu-și cunoaște tatăl și-apoi, după ce o cunoaște pe mamă începe să-l învețe pe tatăl. Doi plus unu fac trei sau fac patru dacă feții sunt doi. Iată, triunghiul este esența vieții, dar continuitatea ei este pătratul! Insistă Ioan: „A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit.” Așa este încrederea se câștigă greu și trebuie multe fapte ca daruri ale vieții în așa fel ca cineva să-ți zică tată. Scriam undeva, cândva: *Tu poet și sculptor din neant venit, unde crezi că stă nebunul care să ridice mâna să te recunoască!*? ...Poet sau nepoet omul nu se naște din propria dorință, ci din pasiunea sărutului ca un preambul. Sărutul este de la divinitate deoarece ea le-a făcut pe toate, dar părinții sunt inovați de nașterea copilului și el, ființă nevinovată, învață re-

pede și se ascunde după lucrul acesta. „Și Cuvântul a devenit trup și a locuit printre noi... plin de har și de adevăr.” Cuvântul s-a întrupat devenind simbolul fenomenului natural recepționat prin auz și sunetul său. Primul cuvânt, mama, provine din lipirea și dezlipirea buzelor, primul cuvânt în orice viață de om. Tata, mai greu provine din lipirea și dezlipirea limbii pe - și de pe - cerul gurii, lucru mai greu. Iată, cuvântul vine din inimă, din om, și noi oamenii spunem clar și răspicat că Domnul este în inima noastră și Adam este creatorul om! Sculptor și pictor, și poet! Mai spune apostolul: „Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Christos”. Care vorbește prin pilde și simboluri. Moise a vorbit pe limba omului. Dar amândoi au vorbit și au făcut cum le-a sugerat Domnul știut și nevăzut. Proorocii au decriptat abstractul superior al cuvântului divinității.

2

VOCEA...: - „Femeie, ce am eu cu tine? Nu mi-a venit încă ceasul”.

TOSCHRIS: - Te adresezi Mariei, mama Ta, ca și cum ți-ar fi o străină; îți amintești? Iisus? „Cel care iubește pe mama sa, pe fratele său, nu poate să fie cu Mine, să mă urmeze”! Maria care la nunta din Cana Ți-a spus că s-a terminat vinul! Și iată, că înainte de Cina de Taină, Tu ai prilejul să-ți oferi sângele. Și Cartea Cărților din era Ta păstrează supremația tatălui, invers ca în realitate, unde mama are prioritate mai ales când poartă fătul și mai apoi îl alăptează!...Toți copiii iubesc pe mamă mai mult ca pe tată până la vârsta majoratului; dar vai de acei copii care continuă în aceeași stare și după această vârstă, când, dragostea de mamă devine chiar periculoasă. Această cerință a vieții, tatăl, iubindu-și copilul cu mintea mai mult decât cu inima, recidivează și la Tine pe cruce, când ești răstignit...Tu spui mamei: „Femeie, acesta este fiul tău!”...și arăți spre un frate al Tău și apoi Te încredințezi Tatălui.

VOCEA...: - „Ridicați acestea de aici, și nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie!” Rugăciunea și negustoria nu au loc pe același scaun.

TOSCHRIS: - Curățirea Templului. Rugăciunea și negustoria nu merg în același loc. Negustoria presupune o înșelăciune a partenerului chiar și minoră, încalcând una dintre poruncile Domnului: să nu-ți înșeli semenul. Astăzi, în mileniul III, înșăși reclama de la televizor este o înșelătorie notorie, nepe-depsită de nimeni.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.”

TOSCHRIS: - Nașterea a doua oară este o revoluție, și se schimbă viața, treci la o nouă credință, primești alt duh mult mai potrivit, mai bun pentru tine. Nașterea a doua oară se întâmplă prin botez și duh nou. ...A văzut cineva un om născut a doua oară?

VOCEA...: - „Nimeni nu s-a suit în cer, afară de cel care S-a coborât din cer, Fiul Omului, care este în cer.”

TOSCHRIS: - Abstractul Ioan. Cerul, noțiune abstractă, mai abstractă ca Cerurile...Plimbatul între pământ și cer este supus altor legi decât ale Fizicii. De exemplu se știe că poți să pleci tânăr și când te întorci să nu mai găsești pe nimeni.

VOCEA...: - „Căci Dumnezeu n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.”

TOSCHRIS: - Iată, Apocalipsa o aberație. În ea se vorbește numai de judecată. În acest fel, al realității, totul se petrece aici, pe pământ. Aici este și cerul, în definiția lui Ioan, și pământul, și Cuvântul, și Domnul, și când nu va fi așa, atunci se va pierde totul. Lupta, și așteptarea, este să fie adusă viața de apoi și așezată pe cea de acum!

VOCEA...: - „Căci oricine face Răul, urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vadă faptele așa cum sunt.”

TOSCHRIS: - La fel și cel care vorbește încet, vorbește așa de teamă să nu greșească și să spună ceea ce nu trebuie să spună, are de ascuns ceva! Cuvântul, am văzut, este și el lumină ... Vorba tare, puternică, înseamnă lumină și nu orbire, căci nu este hulire, strigăt.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „...căci nimeni nu face ceva în ascuns, ci caută să fie cunoscut în public; dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii.”

TOSCHRIS: - Fii transparent, declarațiile și faptele de orice natură ar fi ele sunt valabile și contează doar în spațiul public. Spațiul public este arena în care se discută cu cărțile pe masă.

VOCEA...: - Lumea mă urăște căci vorbesc despre ea și despre lucrurile ei urâte.

TOSCHRIS: - Orice s-ar spune critica cuiva oricât de sumară, nu place la nimeni când se face în spațiul public. Cine spune: criticați-mă! Spune de fapt, laudați-mă!...critică sau laudă!... care, dacă este în cantitate prea mare, nici nu place și nici nu displace. O sută de laude fac mai puțin bine decât o critică dreaptă și discretă.

VOCEA...: - Iudeii nu doreau ca Iisus să se ascundă în Grecia, printre ai săi de acolo, pentru ca învățăturile Lui să nu ajungă la greci. ...Iisus este „lumina lumii”!

TOSCHRIS: - Copiii lui Israel urmașii lui Solomon nu spuneau despre bătrâni: dacă nu-i ai trebuie să-i cumperi!...așa au ajuns robi. ...Iudeii erau doriți din care cauză îi găsim peste tot răspândiți; dar lumea cea mai apropiată lor a fost imperiul roman! și grecii frați de spirit, zeii lor având chip de oameni, și astfel creștinii dintâi au găsit la greci un mediu prielnic, din care cauză Grecia este prima țară care devine creștină și nu oricum, ortodoxă și ecumenică din și pentru totdeauna.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Spunea Caiafa: „Voi nu știți nimic; nici nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru popor și să nu piară tot poporul.”

TOSCHRIS: - Un adevăr dar și o minciună. Mai bine să nu moară niciunul, căci cei de la putere se pot obișnui cu regula să se sacrifice mereu cineva.. Apare soluția sacrificiului în numele poporului, care nu este un adevăr. În numele poporului se pot întâmpla mii de abuzuri. Gripa aviară și pesta porcină, soluția finală, îmi dau fiori pe spate gândindu-mă la sintagma lui Bibanu din o mie nouă sute șaptezeci: *De ce când se schimbă anii/ Rămân fără cap curcanii/ Viceversa dacă ar fi/ Omului i-ar conveni?* Să ne preocupe fiecare caz în parte și să-l tratăm cu seriozitate și cu maximă responsabilitate.

VOCEA...: - „Iisus avea va muri pentru popor” a spus un mare preot.

TOSCHRIS: - În aceasta constă marea Sa actualitate. Sacrificiul pentru poporul său, pentru popoarele lumii!...imposibil de realizat într-un singur spirit. Ba nu, Iisus nu s-a sacrificat, nici nu a fost sacrificat; El a fost bătut în cuie, trei cuie, de data aceasta un triunghi isoscel, ca să se adeverească proorocirea, ca să se adeverească că omenirea se afla într-un creuzet al nemerniciei că Legea trebuie să se schimbe și omul să se debaraseze de cruzime! De prostie!

IOAN: - Să moară unul singur „și nu numai pentru popor, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți.”

TOSCHRIS: - Iată, Iisus este esența neamurilor! Creștinismul, acest imperiu de cea mai mare longevitate, pe care l-a născut Iisus, regele iudeilor având o existență, iată, de peste două mii de ani!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Cine își iubește viața, o va pierde; și cine-și urăște viața în lumea aceasta, o va păstra pentru lumea veșni-că.” De ce îi este frică, omul nu scapă.

TOSCHRIS: - Iubirea și ura sunt împreună. Totul fiind trădător, ce iubești vei pierde, inclusiv viața; de aceea urăști-o! râzi de ea cât poți de mult... ca să ai parte de ea cât mai mult; Mulți râd de bătrâni ca să ajungă ca ei. Mulți, pe vremea mea, mergeau la examen cu gândul că îl vor pierde, ca să se întâmple invers.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Eu sunt calea și adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.

TOSCHRIS: - Calea jertfelnicilor a apus de mult. La Tatăl nu ajungi decât prin dragoste necondiționată și fapte profitabile. Dar trebuie să ajungi la El în altă parte? Domnul e-n tată și tatăl este în fiii și fiucele sale, în familie bunăoară...Primul jertfelnic la care omul a renunțat este cel în care Isaac, adus ca jertfă Domnului de către Avraam, tatăl său, a fost înlocuit cu un miel... Nu o etnie va stăpâni lumea, ci Domnul, unul, prin fiii săi, prin cei care-l iubesc necondiționat. Domnul fiecăruia înnumenit în propria ființă.

PARTEA A CINCEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Acum tratăm despre « Faptele Apostolilor » „Nu este treaba voastră să știți timpurile sau perioadele;” pe acestea numai Tatăl le cunoaște!

TOSCHRIS: - Iată, după ce s-au format cele douăsprezece seminții, ale lui Iacov, se cere stabilirea raporturilor între acestea și noua împărăție a creștinismului, care trei secole s-a luptat să existe. Creștinismul își cere drepturile continuând supremația lui Israel de această dată prin Fiul Domnului înălțat să conducă neamurile. Nu se dezice proorocirea că fiii lui Israel vor domina lumea. Practic dialogul cu divinitatea este exclus. Proorocii au dispărut, timpul are alt regim de mișcare - origine,

proorocirile nu prevăd timpurile sau perioadele; timpul curge implacabil odată cu modernitatea, păstrând caracterul de permanentă noutate. Niciodată timpul nu curge înapoi. Oamenii sunt speriați de crimele și războaiele pe care le-au promovat din lipsă de dragoste față de aproapele, din lipsă de rațiune față de divinitate, din lipsă de sfântă familie, din lipsă de iconic pe sticlă și lemn, preferând plasticul și expandatul. Tridimensionalul. Omul se îndreaptă tot mai mult către familia lui *homo ludicus, homo sapiensis, homo faber* și fără *homo religiosus*. Și este un adevăr evidențiat cu totul special, după anul două mii, odată cu timpul, omul se îndepărtează tot mai mult de el însuși...Noroc că, dintotdeauna, omul a fost un inventator și un inovator înrăit; un practician care urmărește mai binele imediat. ... Iată germenii dominației mondiale și, care este de natură religioasă-creștină.

*

TOSCHRIS: - Chibuț, colhoz pare totuna, auziți? În Cincinnati sprezecime erau adunați toți apostolii și dintr-o dată au început „să vorbească în alte limbi” mulțimilor de tot felul aflate în Ierusalim. Și strigau către ei: „Mântuiți-vă din mijlocul acestei generații spurcate”!...acea generație de sânge care l-a răstignit pe Iisus. Ei care „stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni. Toți cei care credeau erau împreună și aveau toate în comun.” Păi ce să mai spunem despre socialismul utopic și despre bolșevismul lui Lenin care a înființat sovietele și colhozurile în întreaga Europă!?...lume. „Mulțimea celor care crezuseră era o inimă și un suflet. Nici unul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate în comun. Căci nu era niciunul printre ei care să ducă lipsă: toți cei care aveau ogoare sau case le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute și-l puneau la picioarele apostolilor; și se împărțea fiecareia după cum avea nevoie.” Cunoașteți sintagma mult folosită în secolul XX și care se dezvăluie în ultima frază? În secolul XX s-au pus bazele eliminării din

societate a clasei de mijloc și s-a întărit dictatura celor mulți și care muncesc și intelectualității muncitoare. În orele de socialism științific care ni se predau în școală ni se spunea că omenirea se îndreaptă către aceea orânduire dreaptă în care fiecare va munci după puterea lui, și rezultatul muncii va fi împărțit după nevoi. Încă nu am apucat o astfel de societate, dar binefacerile ei au fost expuse și dezbătute pe larg de avangarda comunistă reiterând permanent principiul: de la fiecare după capacitate și, înapoi, la fiecare după nevoi! Dar ce ne facem cu această lume nebună de legat care, ca să nu fure bancherii și contabilii, energeticienii, politicienii din consiliile de administrație le-au făcut salarii și pensii (chiar împreună cu salariile) de o sută de ori mai mari...decât ale celor care produc!...și le-au mai dat și scutire la anume utilități, beneficii babane să nu fie supărați, și haine de nurcă, și câte un porc de Crăciun? Ei care furau, tot ei primeau!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Asta de acum se numește evaziune fiscală și când se află de ea se pedepsește greu. Și iată cum era pe vremea noastră: „Anania, și soția lui, Safira, a vândut o moșioară și a oprit pentru sine o parte din preț; apoi a adus o parte și a pus-o la picioarele” noastre, ale apostolilor. Ce să vezi, însă, că aceștia vedeau tot. „Anania, pentru ce ți-a umplut Satan inima ca să minți?”

TOSCHRIS: - „Anania când a auzit cuvintele acestea a căzut jos și a murit.” Cred că Anania a influențat civilizația oceanului și nu pe cea pravoslavnică, ortodoxă... Și uite așa frica a intrat în oamenii din lumea civilizată. Frica de a greși în fața celei mai înalte demnități, de unde și obiceiul ca să nu juri strâmb pe numele Domnului. ...

*

TOSCHRIS: - Puterea creștinismului rezidă în faptul că Iisus este judecătorul viilor și morților. Iată, era Sa este una a înfrățirii vieții cu moartea.

*

TOSCHRIS: - Divinitatea este ceea ce este - unică - nedeterminată - de temut - și care acționează prin logosul naturii și este parte din ea, deasupra ei...oare? Și dacă este în om, omul și divinitatea trebuie s-o cunoască, s-o iubească și să o păzească; și nu să se închine ei, ci să o înfrunte pe partea de rău așa cum l-a înfruntat Iacov pe Dumnezeu...și-atunci fiul lui Israel va fi odrasla Sa de două ori! Unde și când s-a mai pomenit asta? Istoria poporului Israel, precum a noastră, începe în Egipt, când el se arată religios, creator și ridicat la nivel de comunitate prin inteligența lui Iosif și, mai apoi, având un prim conducător inteligent, pe Moise! Un om drept, dar, mai ales, un revoluționar...Patruzeci de ani i-a învățat și i-a călît înainte de a intra în țărâmul promis...Ca să poată să reziste...viața în progres nu este o joacă! Călirea în viață, ca și învățatul, demonstrația, se face în condiții vitrege, grele. Vai, vai, cât de severă este condiția învingătorului și cât de puțin omenească... „Și după ce a nimicit șapte popoare în țara Canaanului, le-a dat de moștenire pământul lor.”!

VOCEA...: - După aceste lucruri, timp de aproape patru sute cincizeci de ani, le-a dat judecători, până la proorocul Samuel. Ei au cerut apoi un împărat. Și timp de patruzeci de ani, Dumnezeu le-a dat pe Saul, fiul lui Chis, din seminția lui Beniamin; apoi l-a înlăturat și le-a ridicat împărat pe David, despre care a mărturisit, zicând: „Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va îndeplini toată voința Mea.” Din sămânța acestui om, Dumnezeu, potrivit promisiunii sale, a ridicat lui Israel un Mântuitor, Iisus.

TOSCHRIS: - Prin credință crește puterea proprie (uitând faptele rele) și se înfruntă răul, moartea. Iisus răsare exact din Avraam îndumnezeit pe pământ de cei trei îngeri ai Domnului și din care răsar zorile creștinismului. Cei trei îngeri înseamnă Sfânta Treime pictată de Rubliov. Spune Pavel: „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi îl le-

pădați și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată, ne întorcem spre neamuri.” Supralicitarea evreilor creștini. Apostolii plus ucenicii neamurilor se constituie toți urmașii fiilor lui Israel, creștini de această dată, circumscriși sau nu. Mai spune Apostolul, despre Iisus: „Te-am pus ca să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.” Toți suntem produsul fiilor lui Israel și ne numim români, englezi, germani, francezi, italieni, spanioli, ruși... desigur, având în noi gena preistorică a fiecăruia care am fost ceea ce am fost în antichitate. Superioritatea noastră în natură este că avem un Dumnezeu unic - credință unică - aflat după chipul și asemănarea noastră.

*

TOSCHRIS: - În Iconia, Konya din mileniul doi, în sud estul Turciei la o sută patruzeci de km de Muntele Hasan, Apostolul Pavel a vorbit în sinagoga iudeilor, unde se aflau și greci...Și iudeii și grecii au crezut în spusele lui. Dezvoltarea și răspândirea creștinismului are la bază prima răspândire în lume a semințiilor lui Iacov. Douăsprezece. Iudeii sunt peste tot. Pavel își începe misiunea mergând în Antiohia - Grecia, acum Turcia, unde grecii conviețuiau cu iudeii. Două culturi diferite, elenă și iudaică în coborâre, dar aflate sub influența celei romane, în creștere, dar imediat și ea în coborâre aflată sub semnul creștinismului. În realitate, însă, cultura iudeilor fiind într-o reală creștere prin forța de răspândire a noii religii. Cultura divinității unice domină lumea! În fond apostolii, iudei toți, dar creștini aveau de luptat tot cu iudeii, însă conservatori care nu credeau în Mesia!...luptele se dădeau între iudei!

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta? Și noi suntem oameni cu aceleași patimi ca și voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșarte la Dumnezeul Cel viu, care a făcut cerul, pământul și marea și tot ce este în ele”

*

TOSCHRIS: - „Atunci unii din partida fariseilor, care crezuseră, s-au ridicat și au zis că neamurile trebuie să fie circumscrise și să li să ceară să păzească legea lui Moise.” În fond ei știu încă din timpul vieții lui Iisus, că Moise și Ilie apar ca garanți ai Săi în timpul Schimbării la Față.

*

TOSCHRIS: - „Dar iudeii, din invidie, au luat cu ei niște oameni fără căpătâi din mulțime, au făcut o adunătură și au tulburat cetatea...” Doar oamenii fără căpătâi pot fi manipulați, manevrați în beneficiul unei puteri! Și puși la un loc la adăpostul unei Uniuni - creație a Comunei - creație a unui partid comunist! Aceștia sunt la baza oricărei Revoluții. Germanii democrației populare - agitația - destabilizarea - poporul - răul comun - de care vorbea și Joe Biden când a venit în România, când nu era încă președintele SUA...

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Căci trecând și privind de aproape la lucrurile la care vă închinați voi, am găsit și un altar pe care este scris: *Dumnezeului necunoscut*. Ceea ce voi cinștiți fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu.”

TOSCHRIS: - Dumnezeu și-a asumat întreaga „Facere”, inclusiv facerea omului după chipul și asemănarea sa, și în acest caz nu există nici un dubiu,...dar! Dar, poate exista pe suprafața sferică a Terrei un Om, un Zeu, care să acționeze în fiecare secundă în milioane - miliarde de oameni? În același timp să fie în fiecare metru pătrat al pământului și să soluționeze nedreptățile, încât, indiferent de vreme, lui să i se închine milioane - miliardele de oameni?

VOCEA... : - „El a făcut fiecare neam de oameni dintr-un singur sânge, ca să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat timpuri rânduite și hotare locuirii lor. ... Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii dintre poeții voștri: *Căci vlăstarii Lui suntem.*”

TOSCHRIS (adresându-se celor care-l ascultă): - Iată, Vocea Din Adâncuri cauzează creștinismul!...este unic! - unic Fiu -

filosofie deasupra filosofiilor, dar împreună cu toate. Nu trebuie ruptă religia - chiar teama de divinitate - de materialismul și idealismul acestei lumi, care, bine spune Ștefan Dumitrescu este formată din EIS - Energie, Informație, Substanță - materia planetei, iar treapta următoare aparține EI - Energie și Informație - Eul, îngerii și spiritele... Și deasupra celor două fiind I - Informația - chiar Domnul! Trei trepte din care I este comună și celorlalte două. „E” este comună primelor două, și S este numai în prima. Și omul, unde este omul?...Se pierde, oare, el pe drumul acesta asimptotic?

*

TOSCHRIS: - „Fiindcă ei i se împotriveau și-l băteau, Pavel și-a scuturat hainele și le-a zis:” - „Sângele vostru să fie asupra capului vostru. Eu sunt curat; de acum încolo, mă voi duce la celelalte neamuri.” Maxima învățaturii lui Pavel: creierul este mai presus de sânge. Idealism curat. Acum, în Corint, el părește iudaicul și se amestecă cu neamurile pe noua învățătură a lui Iisus. Deci, înainte de a ajunge la Roma, Pavel a propovăduit în Corint...sau, mai întâi fariseu și mai apoi creștin!... cu alte cuvinte experiența construiește și teoria, teorema, trage lumea înapoi!...a zis bine V.I.Lenin: un pas înainte, doi înapoi! Am auzit un glas strigându-mi: „Nu te teme, ci vorbește și nu tăcea” Iată, cuvântul, cea mai puternică armă! În fața dușmanului, nu trebuie lăsat să te domine cu vorba, nu trebuie lăsat să amețească mulțimea. Când omului nu-i convine ceva trebuie să vorbească! E bună și tăcerea, când se spune că-i de aur, dar prea multă o apropiere de lașitate!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - În toate privințele v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele domnului nostru Iisus Christos: „Este mai ferice să dai decât să primești”.

TOSCHRIS: - Dacă ai înseamnă că poți să și dai! Datul nu te obligă cu nimic asupra celui care primește, dar primirea de dar,

obligă!...Degeaba nu dă nimeni și datul este pe măsura intereseului ascuns. Mai există și nuanța: *frunză verde de dai, n-ai!*

*

VOCEA...: - „Te va bate Dumnezeu, perete văruit! Tu stai să mă judeci după lege și, călcând legea, poruncești să fiu bătut?”

TOSCHRIS: - Vai, vai, când nu ai bani să-ți plătești dreptatea. Iată elementul pur, primar, de simbolism: „perete văruit”. Altfel, restul versetului, semnifică că nu poți să aplici legea înainte de actul justiției. Peretele văruit este...falsul! „Căci saducheii zic că nu este nici înviere, nici înger, nici duh; pe când fariseii le mărturisesc pe amândouă.”

TOSCHRIS: - Majoritatea sunt saducheii, cei care de mici poartă cravata roșie la gât sau care cred în Domnul și sunt comuniști.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Să știți, deci, că mântuirea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă neamurilor și ele o vor asculta”.

TOSCHRIS: - Neamurile au nevoie de Domnul, căci El le asigură libertatea - dreptatea, le dă puterea când în comunitate există legea asocierii în vederea garantării democrației și securității...

PARTEA A ȘASEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Ne aflăm cu dialogul la „Epistola către romani” și Pavel le spune celor care-l ascultă: „Eu sunt dator și grecilor și barbarilor, și celor înțelepți și celor neînțelepți.”

TOSCHRIS: - Pentru ca civilizația să se dezvolte în continuare, creștinismul a fost mai mult decât necesar. Vocea care mi vorbește e a ta Pavele și vreau să-ți spun că ești mai filosof decât...filosofii! De aceea ți-au pus toți iconarii cartea în mâ-

nă... La Petru este cheia, Anubis modern. Tu ești primul și ultimul care a stăpânit un sistem imbatabil fiindcă ai invocat pe Dumnezeu în om și ai pus materialul în umbra spiritului. Ai definit credința ca ascultare în iubire și faptă bună, un lucru la îndemâna oricui. Dar Petru nu vorbește, nu cuvântă cu spirit filosofic, ci trăiește, prinde pește și construiește în oameni biserici...A construit și prima Biserică cu piatra unghiului pusă în muchea de la răsărit, piatra care lipsea și pe care a zidit-o după ce zidarii au aruncat-o. Ai mai spus: „Cel drept va trăi prin credință”! Cu alte cuvinte nu există suficiență în dreptate fără credință. Credința este câmpul magnetic care ține organele vitale, ale omului, împreună.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Tu, care înveți pe alții, pe tine însuși nu te înveți? Tu care predici *să nu furi*, furi?”

TOSCHRIS: - Orice învățătură întâi trebuie să aibă valabilitate pentru tine, învățător, și mai apoi pentru alții. Copiii trebuie să învețe după modelul tău și nu pe de rost după carte sau notițe din carte.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Toți s-au abătut și au ajuns niște netrebnici. Nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.” Îți amintești?...ca în Sodoma și Gomora!

TOSCHRIS: - Au trecut mii de ani de la coborârea lui Moise cu tablele în mâini. Sunt concluzii după moartea și învierea lui Iisus. Din nou în anul două mii se repetă situația, dându-se însemnele unei apocalipse! Mileniul trei a început în minciună, negându-se continuu ce a fost valabil înainte. Lumea dorește globalizarea, dar Uniunea Europeană nu-L are în Constituție pe Dumnezeu!...există vreo țară în Europa care să nu creadă în Acesta? Este de neînțeles. Până și Cirus, până și Darius l-au recunoscut...și au plătit cu mult aur reînțoarcerea fiilor lui Israel la ei acasă! Și continuă Vocea: „Gâtleejul lor este un mormânt deschis, își folosesc limbile ca să înșele; sub buze au venin.”

Limba?...element de dominare și supunere colectivă. Campaniile electorale sunt făcute să înșele, să câștige prin amăgire încrederea colectivă. Se vorbește mult și nu se face nimic. Mă auzi Ioane? Parcă tu spuneai că cuvântul este însuși Dumnezeu! Da așa este!..., „Gura le este plină de blestem și de amărăciune. Au picioarele grabnice să verse sânge, ruina și mizeria sunt pe căile lor”...bune! Întâietatea iudeului promisă de Iahve-Adonai și la plata, și la răsplata divină; în care gura, cuvântul are un rol primordial și nefast!...David plânge și cântă în psalmi doar sărutând „mănuțele” Domnului, iar Solomon invocă focul gurii, în dragoste! Nimeni nu vorbește înainte de Christos despre valoarea dumnezeiască a cuvântului! Credința înseamnă numai faptă, și cea întru Christos îl aduce pe Domnul între oameni, credința în El devine politică de stat. Domnul este interiorizat, Domnul s-a înnomenit, dar semnele acestei înnomeniri sunt încă de la Adam. Domnul apostolilor este unul venit între oameni prin suferință, și El deschide ochii oamenilor. De aceea I se mai spune că este Calea și Adevărul. Domnul apostolilor este Unul care are o mamă dintre oameni și Tată...Spiritul! El este ideal, ca spirit, și material ca om obișnuit; este numai al omului și nu al întregii naturi...O la la, unde am ajuns! Deci în mileniul trei natura devine supusa omului! Și asta, cum are gânduri multe, poate să o distrugă zicând că o protejează!...vai, cu ce? Adunând sticlele de plastic și desființând Căile Ferate! Și construind în câmpiile țării, pe râurile interioare... hidrocentrale!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Dacă Avraam a fost îndreptățit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu. Tot astfel și David vorbește de fericirea omului căruia Dumnezeu îi socotește dreptatea fără fapte.”

TOSCHRIS: - Adevărata credință în Christos este fără fapte, este de ajuns să crezi, cuvântul bine drămuț nu este faptă, ori însăși Ioan Botezătorul nu crede în faptă ci doar în Cuvânt! De

multe ori fapta nu este posibilă, cuvântul în rugăciune jucând un nou rol, cuvântul poate să mântuiască, dacă el este încărcat, electricizat, în credință!...Oare pe cruce împreună cu Iisus, răufăcătorul nu și-a schimbat comportamentul în adorație pentru Domnul, recunoscându-l pe Cel din om, pe Mântuitorul nostru? Alături de Iisus, care s-a pregătit o viață primind Mântuirea după moarte? salvându-și sufletul și spiritul său? Ce simplu este ca după o viață de desfrâu să crezi în divinitate și să te mântuiești!...parcă și Voltaire a făcut-o!

VOCEA... : - „În adevăr, fângăduința făcută lui Avraam sau seminției lui, că va fi moștenitor al lumii, *n-a fost făcută* prin lege, ci prin dreptatea care *vine* din credință.”

TOSCHRIS: - Universalitatea lui Israel, nu s-a impus prin lege scrisă de cineva - hotărâre - ci datorită menirii divine, menirii proprii, conviețuirii fiilor lui Israel cu Domnul, în inimă și-n creier și prin voința și credința omenească că ființa cu pecetea credinței dă prioritate omului. Astfel această teză care nu suportă antiteză rămâne o verigă adevărată... universalitatea, rămânând a omului credincios, care crede în Tatăl și care a creat prima justiție, lege, din istoria vieții omului pe pământ... valabilă, iată, câte milenii!? ...Această lege este făcută de fiii lui Israel și este de inspirație divină. A devenit lege supremă pe pământ și ea nu aparține puterii parlamentare, ci unui drept care este mai puternic și riguros decât cel ce rânduieste *voința de a trăi* cum o definise Schopenhauer. Dreptul iudaic a inspirat dreptul roman! și, care, împreună constituie dreptul actual...Da, așa este, orice lege acționează în sensul prezentului și vizează viitorul. Singura logică a existenței noastre este să trăim - viața are ca rațiune faptele noastre - greșelile - în ideea vieții veșnice; sufletul, ideea necesității vieții, neputând să dispară odată cu corpul. Rezultă și altă idee generoasă, că, viața nu poate fi gândită prin individ, ci prin grupul de indivizi din care acesta face parte, care înseamnă chiar comunitatea. Deci

crucea noastră are un rost. Înseamnă chiar faptele noastre care ne transformă în memorie colectivă.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Ba mai mult, ne lăudăm și în necazuri, căci știm că necazul lucrează răbdare, răbdarea aduce experiență, iar experiența aduce nădejde.”

TOSCHRIS: - Iată esența existenței omului în viața cea de toate zilele, bucuria și necazul!...și în care experiența înseamnă speranță. Speranța-Nădejdea este sursa vieții luminoase. ...În fața divinității omul nu înseamnă nimic, el, singur, fiind un fir de nisip pe care Cel de deasupra nici nu îl vede nici nu-l aude; ci, doar, voi apostolii l-ați introdus în oglinda fiecărui om și de-atunci el liniște nu are; când Domnul pedepsește, lovește o masă însemnată de oameni între El și aceasta neexistând un dialog... Moartea este rău necesar, pentru a respecta legea naturalului, care are la bază schimbarea, transformarea, infinitul nefiind posibil între limite, decât ciclic.

VOCEA... : - „Cine a murit este eliberat de păcat.”

TOSCHRIS: - Cum așa? Pe zidul din dreapta Bisericii la intrare toată suflarea viilor și morților sunt judecați după păcatele avute în viață! Înseamnă că el, cel care a murit, trebuie iertat! Și, totuși, întrebarea rămâne: pentru ce toate acestea? Cine are de câștigat?...da este vizibil răspunsul! este un dar de la natură, de la divinitate stăpâna ființelor vii. ...Omul puternic nu se teme de moarte. Așa se naște. Cum înaintează în timp conștientizează de ea și cei mai mulți devin slabi. În creștinism viața este asociată păcatului; păcatul este asociat plăcerii și cunoașterii. Este paradoxul paradoxurilor, dar are ca model naturalul, în care binele coexistă cu răul.

*

TOSCHRIS: - Omul în suflet nu poate fi decât credință, mister al vieții, perpetuu. Omul este gazdă bună și păcatului - puterea mădularelor și necredinței. Omul este schimbător ca ziua: când este robul plăcerilor, când este robul muncii sale, când

este robul visului, jocului. ... Lucrurile se accelerează, prind viteză, legea naturalului lucrează prin trup și legea spiritualului lucrează prin credință, acționând ca o greblă și adunând totul din jurul nostru, bun și rău. Viața este cea mai mare minune a acestei lumi căci este perpetuă și se desfășoară într-un univers infinit. ... Păcatul are două componente, materială și ideală: trupul - actul adulmecării tactile: plăcerea și durerea; și conștiința de sine. În reprezentările timpului din cele mai îndepărtate vremuri, păcatul este diminuat ca formă materială și mult mai accentuat este în forma sa ideală, spirituală. Rămâne un mare păcat, și, practic, singurul, nerespectarea poruncilor din Tablele lui Moise. Sunt atât de ușor de respectat. În natură Tablele lui Moise nu există sub formă scrisă, ci numai în logica lucrurilor...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Chiar și numai „gândirea păcatului este moarte, pe când gândirea duhului este viață și pace.” Și nu trebuie să ne mai fie frică căci am „primit duh de înfiere prin care strigăm: - Ava Tată” dar întreaga „creație suferă durerile nașterii.”

TOSCHRIS: - E bine să vezi și este rău să cercetezi. În general se trece sub tăcere păcatul cunoașterii și se avansează spre denaturare păcatul cu fructul - mărul care într-adevăr are forma sânelui Evei... Dar care nu-i păcat, căci numai șarpele este, și aici, în paharul farmaceutic, dar este și aici răsucit peste trupul Evei! O, ho, ho... este și pe bastonul patriarhal!... Iisus este tatăl din inimă pe care-l primești sau nu la naștere, după care îl înveți și poți să-l găzduiești, și să-l cumperi cu fapte bune, cu gânduri la fel, și cu cuvinte curate, din inimă... Creație fără transpirație nu există. Orice creație se produce cu chinurile facerii, după modelul creației supreme: venirea pe lume a fiului sau fiicei omului...Opera de artă, adevărată este și ea o creație!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Voi iubi pe cei care nu sunt ai mei, chiar și pe dușmanii mei! Prin credință neamurile au aflat adevărul, în timp ce Fiii lui Israel s-au îndepărtat de el, tot căutând legea.

TOSCHRIS: - Dragostea, iubirea, nu are nevoie de cuvinte, iar atunci când acestea există înseamnă că ea trebuie încă întărită. De Dumnezeu este nevoie atunci când puterea părăsește trupul. ...Și uite așa de două mii de ani este tot o revoluție a credinței creștine, la care Fiii lui Israel nu au putut ajunge, nici la legea dreptății, tocmai pentru că nu au căutat-o prin credință, ci numai prin fapte. Aceștia „s-au lovit de piatra de poticnire”. Numai prin fapte, fără credință, o noutate pentru cei dinaintea lui Iisus, nu poți să ajungi la legea dreptății. De cele mai multe ori fapta te îndeamnă la renunțare, când rezultatul este negativ. Poticnirea se află în natură, în firea omului, care urmează drumul, dar nu numai răscrucile te opresc, ci și diferitele obstacole care sunt presărate pe drum...Și apoi să nu uităm că gândul aleargă înaintea faptei și de cele mai multe ori fapta nu este conformă gândului. Gândul are mobilitatea peștelui și de cele mai multe ori este în mai multe direcții.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Să nu vă conformați veacului acestuia, ci să fiți transformați, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți înțelege ... voia Domnului.” Și, nu uitați: „În activitate, nu fiți leneși.”

TOSCHRIS: - Natura există în sine, dar și prin conștiința o-menească. Domnul unic trăiește, există prin cei care ființează. Nu haina trebuie schimbată imediat după cum se arată moda, ci gândirea, din cea rea în cea pozitivă și cu speranță. ... O, ho, ho... lenea ca lenea, dar ce se întâmplă cu omul, când i se vinde la suprapreț lumina, căldura, apa și aerul!...omului care slujește, iubind, și muncește și adună faptele bune, fără a avea măcar un seif și nici catastif!?

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Orice suflet trebuie să fie supus autorităților care sunt mai presus de el. ... Și dacă vrei să nu-ți fie frică de autoritate fă binele și vei avea laudă de la ea.”

TOSCHRIS: - Tabu, respectă legea!...dar sesizează când se arată nedreptatea - căci ea nu mai este rânduită!...ci, poate de cel rău! Indiferent ce face superiorul tău, tu trebuie să-i arăți supunerea. Turma de oi - ce blânde animale - și care seamănă cu oamenii - nu poate străbate calea care le duce la păscut dacă în față nu se află măgarii cu desagi în spinare, dacă nu se află dulăii care apără turma de lupi! ...Ce animal deștept acest lup care nu se rupe de haită și, cum merg ei iarna când le este frig și foame: lupul bolnav și bătrân deschide calea - posibil ca el să fie primul care moare - și lupul viteaz și stăpân între lupi merge ultimul, închide șiragul de lupi, el trebuind să fie ultimul care dispare! Cu alte cuvinte referitor la critică și auto-critică nu trebuie să-ți critici niciodată contracandidatul, spune ce vrei despre el, dar nu-l critica, lasă-i pe alții să-l critice. Nu ațâța concurența!...Totuși este prea mult, păi cum să n-o ațâț, dacă pe mine, prin lege, mă scoate afară din concurs!

VOCEA...: - „Noaptea este foarte înaintată, se apropie ziua”. Să ne lepădăm de „faptele întunericului” și să ni le apropiem pe cele ale luminii.

TOSCHRIS: - Somnul trebuie să fie adânc, iar visele mai bine să nu existe, sau să le uiți! Visele nu aduc liniștea, din contră visul poate fi o obsesie...Și ce noroc avem noi oamenii că după o noapte urmează o zi.

VOCEA...: - Și scris este: „înveseleți-vă, neamuri, împreună cu poporul Său!”

TOSCHRIS: - Vorba lui Jacques Fatalistul: *stătea scris în ceruri* ca nici o națiune și nici un popor să nu poată trăi fără fiii lui Israel...astfel că ei sunt fără masă și fără casă.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Tot astfel și Isaia zice: - Din Iese va fi o Rădăcină și Unul care se va ridica să domnească peste neamuri; și popoarele vor nădăjdui în El”

TOSCHRIS: - Isaia, Isaia, toată lumea râde și dansează, dar el este trâmbițașul care-L anunță pe Fiul Omului și pe Fiul Domnului... Toată lumea antică vine în Alexandria să învețe de la Isaia!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Sculați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Toate bisericile lui Hristos vă salută. ... și luați aminte la cei care vă divizează - depărtați-vă de ei.”

TOSCHRIS: - Slavă ție, slavă ție Fiule al luminii, toți în jurul tău sunt o singură ființă și toți cred în unul și unul în toți; slavă ție, slavă ție, odă a bucuriei, cea mai frumoasă simfonie îți este încredințată ție, omule! ... Ce bine ar fi Doamne, noaptea să le însemni porțile, ușile și ferestrele, celor care tulbură și dezbină, celor care în două mii doisprezece, două mii trei-sprezece și-au bătut joc de toată Europa și-au aruncat-o în războiul nevăzut dintre Est și Vest, în războiul dintre frați și surori, dintre părinți și fii, dintre mame și tați...

PARTEA A ȘAPTEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Ne aflăm cu dialogul nostru la « Întâia epistolă către corinteni » Pavel, spune: „Vă îndemn, fraților, să fiți deplin uniți într-un gând și o simțire.” și într-o singură cruce.

TOSCHRIS: - Unitate în gând și în faptă. Așa cum Iisus este unul, și numai unul, singurul înviat și înălțat la ceruri, așa și crezul despre El trebuie să fie numai unul. Cei doisprezece vor trebui să acționeze ca unul pe faptele Mântuitorului născându-se cea mai înaltă învățătură în afara căreia, se pare, începe ha-

osul.... Crucea este fericire pentru credincios și nebunie - moarte - pentru necredincios. Este semnul - însemnul - creștinului și ea are forma trupului omenesc...Mergând mai departe de vremea lui Iisus, coborând în timpul lui Osiris, crucea are un cerc în capătul superior amintind de-o cheie...și, care, desen, simbol devine și mai aproape de om.

VOCEA...: - „Voi distruge înțelepciunea celor înțelepți și voi înlătura priceperea celor pricepuți”. Doar „Iudeii, într-adevăr, cer semne și grecii caută înțelepciune.”

TOSCHRIS: - Dumnezeu rămâne de partea spiritului, fanteziei, ludicului. Înțelepții și pricepuții merg mână în mână cu neobosiții războinici. Iată, pentru prima dată spiritul trece înaintea științei. La spiritual se adaugă și arta, de unde nebunia creației artistice! ... După romanii care au preluat știința grecilor și legea iudeilor și au creat puterea cetățeanului și a cezarului, au cedat apoi această nouă cultură, imperiului, creștinii preluând înțelepciunea grecilor și spiritul iudeilor creând cel mai puternic neam (a se vedea neamuri) cu o filosofie bazată pe Credință; care, iată, a durat două mii de ani! Nu este de eliminat ipoteza ca în mileniul trei, arta să se confunde cu știința, tehnologia să devină artă și știința și să devină unealtă a spiritului... Lauda de sine, multă pagubă aduce, mai degrabă laudă-te-n Domnul! De aici și măsura credibilității: alții să te laude!

*

TOSCHRIS: - Așa le vorbea Pavel corintienilor: „Noi suntem nebuni pentru Christos, dar voi înțelepți în Hristos! Noi slabi, dar voi, tari! Voi puși în cinste, dar noi în dispreț!” Oricum, Dumnezeu este putere...Nu cel care vorbește este în față, ci cel care făptuiește! Cel care vorbește degeaba...e prost; și cel care face degeaba lucrarea e și mai prost. Toți care suntem împreună, avem, fiecare, un interes. Cel care întemeiază, fiind primul, nu se bucură de roadele faptelor sale, ci cel care întemează. ...Cum să nu însemne fulgerul și trăsnetul, și cutremu-

rul, natura dezlănțuită, măreața putere! dar noi oamenii spunem că suntem puternici când îl avem pe Dumnezeu în inimă.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „La atâta desfrânare cât este în lume, se constată că, nu rareori, unul dintre voi are pe soția tatălui său.”

TOSCHRIS: - Lucru care se întâmplă des noaptea! Pe întu-neric! Dar care există, obiectiv, la copiii mici. Prima învățătoare a copilului este mama! Prima senzație naturală de atracție a femeii, care, între femei, este soția tatălui, a unchiului, și care sunt primele femei apropiate fiului și nepotului, apare în intimitatea familiei... Mama este o primă iubită, apoi rudele feminine mai apropiate! Totuși, nu putem vorbi de incest, senzația fiind foarte rar împlinită, ci poate doar în vis! Juvenilitatea, pubertatea, nu țin cont de gradul de rudenie, ele sunt ca vântul care se iscă din necunoscut.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Un frate se duce la judecată cu alt frate, și a-ceasta înaintea necredincioșilor.”

TOSCHRIS: - Asta este o adevărată problemă. Comuniștii când au venit la putere au transformat, pe lângă săbiile în pluguri, judecătoriile în atenee ale culturii! O lege trebuie să guverneze asupra tuturor: împričinați și judecători. Astăzi judecătorii, însă, au alte legi cărora li se spune legi speciale sau nu li se spune în nici un fel...s-a ajuns la un adevărat haos! altă salarizare, altă pensionare. Mai putem noi vorbi de frați? ... Doamne, cum nu te poate auzi o parte a clerului? Păcatul lui Michelangelo sau al lui Rodin, care i-au făcut pe Adam și Eva goi este chiar atât de mare? Și când te gândești că Brâncuși a comparat corpul bărbatului cu o broască râioasă. În orice caz, păcatul primordial al omului este neascultarea! Dar lucrul acesta „Slăviți pe Dumnezeu în trupul vostru” mi se pare primordial și, care, îl trece ușor pe credincios în mileniul III. Domnul este în noi!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Eu aş vrea ca toți oamenii să fie ca mine; dar fiecare are de la Dumnezeu darul lui de har, unul într-un fel, altul într-altul.”

TOSCHRIS: - Nici degetele de la mână nu sunt egale, dar, tocmai, fiindcă fiecare are rostul său. Și cum ar fi ca toți oamenii să gândească la fel? Desigur, când a făcut lumea creatorul a fost extrem de inteligent, și, iată, inteligența caracterizează omul. Europa are un slogan acum: unitate în diversitate! Să ne bucurăm că Domnul este în fiecare - în trupul nostru - și ochiul nostru poate să se bucure de bucurie (sic!) care este mai bună decât toate! variabilitate, diversitate, unitate... Dar ce ziceți de faptul că „dacă un frate are o soție necredincioasă și ea voiește să trăiască înainte cu el, să nu se despartă de ea!” Mai bine să rămână mărul tău frumos și gustos, chiar dacă a mușcat sau mușcă și altul. În fond o parte din cauză este chiar bărbatul...soț! Păzește-ți bine via dacă vrei ca tot vinul să fie al tău! Sau cine știe ce necazuri are!? Sau ce ziceți de asta: „Și dacă o femeie are un soț necredincios și el voiește să trăiască înainte cu ea, să nu se despartă de soțul ei!” Ce-i al tău e bine să rămână al tău, nu te juca cu bunurile altuia. Soțul tău se spală, se piaptână, și fluieră a paguba pe care n-o are. Și continuă discursul către corinteni de la începutul erei noi de parcă ar viza timpurile noastre de astăzi, chiar mai departe în mileniul III...Circumcis sau necircumcis nu are importanță! Ci doar respectând legile lui Dumnezeu! Mileniul III va fi religios și fără pluralism politic. Puterea este înăuntru și nu în afară, regulă dată de legea potențialului. Experiența apostolului cărturar îl face mai învățat și filosof decât toți cărturarii și toți filosofii la un loc. De aceea astăzi sunt atâția fii ai lui Israel, câte sunt fiarele de nisip, toate! Și mai spune: „Fiecare să rămână în situația pe care o avea când a fost chemat. Ai fost chemat pe când erai rob? Să nu te neliniștești de lucrul acesta; dar dacă poți să ajungi liber, folosește-te.” Rob cu rob să se unească, pentru ca

să existe reacție! forță și reacțiune; rob cu rob să ne unim ne spune și Internaționala. Și Eminescu a fost revoluționar, după ce a venit de la Berlin. Rob, ce cuvânt frumos; robul iubirii, robul Domnului!...De ce vorbesc de Eminescu? Dreptate ai, mai sunt ca el și alții; o floare niciodată nu este una singură, și nici Luceafărul pe cer, care este cea mai aproape stea și nu unica. Rob cu rob să ne unim - sintagmă obligatorie - și nu așa de dorul lelii; să ne facem și un sindicat al robilor! Ba nu, să ne facem mai bine o Uniune, căci pe una ca aceasta, de creație, nu o schimbă nici o revoluție. Ce paradox! să vrei după Revoluția din Decembrie '89 economie de piață, concurență, și să întărești, multiplici, uniunile de creație, impunând monopolul în creația artistică! Auziți? „Iată ce spun, fraților: timpul s-a scurtat; de aceea cei care au soții să fie ca și cum n-ar avea; cei care plâng, ca și cum n-ar plânge; cei care se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; cei care se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi de ea; căci chipul lumii acesteia trece.” Timpul se scurtează mereu. Și eu, când m-am trezit din stopul respirator, după infarct, am primit următoarele sfaturi de la doctorul care m-a resuscitat: de astăzi nu mai ai nevastă; nu mai ai copii, nu mai lucrezi la fabrică...nu mai fumezi! Și n-am mai fumat, dar mi-am construit altă fabrică și am continuat să am nevastă...Și spune apostolul mai departe: „Cine se căsătorește bine face, și cine nu se căsătorește, mai bine face.”

TOSCHRIS: - Plăcerea trebuie să primeze, nu calculul. Viața în familie nu este ușoară...Grijile sunt mai multe decât bucuriile. Stresul trebuie eliminat dintr-o viață plăcută și frumoasă. Aici sunt multe de spus! Dar oricine dacă citește și își însușește aceste versete din scrisoarea către corinteni, dacă le pătrunde, atunci parcurge una dintre cele mai frumoase partituri literare despre viață! Nu habotnicie, nu fanatism, nu educație polițienească.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Cunoștința îngâmfă, pe când dragostea zidește.”

TOSCHRIS: - Din dragoste rezultă creația. Din cunoștințe prea multe poate rezulta prostia: cum este tocitul, cum este titlul pe hârtie, cum este învățătura sport - prin repetiție, cum este lauda fără rost; iar conștiința prea multă nu merită decât tatăl și mama, Ava, Domnul.

VOCEA...: - „Vreau să știți că Christos este Capul oricărui bărbat, că bărbatul este capul femeii și că Dumnezeu este Capul lui Christos.”

TOSCHRIS: - Fiii trebuie să știe că dragostea de tată este mai importantă ca dragostea de mamă; prima întărește, a doua slăbește! Da, așa este, asta-i leitmotivul meu!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Și chiar dacă aș avea darul proorociei și aș cunoaște toate tainele și toată știința, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.”

TOSCHRIS: - Toate nu fac nimic, cât poate face dragostea! Dragostea în primul rând zidește; când dispare dragostea omul se prăbușește...

VOCEA... : - „Fraților nu fiți copii la minte, ci la răutate fiți prunci, dar la minte fiți maturi.”

TOSCHRIS: - Vai de părinții conduși de copii...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „De aceea este scris: Omul dintâi, Adam, a fost făcut un suflet viu; cel din urmă Adam, un duh dătător de viață.” „Omul dintâi este din pământ, făcut din țărână; omul al doilea este din cer.”

TOSCHRIS: - Oare nu înseamnă că primul în care Domnul s-a înomenit a fost Adam? De ce atâtea glume pe seama lui? Oare nu se cunoaște ce personaj impunător este Adam de pe cupola de la Capela Sixtină? Iată, de aceea I se mai spune lui Iisus, Noul Adam! Din cer a venit și în cer s-a întors. Dar în

memoria colectivă a rămas ținut în trei cuie pe cruce. Eu, totuși, pe Iisus l-am văzut ca o sferă, un fel de planetă, și care este ținut pe pământ într-un cadru gravitațional, în lanțuri nevăzute care nu-i dau voie să se înalțe spre zărilor albastre cum ar fi meritat...De șapte mii de ani omul se târâște și transpiră, și este bătut de soartă...

PARTEA A OPTA

VOCEA...: - Ne aflăm cu dialogul în « A doua epistolă către corinteni »

TOSCHRIS: - Voi le scrieți, epistolele, având în voi duhul Domnului! Este o chestiune inversă în timp...Moise a coborât cu tablele legii pe care a scris chiar Domnul, căci, nu contează cine scrie cu mâna, ci acela care dictează; acela care angajează scribul; dar, câți acum știu lucrul acesta, căci nu s-ar mai duce să-și fabrice singuri diplome!...titluri, alte cele cu care le crește pensia și leașa, în paralel! Vai de timpul meu, Doamne, unde o să ajungem noi?!

VOCEA...: - Domnul, „care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al literei, ci al Duhului; căci litera omoară, dar Duhul dă viața.”

TOSCHRIS: - He, hei de mult așteptam acest nou mesaj divin. Da, așa este, trei sute de ani ați putut dormi liniștiți, până când s-au hotărât sfinții părinți să scrie, să dezvolte, să interpreteze Evanghelia și să redea slavă, nu cuvântului, ci literelor care formează cuvântul și care sunt niște semne venite tocmai din vremurile hieroglifelor. De data aceasta literele formează cuvântul și încearcă să materializeze vântul care îi iese omului pe gură, când vrea să reprezinte cu limba, oral, care este însemnătatea obiectului. Acum omul este un animal perfect și el este creația spirituală a Domnului. Spune apostolul „Căci Domnul

este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este libertate” fiindcă domnul este în om! Și-atunci în el este puterea. Libertate înseamnă putere! ...Vânt de libertate, iată, iarăși vânt. Doar prin cuvânt omul poate să-și exprime libertatea...Libertatea - necesitate înțeleasă - la partidul unic. Libertatea adevărată este să ascuți iubind și să faci numai bine ție și în jurul tău, fără ca să fii lovit.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi viața.”

TOSCHRIS: - Ca să merităm toți cei vii această viață, trebuie să fim împreună cu ivinitatea, cu Domnul nostru, care și-a mutilat trupul și și-a oferit viața ca să-i facă mai buni pe cei răi, ca noi să fim fericiți respectând cuvântul Său care a întărit cuvântul Domnului. Sfinții lucrează cu moartea și nesfinții cu viața; de aceea eroii și marii luptători care se confruntă permanent cu moartea sunt sfinți. Cei răi se vor mira că Iisus nu ne-a cerut nimic în schimb, iar noi, numai pe El îl iubim atât de mult. Se miră toți noii guvernatori, șefii noștri, stăpânii noștri, cum de-L iubim atât de mult pe Iisus și atât de puțin pe ei, vechi farisei cu haine noi.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Pentru că, dacă este bunăvoiență, *darul* este primit, potrivit cu ce are cineva, nu cu ceea ce nu are.”

TOSCHRIS: - Darul din inimă pe care-l iubește Domnul este încropit din ceea ce are omul și nu din ceea ce cumpără ca dar cu bani de împrumut. Împrumutul trebuie dat înapoi, și atunci darul din inimă se transformă într-o obsesie care nu se mai termină. ... Dreptatea socială determină dreptatea individuală. Dreptatea socială, este o temă biblică la tot pasul în Noul Testament, pe care va trebui să se bazeze comunismul religios; pentru că cel specific secolului XX a fost preluat de învățătorii bolșevici, înlocuind cuvântul Dumnezeu cu *partid* sau, mai

nou, cu sintagma *corect politic*, rezultând, doar în formă - că în fond nu există - comunismul ateu! Altfel, nevoia e după cum este omul. Fiecare om cu nevoile lui. Observăm că Mircea, marele voievod - domnitor român - este un creștin care caută la Baiazid pacea creștină - apărându-și *nevoile și neamul*. Tragem concluzia că și Eminescu a căutat dreptatea socială ca un poet și filosof creștin materialist, de ce nu, marxist!...dacă ne gândim că vroia să scrie un tratat de economie mondială!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Să știți: cine seamănă puțin, va secera puțin, iar cine seamănă cu binecuvântare, va secera în binecuvântare.”

TOSCHRIS: - După cum dai, așa primești. Altfel, când dai să înmulțești, trebuie să o faci cu știință...În nici un caz nu trebuie să epatezi. La fel, nu trebuie să-l înjosești pe cel care primește că nu va putea să-ți întoarcă darul. Darul este ca scrisoarea sau ca o vizită anunțată, cel care le primește trebuie să le întoarcă cam în aceeași măsură. Să dai cu bucurie aceasta este plăcerea Domnului, care mai repede citește gândurile decât citește cărțile. Când ți se cere ajutorul, cel care cere, așteaptă mai întâi gândul din inimă, curat, și mai apoi sprijinul solicitat. Ajutorul și darul oferit pe degeaba nu este un semn pozitiv, nici curat.... Dreptatea individuală, personală este dată de ceilalți. Astfel, să dai cui trebuie și când trebuie, dacă vrei să ai profit împreună - baza bunăstării individuale și colective. Să dai cezarului ce-i al cezarului, și nu după alte criterii să vrei să ajungi la fericire împreună... Astfel, să nu dai ceea ce trebuie, celui ce nu știe să producă pentru ca să dea înapoi... Tot așa în educația copilului este o mare greșală să dai și să nu ceri nimic în schimb. Și cerșetorului trebuie să îi dai, dacă îi dai, și să-i spui de ce îi dai!...mai ales lui. Și pentru scriitori: exprimarea în scris presupune, singură, sinceritate și adevăr; pentru aceasta trebuie să respectăm scrisul, cartea mai mult decât orice alt suport informațional.

PARTEA A NOUA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Tratăm despre « Evanghelia către galateni » ... Spuse Pavel: „Mie îmi fusese încredințată Evanghelia pentru cei necircumciși, după cum lui Petru, evanghelia pentru cei circumciși.” I-am spus lui Petru în fața nedreptăților: „Dacă tu care ești iudeu, trăiești ca neamurile și nu ca iudeii, cum silești neamurile să trăiască în felul iudeilor?”

TOSCHRIS: - Creștinii nu pot fi decât împreună cu iudeii, prin Iisus, și cu arabii, prin Avraam. Nu numai Iisus a fost iudeu, ci și toți cei doisprezece apostoli. Și mama lui Iisus a fost fiică a lui Israel și mamele celorlalți, la fel.... Iată conflictul dintre carte și cheie, învățătură și biserică. Acest conflict de suprafață, întrucât Dumnezeu este unul și același și pentru unul și pentru altul. Și mai este ceva neînțeles de toată lumea...pare! Tu, Saule îl citezi pe Domnul care stă în carnea inimii, iar Simon îl citează pe Domnul care locuiește în ceruri; însă în fața urgiei provocată de oameni sau urgia din natură, la toți ni se rupe, la fel, inima!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Nu mai este nici iudeu, nici grec, nu mai este nici rob, nici liber; nu mai este nici parte bărbătească nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Iisus”.

TOSCHRIS: - Cam asta vor astăzi cei ce conduc lumea. Toți suntem una cu El, pe care-L avem în noi, și dacă ne tăiem împrejur și dacă nu ne tăiem. Puterea crezului interior nu are limite! Puterea crezului în univers într-un singur Dumnezeu ne dă nu aripi de ceară ca lui Icar, ci ne dă aripi de oțel, cum și-a imaginat Constantin Lucaci, marele sculptor român, gigant, care a trăit în secolul XX și sec. XXI, și, de ce nu, Leonardo da

Vinci...Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu va trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: *Ava*, adică *Tată!*” Cât dor și fior are omul pentru cel de deasupra sa?! Forța extraordinară a creștinilor, care au cap de familie pe Domnul - Fiul, constă în faptul că dintr-o dată cuvântul tată, devenind sacru este o diferență de potențial și devine o sursă vitală de energie interioară. Dar, nu atât de titanic precum Tatăl ceresc care locuiește în inimă și aproape de soare și care întărește pe oricare dintre oameni. ... Și nimeni nu este total liber, independent, total fără legături cu cei din infinita sa vecinătate. Firesc este să iubești, să iubești din datorie față de Stăpânul tău care a creat viața, să te-nmulțești, să-ți faci urmași...Noi suntem umile forme ale naturii care trebuie să ducem viața înainte. Noi trebuie să respectăm, nu doar curcubeul comun de pe cer, ci și pe cel lipit de altar...Avraam, Isaac, Ioan, Iisus, fiii Domnului și ai omului. Domn și om o libertate binemeritată și fără bani...Na, că am vorbit ca un teolog!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Iată, o altă cucerire: „Fraților, voi ați fost chemați la libertate. Numai nu faceți din libertate o pricină ca să trăiți pentru carne, ci în dragoste slujiți-vă unii altora.”

TOSCHRIS: - Mi-aduc aminte de scoarța din bucătăria mamei pe care adesea o citeam atunci când sătul, mă ștergeam la gură; iată ce scria pe el: *Nu numai cu mâncare trăiește omul ci și cu cuvântul lui Dumnezeu!* Și gândeam: nu numai gura și burta trebuie să ni le hrănim, dar mai ales sufletului trebuie să-i dăm ce ne cere în mod natural; ne cere plăcere, dar ne cere și pe cea mai prețioasă dintre ele: pasiunea pentru darul vieții și a liniștii depline... Și asta tot un leitmotiv devine: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Întreaga Carte a Cărților este plină de leitmotive...și râvnita pace perpetuă este asigurată. Ce nu-ți place ție, nu fă la altul. Când dai un deget, sigur rămâi fără mână. Frunză verde de dai, n-ai. Când primești în casă, sigur

rămâi fără casă. Acoperișul propriu, nu admite tocmeală. Mai corect este să dai, și apoi să primești...Nici femeia nu poți s-o iubești dacă te iubești pe tine însuți mai mult, dacă ești un Narcis fără acoperiș. ...Când doi se ceartă, amândoi sfârșesc prost. Cearta în primul rând dăunează la inimă!...ori inima este casa Domnului nostru, al tuturor. Întâi convinge-te și mai apoi învinuiește. Nu asculta vorbele, ci vezi faptele... și totuși, concurența trebuie să rămână loială! Concurența duce la creșterea cantitativă, dar mai ales la cea calitativă.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Să nu obosim făcând binele, căci la timpul potrivit vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.”

TOSCHRIS: - Moderație în toate, și mâine este o zi.

PARTEA A ZECEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: Citim și vorbim din « Epistola către efeseni » Trebuie să știți aceste lucruri...vorbele sunt de la voi iar Dumnezeu nu vă judecă decât după fapte.

TOSCHRIS: - Vedeți, numai fapta stă la dreapta judecăto-rului. Faptele sunt asociate cuvintelor ca laudă adusă credinței. Fără fapte omul este un lăudăros. Din gură poți să te prezinți oricum și oricui. Cu gura poți să scapi de pedeapsă pe un nenorocit, sau pe tine însuți, și tot cu gura poți să trimiți la spânzura-toare pe un același. ... Se spune că Domnul este un pedagog fără egal: „faptele bune pe care Dumnezeu le-a pregătit mai dinainte, ca să umblăm în ele.”... Totul este dat și primit; și-abia mai apoi să ne exprimăm prin fapte, căci fapta necesită ocazie și timp. Deocamdată folosim cuvântul. Dar să nu uităm, El „este pacea noastră, care din doi a făcut unul și a surpat zidul de la mijloc al despărțirii.” ... Și totuși, cine a construit

zidul care a despărțit Berlinul în două? De ce trebuia un zid? De ce zidul despărțitor a devenit o modă? De ce să moară în acest secol al democrației și libertății cei care sar și fug dintr-o parte în alta? Cei care au trecut Dunărea în înot? Păi nu este rușine frate cu frate să construiască bariere de netrecut între casele lor? Sau să dispară poteca dintre casa mea și a vecinului meu? Iată, nici nu a trecut prea mult timp, ci vreo treizeci și patru de ani de la căderea zidului Berlinului și popoarele, statele între ele, au început din nou să construiască garduri, ziduri... Nu-ți vine să crezi, ziduri de șase, șapte metri înălțime pe care nu pot să-l treacă săracii din cadrul celor două populații, zări... Ce ideal, ce potențial, ce energie, ce tărie, ce empatie! Și toate, în acest fel, neputând să formeze decât o mulțime vidă! Φ ...

*

TOSCHRIS: - Neamurile devin trup comun cum au fost cândva un singur trup în Avraam. Acum două mii de ani, în noua eră, am semnat actul de naștere din Avraam. Asta spune și istoria: rasele europene au la bază o singură rasă, cea avraamică. Prin Iisus toți devenim unul singur. Dar mai ușor cu globalizarea de peste două mii de ani!...omenirea nu este pregătită. Uite China vrea să confirme prezicerea că ea va domina lumea. A scăpat un virus care deja a înspăimântat lumea. Păi dacă cunoaște virusul înseamnă că cunoaște și leacul contra lui...Dar văd că australienii sunt pe aproape și în curând vor oferi antidotul; probabil chinezii au mințit...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Mâniați-vă și nu păcătuiți. Să nu apună soarele peste mânia voastră.” Trebuie să vă culcați în pace!

TOSCHRIS: - Mânia este ca focul: se aprinde și se stinge. Focul din ceruri este de natură electrică și stă la baza mișcării, întăririi celulelor vii.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „*Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta este cea dintâi poruncă însoțită de o făgăduință: ca să fii fericit și să trăiești mulți ani pe pământ*”.

TOSCHRIS: - Esența esențelor, motorul vieții, triumphiul; în plus, de mamă să ascuți cât ești copil, și, mai apoi, mai mult de tată. Acestea să nu le uiți niciodată. Da, știi, nu e repetiție, ci leitmotiv...

PARTEA A UNSPREZECEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci la foloasele altora.” Citim și vorbim din « Epistola către filipeni »...

TOSCHRIS: - Dacă cei din jurul tău sunt fericiți musai și tu să fii fericit. Prietenul se alege dintre cei buni; și ești egoist când îți alegi prieten dintre cei răi. Fata frumoasă merge la plimbare cu fata urâtă, ca să se vadă mai bine dânsa...*Nu fă altuia ce ție nu-ți place*. Altfel, să faci, dar să nu deranjezi pe cei din jurul tău. ...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „În toate privințele m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă.”

TOSCHRIS: - Totul este să nu te oprești din drumul tău, ci mereu să vrei. Să nu vrei mai mult decât poți să cari cu spinarea. Să treci prin toate, cât mai multe, este o lecție de bază în viață.

PARTEA A DOUĂSPREZECEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Acum citim și vorbim din « Epistola către coloseni »... „Aici nu mai este nici grec, nici iudeu,

nici circumcizie, nici necircumcizie, nici barbar, nici scit, nici rob, nici liber, ci Hristos este totul în toți.”

TOSCHRIS: - Doar Evanghelia a reușit să facă din doi unul și să sugereze un înedit, toți în unul și unul în toți. Astfel, iată învățătura comunistă de unde vine. Chiar și din Noul Testament, chiar mai mult. Programul PCR era o copie din care lipsea cuvântul Domnului... Să ne mai mirăm că repede au aderat la doctrina comunistă țările slab dezvoltate, care au preferat la suprafață ateismul, în locul credinței, pentru pacea socială promisă!? Să se mai îndoiască cineva de forța religiei? Gura poate să spună orice, inclusiv să facă politică, însă, doar inima trăiește în suferință și numai cu ce știe ea. Cu ce este numai în ea. ...Păi poate să vină capitalism după socialism în secolul XXI?...din moment ce popoarele sărăcesc într-una? Și nimeni nemaivrând să muncească!? Să nu uităm, că, dacă este să acceptăm o teorie a echilibrelor ar însemna că, cel puțin după timpul socotit în Cartea Cărților, omul acesta, de acum - din timpul meu, ar mai avea de trăit 3000 de ani: - 5000 (Potop) 0 (Iisus) + 5000 (desăvârșirea Apocalipsei). Acum suntem în anul 2024. Rezultă că au mai rămas 2976 de ani!... În dragoste nu se respinge nimic, ci totul se atrage, din care cauză dragostea este o floare rară. Mai spune Apostolul: „Soților, iubiți-vă soțiile și nu păstrați amărăciune împotriva lor.” Găsiți-le calitățile dacă nu le-ați văzut de la început. Nu vedeți cum, astăzi, bărbații întorc capul după orice femeie îmbrăcată cu colanți? Iată o idee înțeleaptă: de ce să dați miaua din brațe pe cea de pe stradă? Și tot așa: „Nu vă întărâțați copiii, ca să nu se descurajeze.” Iată o idee înțeleaptă de care puțini ținem cont; au fost doi frați, unul cu trei copii, celălalt cu cinci copii. Primul era rău, dar nu mustra niciodată, al doilea era și el rău, dar mustra înainte de a se înfăptui fapta. Copiii primului au ajuns bine, mersi, în viață, au avut mulți bani. Copiii celui de-al doilea au ajuns și ei bine în viață, mai savanți - chiar! dar au avut de luptat pentru existența lor și bani, cât i-au trebuit unui creștin...

chiar mai puțini. Morala: mai bine nesavant și cu bani mulți, chiar și în ani, au trăit mai mult!

*

VOCEA.: - „Cuvântul vostru să fie totdeauna cu har, dres cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.”

TOSCHRIS: - Iată diplomația populară care înseamnă arta de a trăi. Alt element de simbolism: *dres cu sare*. Altfel, cuvântul chibzuit aduce pace și mai mult... Mă iartă Saule, tu poți să înțelegi căci ai fost fariseu și ai știință de carte. Vreau să-ți spun un cuvânt despre lumea mea. Lumea s-a făcut foarte rea. Oamenii sunt fără rușine indiferent de pregătire și funcția ocupată în comunitatea noastră, cea a secolului XXI...Oamenii de acum i-au eliminat pe cei care în urmă cu patrusprezece ani spuneau în public că salariile și pensiile sunt nerușinate. Acum spun la rândul lor, și ei, la fel; dar pentru noi rămân și mai nerușinați decât au fost mai întâi fiindcă, deși pot, acum lucrurile rămân neschimbate. Lumea s-a făcut foarte rea: între judecători au intrat nejuducătorii și s-au amestecat cu ei; între polițiști au intrat nepolițiștii și s-au amestecat cu aceștia, între oamenii buni au intrat oamenii răi și s-au îmbrăcat și au învățat să vorbească ca ei; poți să spui că dintotdeauna a fost așa, binele să coexiste cu răul! ...Și, totuși, când oamenii nu mai merg la război, când oamenii primesc pensii fără să fi muncit vreodată, când primesc salarii care se triplează peste noapte și ei nu cunosc obiectul muncii, decât după atestatul din buzunar luat pe bani de-a gata, fără să muncească!...de vină să fie, oare, cel rău? Nu, nu cred asta și mă gândesc la Moise, când a coborât cu tablele legii în mână și le-a spart, când a văzut vițelul de aur făcut de fratele său, preot; apoi, făcând altele pe muntele Domnului și coborând cu ele schimbat la față - radiind - atunci, nu dracul, nu satan s-a amestecat! ci omul, omul needucat și bogat fără să merite! Patruzeci de ani i-a plimbat Moise în deșert să moară toți și frica a băgat în ei! Frica din om, ca frica din câinele care latră...Frica din om, banii, minciuna, toate la un

loc, l-au făcut pe om mai rău și mai prost decât un dobitoc. Needucat, indisciplinat, corupt, prea democrat, cu gura și cu limba prea lungă; toate l-au făcut să iubească mai mult vițelul de aur și nu cuvintele pe care Moise le primise de la Domnul.

PARTEA A TREISPREZECEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Citim « Întâia epistolă către tesalonicieni » „Cât despre timpuri și perioade, nu aveți nevoie să vi se scrie, fraților, pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea.”

TOSCHRIS: - De unde se vede meteahna justiției - procurorilor de a lucra noaptea și de a aresta spre dimineață, metodă care se aplica dinainte de 1989. „Judecata de apoi”, cred că va fi o autojudecată cu caracter permanent și care are rost de Bau Bau pentru oamenii maturi aserviți preoților, deși tocmai pe ei i-am auzit vorbind superficial și glumeț pe această temă. Și mai spune Apostolul: „Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.” Da, credem că pentru aceasta în mănăstiri se practică slujba de noapte, dar când El va veni vor fi toți ori doborâți de somn, ori morți, căci Domnul a spus de mult că nimeni nu poate să-L vadă și că de îndată va muri! Mai ne spune să mângâiem și să-i sprijinim pe cei slabi... și să ne bucurăm totdeauna... Bucurați-vă că existați, căci atunci când vă va căuta duhul cel rău, moartea, o să vreți să mergeți singuri la ea. Bucurați-vă precum copiii care se trezesc dimineața și se bucură că afară este soare...lor le este suficient! Sau, care se bucură că se vor naște din nou într-o altă persoană, copil, cu mai multe jucării. Prin ceea ce spui acum, ne inviți să ne autogospodărim chiar și când suntem sortiți să trăim și să împărțim rodul muncii cu cei slabi și deznădăjduiți! ... Crede și nu cerceta, iată,

dogma religioasă valabilă doar aici și tot timpul; în rest, când nu este vorba de divinitate, e bine să măsoari de două ori înainte de a tăia! Nu tot ce spun învățații sau preoții este adevărat.

PARTEA A PAISPREZECEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - În odiseea noastră prin Noul Testament am ajuns la « A doua epistolă către tesalonicieni »
... „Să fim scăpați de oamenii vicleni și răi.”

TOSCHRIS: - Nu există pădure fără uscături, nu se poate dormi în aceeași cameră cu hoți și nătărăi. ... Nici pâine fără muncă nici muncă fără pâine - slogan scris pe toți pereții în halele industriale, unde inginerii erau în număr aproape cât muncitorii. Întâi mustrare, apoi vot de blam, apoi excludere; să nu uităm de gazeta de perete sau, mai apoi, de brigada de agitație de la Căminul Cultural!

PARTEA A CINSPREZECEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - « Întâia epistolă către Timotei »
„Noi știm că legea este bună dacă cineva o întrebuințează potrivit, știind că legea nu este pentru cel drept, ci pentru cel fără-delege și nesupus, pentru cel nelegiuit...”

TOSCHRIS: - Înseamnă că și judecătorii și procurorii sunt pentru că există hoți, nesupuși, nelegiuiți. Oare tagma lor va dispărea vreodată? De ce în sistemul socialist, în societatea condusă de comuniști existau atât de puțini judecători și procurori!?!...așa de puțini milițieni! Nicolae Ceaușescu desființase

Facultatea de Drept la zi, și o lăsase numai pe cea de la seral. Iar facultatea de ziaristică fusese de mult desființată și trecută la școala lor de partid!...la care aveau drept, doar unii... Să mai spunem că milițienii ofițeri trebuiau să urmeze, toți, Dreptul!

VOCEA... : - „Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea unei porunci...ea va fi mântuită născând copii, dacă stăruie cu smerenie în credință, în dragoste și în sfințenie ”

TOSCHRIS: - Domnul nu a interzis dragostea dintre bărbat și femeie și nu a intitulat-o păcat, nici măcar primordial. Mărul sau sânul oferit de Eva lui Adam nu există decât în folclor. Porunca încălcată sau păcatul primordial stă în neascultare, care, este adevărat, duce la forfotă mare... Iată, nu trebuie să mori ca să fii mântuit. Fapta bună trece primejdia rea.

*

TOSCHRIS: - În general ușor de devenit supraveghetor și soț model. Mai greu să devii creator cu har și să lași un nume de rezonanță. Aiurea-n tramvai cu numele de rezonanță; tatăl meu a construit un cavou cu patru etaje și opt locuri, l-a ocupat primul pe cel de la etajul unu, așteptând-o pe mama să o înhumez eu la parter sub el!...și tot nu mai vorbește nimeni de el, dar eu, cu câteva zeci de cărți, pe care le-au citit câțiva, am câștigat câteva sute de lei de pe urma lor dar am cheltuit milioane...Noroc cu el că am loc de veci!

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Alesul „să nu fie nici dedat la vin, nici bătaș, ci să fie blând, nu certăreț, nu iubitor de bani, să-și conducă bine casa...”

TOSCHRIS: - Vai, mie, cine a mai auzit de așa calitate! Nici dacă nu bei și nu fumezi și tot nu poți să anulezi din viața fiului tău plecatul de acasă și apoi întoarcerea lui rebotezat, fiu risipitor! Întâi casa și mai apoi Biserica. Înlocuim „Biserica lui Dumnezeu” cu comunitate și vom obține unul din principiile de bază al conducerii societății care se cerea mai ales în co-

munism; altfel: biserica e una, familia e alta; iar eu am zis: educația presupune șirul de entități: Familia, Școala, Strada! Biserica să rămână în templul vremurilor trecute și în om, în vremurile acestea noi! Morala este morală și ea nu se discută...dar, când este vorba despre promovare, alesul (numitul) trebuie să aibă experiență! Scurt. Fără experiență nu are ce căuta în postura de ales. Nu pot fi aleși oameni fără experiență! Pe vremea comuniștilor, vezi ce legătură exista între fariseii comuniști și fariseii antici ai fiilor lui Israel?...erau necesare referințele de la trei cunoscuți, colegi de școală sau în altă si-tuație; iată sunt de actualitate atunci și acum, în aceste vremuri de început! Acum DNA-ul stă și amenință cu dosarul...Și tot de atunci este proba de lucru, de atestare a priceperii și a curățeniei morale: „Trebuie să fie puși la probă mai întâi și, numai dacă sunt fără vină, să servească.” Ha, ha, ha, bravo creștine: iată, proba de lucru. Țștia de acum au uitat de așa ceva, nu cred să fi știut de ea vreodată! mă mir de părinții lor că nu le-au spus sau, poate, părinții au murit de mult ori urmașul e din flori sau, poate, părinții fiind tineri urmașul este sânge din sângele lor și nu au avut ce să învețe de la ei! Examenul corect, proba de lucru, proba practică și cea teoretică, iată, termeni care au ieșit prea repede din vocabularul acestor doctori în meseria lor făcuți pe ...genunchi!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Nu muștra cu asprime pe un bătrân, ci sfătuiește-l ca pe un tată, pe tineri, ca pe niște frați.”

TOSCHRIS: - Văd că nici tu, cel care îmi vorbești, nu știi unde s-a ajuns cu acești tineri în actul de conducere al societății. Văd că nici tu nu știi că asta este o pedeapsă!...pentru ce să-i dai privilegiul numai că este tânăr...Șefia înseamnă multă aplecare către subalterni iar el, tânărul, nu are de unde să știe aceasta. Uite, chiar și în căsnicie: „Vreau deci ca cele tinere să se mărite și să aibă copii, să fie gospodine la casa lor, să nu dea potrivnicului nici un prilej de învinuire.” Na, asta-i bună, nici

chiar așa!...să fi studiat ăștia din comunitatea secolului XX, relația comunismului cu Cartea Cărților? În societatea condusă de comuniști, aceștia chiar au aplicat aceste principii cu mare severitate, chiar cu exces de zel... Exemplul comportării în familie, sau combaterea alcoolismului, vagabondajului... Păi nu ajungeai nicăieri cu asemenea calități - defecte. La fiecare promovare trebuia să se spună că personajul este un exemplu în viață și în familie (în primul rând!). Mai spune Apostolul: „Bătrânii care cârmuiesc bine să fie învredniciți de îndoită cinste, mai ales cei care lucrează în cuvânt și în învățătură.” În nici un sistem, în asemenea posturi, nu aveau loc tinerii fără experiență. Atâta trebuie să audă cei care au lucrat în Miliție și Securitate, și, care, în mileniul III sunt tineri la optzeci de ani, și tot tineri, ieșind la pensie la cincizeci de ani. Numai eu am pățit-o ieșind la pensie pe caz de boală la cincizeci de ani, la fel ca un colonel coleg de-al meu, în liceu, eu având pensie o mie de lei, el cinsprezece mii de lei...Of, Doamne în ce rușine am ajuns să trăim...el, ateul, se închină acum cu două mâini iar eu nu vreau nici măcar să aud de Tatăl nostru!...spus înainte de ședințele de la Forumul Culturii! Na că ți-am zis-o!...mai ales că acuși murim amândoi...eu șontâc, șontâc spre mântuire, tu rezervist de soi, adăstând, doar pe vârful unei curbe Gaus spre aceeași mântuire...Auziți-o și pe asta: „scriptura zice: *Să nu legi gura bouului care treieră grâul și Vrednic este lucrătorul de plata lui*”. Asta chiar că este o minge la fileu. Munca trebuie respectată, muncitorul la fel; și acest lucru, nicicând nu a fost mai valabil ca în societatea capitalistă, iar mai apoi în societatea socialistă, cu doctrină comunistă; cea care a fost! Pe bou îl mai lași să ia o gură, dar bou în adevăr a fost cel care i-a pus botniță la gură muncitorului să nu mănânce struguri când îi culege... Mai spui: „vrednic este lucrătorul de plata lui” dar, la noi, după două mii au scos plata colaboratorilor de pe ștatul de plată și au compromis întreaga inițiativă privată, mică...Bravo, iată: „Să nu bei numai apă, ci să folosești și puțin vin, din ca-

uza stomacului tău și a deselor tale îmbolnăviri.” Bravo Apostole...bine că mai vii de acasă, să-i spui și nevastei și soacrei de boala care fuge de alcool ca de dracu! Oricum și băutura și bătaia au locul lor în Rai! La fel și fraza asta provocatoare precum că nimic nu rămâne neștiut: „faptele bune sunt arătate dinainte; și cele care nu sunt cunoscute, nu pot rămâne ascunse.” Iată: Lucrul bun trece aproape neobservat, în timp ce lucrul ascuns, rău, nu te anunță când iese la iveală; odată și odată tot este cunoscut și te face ruină.

PARTEA A ȘAISPREZECEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - Suntem la « A doua epistolă către Timotei » Un sfat mai mult decât cuviincios: „să nu se facă luptă de cuvinte, care nu este de nici un folos, ci este spre dărâmarea celor care ascultă.”

TOSCHRIS: - Spectacolul de replici, mai ales televizate fac cel mai mare rău oricărei comunități...și lansează pe piață cei mai urâți oameni. Și necuviincioși, palavragii care fac mult rău societății, mult zgomot pentru nimic. Parcă toți ar încerca să se bage unii pe alții la pușcărie!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Toată scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să-nvețe, să convingă, să îndrepte, să dea înțelepciune în dreptate”

TOSCHRIS: - Mai mult decât atât. Dacă nu ar fi trebuit, nu s-ar fi inventat scrisul, ca orice lucru necesar, chiar, dacă costă foarte mulți bani. În mileniul trei se-ncearcă fără nici un rezultat, și cât de cât serios, ca scrisul să nu mai coste nimic, încercându-se prin copii și tineret ca telefonul să înlocuiască hârtia, textul, cartea; desigur, nu este rău să înlocuiască cartea în

care autorul se evidențiază exagerat pe sine și bate apa în piuă... Scriptura, Vechiul și Noul Testament, trebuie să fie cartea care să se studieze doisprezece ani, complet detașat și fără nici o ranchiună și care să fie prilej de bucurie și încântare de cele ce sunt pe pământ în adevăratul rai sfânt. Vedeți?...cât de frumos le rânduiește pe toate Ion Creangă în superbe și de neînlocuit ale sale cărți, care se cheamă povești și sunt un prilej de bucurie ascultându-le, citindu-le, și pentru copii, și pentru cei tineri, și pentru bătrâni...Doamne, ce ți-o fi și cu acești oameni fără rost care se ceartă pe numele lui Mircea cel Bătrân sau Mircea cel Mare!?

PARTEA A ȘAPTESPREZECEA

TOSCHRIS: - « Epistola către Tit »...Asta chiar cred că nați mai auzit-o: „și să nu-și îndrepte mintea spre basme evreiești și porunci date de oameni care se întorc de la adevăr.” Nu există decât un singur adevăr. Trupul lui Iisus pe cruce. Moartea este cel mai evident adevăr și el nu este primit de la sine. Înfruntarea morții este un gest eroic de fantasmă idealistă...Moartea este însăși natura precum este și nașterea. Să cauți răul, să-l cunoști, da, chiar și acest rău al morții, ca el să fie împins cât mai departe de tine și de neamul tău; în tinerețe și cât ești tată, rezultatul acestei neatingeri fiind adevărata fericire. Să râzi de bătrâni ca să pățești la fel! Acesta este umorul atât de necesar, universal! Auziți ce sfat: Omule!...,dă-te pe tine însuși model de fapte bune în toate privințele.” Și mai apoi să ai pretenții la cei din jur...și de mai departe.

PARTEA A OPTISPREZECEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - « Epistola către Filimon » ... „Eu, Pavel, voi plăti, scriu cu însăși mâna mea, ca să nu-ți zic că tu însuși ești îndatorat mie. Da, frate, fă-mi binele acesta în Domnul și înviorează-mi inima în Hristos! Ți-am scris bizuit pe ascultarea ta și știu că vei face chiar mai mult decât îți zic.”

TOSCHRIS: - Școala nu are nici o valoare dacă nu crește ca aluatul în tână și învățătura primită dacă nu o multiplică și nu o transmite mai departe. Să se termine odată cu doctorii fără nici un rost, cu profesorii care învață de la copii, cu performanța sportivă în olimpiadele care prostesc și fac inutilă pubertatea... Desigur, ucenicul trebuie să-și depășească maestrul altfel el va trebuie să-l părăsească și să-și caute un alt învățător. De obicei maștrii și învățătorii buni vorbesc și laudă puțin...

PARTEA A NOUĂSPREZECEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - « Epistola către evrei » ... În vremuri, prin oamenii aleși veneau cuvintele Domnului, astăzi aceleași cuvinte vin prin „Fiul, pe care l-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile.”

TOSCHRIS: - Timpul se vede numărând faptele, adică prin numere...Așa s-a inventat timpul, nu în descreștere, ci în creștere! fiindcă a fost scris că va veni un timp al nimănu, zero, și care înspre lumea de apoi va crește, precum Coloana infinită pe verticală...în matematică el crește și descrește trecând prin zero în sensul acelor de ceasornic (clw) sau invers acelor de ceasornic (cclw). Fiul Omului creat prin respirația Domnului

este îngerul care în loc să cadă pe pământ s-a ridicat împotriva gravitației și a luat loc în dreapta Domnului, acolo sus, sus în ceruri!...oare când va veni din nou pe pământ după cum au prevestit unii, căci oamenii nu au mai avut răbdare și au plecat ei către El!...așa zic icoanele! ... Pentru aceasta există poezii, savanții, numărătorii de stele, ca să însemne timpul! trecerea prin vremuri. Și mai cred ceva, trebuie să constat, că oamenii bisericii ca să fie în pas cu timpul creează mereu alte icoane, iconice, încearcă...dar nu reușesc să le dezvolte din cauza tehnologiei care pur și simplu alunecă spre perfecțiune pe o curbă asimptotică...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Căci oricine are parte numai de lapte este neobișnuit cu cuvântul despre dreptate, căci este un prunc.”

TOSCHRIS: - Copilul nu poate face dreptate și nici să judece pe alții. Ca să poți să faci dreptate și să judeci nedreptatea trebuie să fi trecut prin ea. În afară de lapte care pentru ciobani este hrană de bază, ușoară, iar pentru copii este hrană de creștere, mâncarea de bază tare, pentru adulți și vârstnici, ca pentru lupi, este cea care ține omul în viață.

VOCEA... : - „Dar hrana tare este pentru oamenii maturi, pentru aceia ale căror simțuri s-au deprins, prin exercițiu, să deosebească binele de rău.”

TOSCHRIS: - Oh, Doamne, așa este, oamenii maturi pot deosebi binele de rău. Dar ce rău se revarsă asupra lumii, când pe stradă trece un cortegiu funerar în care la groapă este dus un om care nu este nici copil și nici bătrân?

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Luați seama ca nu cumva să refuzați să ascultați pe Cel care vă vorbește: *Voi mai clătina încă o dată, nu numai pământul, ci și cerul.*”

TOSCHRIS: - Paradoxal: să îl iubești pe Domnul, dar să te și temi...Dar, nu numai atât, te referi la vremurile care vor veni

în ciclul patru? după anul două mii două sute?...Da, știu, Domnul nu anunță pe nimeni fiindcă se naște în fulgerul din nori și „El este *un foc mistuitor*”. Dragostea este o imensă taină, de ea trebuie să te și temi...

PARTEA A DOUĂZECEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - « Epistola lui Iacov » ... „Către cele douăsprezece seminții care sunt în împrăștiere”! Iată un nou început, cel din era noastră sau al treilea mare ciclu al omenirii de două mii două sute douăzeci și doi de ani, „Sănătate!”.

TOSCHRIS: - Iată potențialul titanic al unui nou timp, unul încă neinfluențat de mersul printre astre, mersul printre minunile materiei, printre electroni și protoni; lumea fisiunii nucleare, care a devenit reală încet, încet în vremurile celor două ere milenare. ... Oamenii se nasc egali și fără să ceară aprobare de viață. Există un fond comun de însușiri la care prin învățare - educare - se ajunge de către oricine vrea. Cu alte cuvinte oricine poate să apeleze la acest fond comun. Nesiguranța vine din necunoaștere și dă tulburare! ... Ascensiunea din treaptă în treaptă trebuie să fie laudă și exemplu în comunitate. Asta-i viața!... mărirea este trecătoare, posibil și ciclică, ca roata. Păi, unde-i dealul mai înalt? unde-i groapa mai adâncă! Oricum este bogatul, nu este frumos să se laude, căci acolo unde este bogăție este și sărăcie. Da, știu, „Orice om să fie grabnic la ascultare, încet la vorbire, încet la mânie.” Asta este! Tehnologia de trăire în secolul XXI, dar și în secolele trecute. Astfel în anul o mie nouă sute șapte Brâncuși sculptează Cumințenia Pământului! O capodoperă în materie, parcă sculptată de cineva acum trei mii de ani, ca martoră la evoluția civilizației terestre. Ea reprezintă chintesența gândirii voastre, a aposto-

lilor lui Iisus și se duce către Moise creatorul Tablelor Legii după cuvintele divinității...Nu vezi la această lucrare nici grabă la neascultare, nici grabă la vorbire, nici grabă la mâni-e.... Din nou învățătura voastră face apel la faptă și nu la cu-vânt. Deși Ioan este de-al vostru. Omul trebuie să făptuiască mult și să vorbească puțin. Vor veni vremuri, în viața omului pe pământ, când el va comunica nu cu gura, ci cu semnul și cu gândul, și cu expresia din ochi. Va fi ceva precum este dirijorul care a ajuns cu mâna să stăpânească opera compozitorului.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Tot așa și limba: este un mădular mic și se laudă cu lucruri mari. Iată, un foc mic, ce pădure mare aprinde!”

TOSCHRIS: - Calomnia este o adiere la început și sfârșește printr-un uragan; ca și scânteia care nimerește în mediul prielnic. Cele mai mari nedreptăți din lume se întâmplă din cauza limbii, mădularul din gură. ... Limbă au toate animalele, dar cuvinte cu care se aprinde focul dezbinării spun numai oamenii. Datorită limbii a murit și Ioan Botezătorul care a strigat, a strigat și regele nu a mai răbdat! „Limba, nici un om nu o poate împlânzi. Ea este un rău care nu se poate înfrâna, este plină de otravă de moarte.” Se spune, nu fără, chiar, a fi interesant că limba Evei, care era și limba lui Adam, a fost singura care a înțeles limba șarpelui! Limba nu se aseamănă cu nimic în natură, dar ea, pentru om, este totul în natură. Când limba este bolnavă nu ne place nimic, și când limba este sănătoasă este posibil, după gând, să ne placă totul.

PARTEA A DOUĂZECI ȘI UNA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - « Întâia epistolă a apostolului Petru » „Apropiați-vă de El, piatră vie, lepădată de oameni, dar aleasă și scumpă înaintea lui Dumnezeu.”

TOSCHRIS: - Iată și eu sunt o piatră vie, un trovant sferic, care am un ochi și un nas și mă învârt și din cadrul meu natural nu pot să scap; într-o iarnă m-a ciopârțit cu dalta și ciocanul un elev în casa Cocioarei (bunica lui Florin Ciriperu din Ocelele Mari), lângă Titi Max - belitor de câini și de șerpi...Iarăși vorbim de piatra din capul unghiului!...Da, care este aruncată de zidari, ea, fiind, poate, chiar cea din capul unghiului. Nici-odată nu știi cu ce se finalizează temelia, zidul; poate cu o piatră ca aceasta...necunoscută până în acest moment. Deci toate pietrele sunt utile și pot fi folosite la nevoie. ... Da, asta e piatra cea mare, piatra de piedică, trupul lui Iisus: „Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați, temeți-vă de Dumnezeu, dați cinste împăratului!”

Acestea sunt condițiile vieții practice și spirituale pe întreg pământul din și în toate timpurile: Comunitatea, Familia, Puterea și Religia în chiar ordinea pe care ai enumerat-o tu, apostole, primul sau al doilea între Apostoli. Nu-i suferință să fii pălmuit pentru păcatele înfăptuite, ci este de admirat suferința pe care o arătăm atunci când faptele noastre sunt bune, dar nu de ajuns.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Ca niște buni administratori ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare dintre voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.”

TOSCHRIS: - Când primești o responsabilitate plătită care te situează deasupra celorlalți, ai obligația să slujești tot timpul interesului celorlalți.

*

VOCEA... : - „Tot așa și voi tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, unii față de alții, să fiți împodobiți cu smerenie, pentru că *Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.*”

TOSCHRIS: - Mândria, haină fără petec și ruptă în coate.

Iată, bătrânii sunt puși în prim plan și ei oferă speranță celor tineri.

PARTEA A DOUĂZECI ȘI DOUA

VOCEA DIN ADÂNCURI : - « A doua epistolă a apostolului Petru » „ Ziua Domnului însă va veni ca un hoț; în ziua aceea, cerurile vor trece cu un zgomot șuierător, iar elementele aprinse de mare căldură se vor topi și pământul, cu toate lucrările de pe el, vor fi arse.”

TOSCHRIS: - Apocalipsa se poticnește în drumul ei de forță în comunitate a oamenilor. Omul, ființă supremă, este ființă colectivă. Biserica ta, aposolule temător, este o forță care s-a opus Apocalipsei timp de două mii de ani.

PARTEA A DOUĂZECI ȘI TREIA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - « Întâia epistolă a lui Ioan » „Dumnezeu e lumină și nu este întuneric.”

TOSCHRIS: - Dacii și toți ceilalți în acele vremuri au zis că Dumnezeu este Soarele fiindcă El dă lumină și are în putere cea mai înaltă și ieftină formă de energie...Încet, încet omenirea se conformează, dar, totuși, prea încet! Mai zice apostolul: „Dacă zicem că nu avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi.” Dar nici să zicem în noi și să rămânem neschimbați!...Binele și răul sunt în firea lucrurilor. Mărturisirea lor, mai ales a răului, este ca spălatul feței cu apă rece, de dimineață...

PARTEA A DOUĂZECI ȘI PATRA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - « Epistola lui Iuda » „Dar arhanghelul Mihail, când se împotriva Diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată batjocoritoare, ci a zis: - Domnul să te mustre!”

TOSCHRIS: - Iată, Iuda se întoarce înapoi, în timp, și-l vede pe dreptul arhanghel Mihail apărând trupul lui Moise de diavol și, deși este înarmat cu platoșă și sulită, îi lasă Domnului pedeapsa satanei el spunând scurt „Domnul să te mustre”. Mâinile lui Mihail rămân curate căci pe diavol nici o armă nu este în stare să-l răpună el fiind chiar șeful arsenalului de arme din ceruri....

PARTEA A DOUĂZECI ȘI CINCEA

VOCEA DIN ADÂNCURI: - « Apocalipsa » „Iată, Eu stau la ușă și bat; dacă aude cineva glasul meu și deschide ușa, Eu voi intra la el, voi cina cu el și el cu mine.”

TOSCHRIS: - La fel trebuie să se întâmple cu clerul!...să iasă din biserică și să meargă către cetățean, către cel care are nevoie de cuvântul divinității!...dar nu în spitale pe timp de pace, în camere tip naos situate lângă camerele de tortură - reanimare - pentru revenirea la viață. Tămâia nu miroase frumos decât împrejurul altarului... În secolul XX devine deja o modă să se cineze cu Iisus mai ales în lumea poezilor și această stare poetică se răspândește rapid contribuind la globalizarea poetică făcută cu ajutorul acestui Fiu al Omului care a coboară din divinitate trăirea creștină care trebuie generalizată... Nu pot trăi împreună oamenii care mănâncă ce cultivă, cu cei care mănâncă tot ce mișcă pe suprafața terestră, și sub ea, precum și în abisul mării și al oceanului...Dar vai, dacă El stă la ușă și dă să

intre, ce se va întâmpla cu cel ce-L vede? Desigur, după atâtea mii de ani Domnul nu poate fi decât o metaforă frumoasă, de lux care face parte din viața fiecărui trăitor pe planeta Pământ.

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „În acele zile, oamenii vor căuta moartea și n-o vor găsi; vor dori să moară și moartea va fugi de ei.”

TOSCHRIS: - În cele două milenii care au trecut oamenii nu au căutat, încă, moartea, niciodată! poate cei de pe patul de sfârșit al vieții, suferinzi și fără speranță, să o caute. Dar există timp în om fără speranță? Și mai apoi, cine să-l vadă pe cel ce nu poate fi văzut? Răul care se întâmplă lent vine din natură și omul nu-l simte. Și este greu de crezut că Domnul dorește, după instalarea curcubeului peste Noe și încheierea pactului cu el, ratificând o Columnă a infinitului vieții pe Pământ, să-L trimită din nou pe Iisus ca să distrugă omul!...căci tot voi, apostolii, spuneți că nu există om fără păcat! Cred că trebuie umblat la telefonie și televiziunile de știri alarmante. Văzuta-ți? Deja există un transfer neverosimil de putere de la divinitate înspre animalele de pe Terra! fiind ales calul, acuma, și nu leul... Șerpilor au coborât de pe bastonul lui Moise și cel farmaceutic, și mișună deja în pragul mileniului trei în epruvetele chitailor și se revarsă în lume așa cum vorbeau buncii către sfârșitul mileniului doi, anul două mii! Posibil, și mai și, să fie așa chiar în anul două mii două sute douăzeci și doi, sfârșitul celui de-al treilea ciclu!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - În aceste timpuri „Am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur. Ea lucrează cu toată autoritatea fiarei dintâi și face ca pământul și cei care locuiesc pe el să se închine fiarei dintâi, care face semne mari, încât chiar foc din cer face să se coboare pe pământ, în fața oamenilor. Și

face ca toți, mici și mari, bogați și săraci, liberi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte...”

TOSCHRIS: - Vai nouă iată semnul balaurului se arată. Fiara se ridică din adâncuri. Se reprezintă în icoane și totuși există omul cu însemn pe frunte și care a primit și Premiul Nobel. Și mai spui: „Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei, căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute șaiszeci și șase.” Timpul apocalipsei tale, apostole, a trecut de mult, rămâne doar faptul dacă invazia rasei galbene va reuși să doboare rasele albe și negre care vor fi unite, primele, împotriva mâncărilor acestea care dintotdeauna nouă ne-a produs oroare și spaimă; pentru ce roadele pământului venite din grăsimile pământului să fie înlocuite cu roadele pământului venite din gunoaiile acestui pământ și din abisurile mărilor și oceanelor...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „S-a sfârșit”

TOSCHRIS: - Cum, unde, când, ce anume? Totul are un început și un sfârșit. Întreaga gândire sacră este materialistă, conform principiului lui Lavoisier. De aceea foarte mulți mizează în mileniul III pe socialismul și comunismul religios...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI... : - „Femeia era îmbrăcată cu purpură; era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu perle. Ținea în mână un potir de aur, plin cu uriciuni și cu necurățiile desfrâului ei. Pe frunte purta scris un nume, o taină: - Babilonul cel mare, mama prostituatelor și a urâciunilor pământului.”

TOSCHRIS: - Femeia dacă e curată și miroase a fân proaspăt, și știe să-și arate formele, este o minune imediată a naturii în brațele tânărului, nerasului și bătrânului. Nimeni nu poate să redea în scris sau în pictură și sculptură ce are ea mai bun și mai frumos. Acestea sunt lucruri subînțelese care induc în poet și cântăreț bunătațile artei...

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „După aceste lucruri am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare autoritate; și pământul s-a luminat de autoritatea lui. El a strigat cu glas puternic și a zis: - A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al demonilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâcioase.”

TOSCHRIS: - De ce oare cetățile mari și frumoase au și oameni frumoși și fete, și femei frumoase mai ales, de ce au străzi ca Parisul pe care îți trebuie curaj ca să treci căci ies mâini pe uși și din vitrine care te trag în interiorul lor? Ați trecut vreodată la amiază pe ambele trotuare care încadrează Moulin Rouge? ...Pentru că toate neamurile „au băut din vinul mâniei desfrâului ei și împărații pământului au comis adulter cu ea și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.” a mai spus VOCEA. Desfătarea ei? Chiar așa? Nu cumva, mai mult decât toate, este vorba de desfătarea lui? Nu știți ce le făceau paznicilor de haremurii prinții sultanilor și regii Babilonului? ...În boașe stă desfătarea bărbaților!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Și am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru soțul ei. ... Și am auzit un glas tare, care venea din cer, zicând: - Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei, Dumnezeul lor.”

TOSCHRIS: - Noul Ierusalim, Iisus, noul om al mileniului trei, nicicând nu i-am iubit ca acum, după câte am văzut și auzit, pe fiii lui Israel, pe apostolii lui Iisus, care prin neamuri s-au răspândit pe întreaga Terră, adeverind, astăzi, proorociile clarvăzătorilor care au stabilit că fiii lui Israel circumciși ori nu au ajuns la capetele Terrei dând slavă Domnului unic și Atotputernic. Nici nu se putea altfel. Iată, mileniul trei va fi religios cu Domnul printre oameni, Domnul tuturor! Mesia și Christos

tot una, două milenii a durat cel mai lung imperiu și întins din istoria omenirii. Imperiul Creștinătății.

VOCEA... : - „Apoi mi-a zis: - S-a sfârșit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui care îi este scris, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.”

TOSCHRIS: - În Cartea Cărților se află întreaga învățătură a revoluțiilor planetare: din Franța, din America, din Rusia... În Cartea Cărților se află izvorul învățaturii proletare și comuniste promovate de Marx și Lenin. Mugurii comunismului religios, societatea fără bani - nevoia nu se cumpără și nici nu se plătește, căci omul din nevoie s-a născut și el nu a vrut asta! Cum poate să creadă cineva că după socialism și comunism poate să vină din nou capitalismul cu însușirile lui mai mult bune, decât rele... Cum poate să creadă cineva că mai bine e să fii lup singuratic, decât lup paznic la turmă? Apoi, iată, cei care greșesc în Legea Domnului, toți, mor de două ori. Odată că trebuie să moară, și a doua oară mor când ajung în iad. Pentru ei, raiul nu este aici pe pământ! Colosal, se recunoaște, nu ca la indieni - șapte vieți! ci două pentru a ajunge în rai sau iad! Fapta se cere înaintea răsplatei. Răsplata de a trăi iarăși în Ierusalimul cel nou - Noul Ierusalim matca noastră de dragoste la cel mai înalt nivel... nivelul dragostei și iubirii curate și care în plus este și veșnică... Așa înțelegem noi viața de apoi! Noi înțelegem că este vorba de sfânta Ecologie! Noi, înalții funcționari de la Ecostar 21... Suntem în fața timpului nou! ... Biserica este tot una cu trupul de carne al alesul Domnului, omul! Biserica este-n oameni; chiar și Domnul de atâtea ori a dăruit templul! Și toți înalții Ierarhi în predicile lor le spun preoților să iasă din Biserică și să meargă înspre oameni... O chestiune destul de grea și nu ușoară! ... Doamne, cât de mult s-au schimbat lucrurile de când ai venit pe pământ ca să ucizi cele două fiare, prima și a doua cum le-a văzut Ioan. Iată, Domnul se află deasupra naturii. Domnul este chiar natura, personificarea ei... Energia care vine din interior și, care, în viitor fi-

ecare o va produce în cadrul său strâmt de domiciliu, dar ori-când larg, dacă renunță la eul respingător. Precum eul meu prins în cadre metalice sau cadre din bârne de lemn, eu, care am energie în palmă, în pumnul strâns, și țin foc plămădit, îl țin în mână, dar nu mișc brațul, țin flacăra în palmă și nu strâng pumnul...mașina asta limuzină, mică, mică, mică are două discuri fiecare cu doisprezece magneti față în față care când sunt apropiate un disc începe să se rotească și poate să producă lumină. În mâna noastră stă lumina, stă puterea, stă atmosfera, stă atracția, stă respingerea, stă viitorul omenirii! viața, fluxul magnetic și refluxul precum apa mării care se umflă și dezumflă, precum râul care curge la vale și curentul electric care-i stă în cale. *Secolul XXI va fi religios sau nu va fi de loc...* dar el a început cu stângul, desigur, omul, revizuiind ci-vilizația oceanului și revenind la civilizația muntelui!

*

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Și eu, Ioan, am auzit și am văzut lucrurile acestea. Și după ce le-am auzit și le-am văzut, m-am aruncat la picioa-rele îngerului care mi le arăta, ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: - Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt rob împreună cu tine și cu frații tăi, proorocii, și cu cei care păzesc cuvintele din cartea aceasta. Închină-te lui Dum-nezeu!”

TOSCHRIS: - Țsta e un dar pentru fiii lui Israel! Pentru a câta oară, închinăciunea trebuie făcută numai Domnului...fiin-dcă e doar al tău. El nu suportă intermediari și este cel mai a-proape de noi, este chiar în inima noastră. Păi ce-ar fi dacă toa-tă ziua ne-am închina oriunde și oricum fiindcă Domnul este în toate... Afară habotnicia, iată e pedepsită, și Iisus trebuie co-borât de pe cruce... Și eu am fost pedepsit când mă antrenam zicând într-una Tatăl Nostru vrând să-mi corectez dicția...și am fost internat în spital de laringită și întinderea nervului de pe coloana din spinare!...cum să fie cineva între tine și Domnul care-ți locuiește în inimă? Vedeți? S-au împlinit două mii de

ani de la proorocirea cu cuvintele acestea stranii despre apocalipsa apocalipselor...

VOCEA... : - „Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după cum îi este fapta. ...Eu Iisus, am trimis pe îngerul Meu să vă mărturisească aceste lucruri în biserici. Eu sunt Rădăcina și sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață”

TOSCHRIS: - Fapta înainte de toate. Fapta este înaintea răsplatei...Oare ce ați fi voi toți, dacă nu am exista noi, sarea pământului! Dacă Domnul nu ne făcea după chipul și asemănarea Lui?...Eu reprezint Omul și idealul său, care și-a încredințat Ție, atât acest ideal, cât și speranța!

VOCEA DIN ADÂNCURI: - „Și Duhul și Mireasa zic: Vino! Și cine aude să zică *Vino!* Și celui care îi este sete să vină... cine vrea să ia apa vieții fără plată!”

16 ianuarie 2024

De același autor în ordinea apariției:

1. *Transfigurări*, poezii, Ed. Sus Arta, 1968 (vol. Samizdat).
2. *Zorlescu*, Ed. Almarom, 2005 (monografie de artă).
3. *Carmine*, poezii, Ed. Conphys, 2008.
4. *Caietul gri*, poezii, Ed. Conphys, 2008.
5. *Transfigurări*, poezii, Ed. Conphys, 2008.
6. *Oglinda*, roman open, Ed. Intol Press, 2011.
7. *Secolul XXI. Un cetățean între milenii* - roman publicistic, Ed. Intol Press, 2011.
8. *Poezia, stare de veghe*, poezii, Ed. Intol Press, 2011
9. *Interferența Artelor. Critice. Arta plastică*, Ed. Intol-Press, 2011.
10. *Interferența Artelor. Critice. Literatura*, Ed. Intol-Press, 2011.
11. *Interferența Artelor. Critice. Muzica*, Ed. Intol-Press, 2011.
12. *Napoleon Bonaparte și Apocalipsa secolului XXI*, roman, Ed. Intol Press, 2014.
13. *Spiritul 21 și aforismele lui Brâncuși*, roman, Ed Intol Press, 2014.
14. *Odiseea Sărutului*, poezii, Ed Intol Press, 2014.
15. *Vulturul de la Pietrari*, roman, Ed. Intol Press, 2015.
16. *Interviul Anului. Arhim. Veniamin Micle la 75 de ani*, Ed. Praxis și Ed. Intol Press, 2015 (împreună cu Arhim. Veniamin Micle).
17. *Tiparul bisericesc la români*, roman publicistic, Ed. Praxis, 2016 (împreună cu Arhim. Veniamin Micle).
18. *Apocalipsa secolului XX. Orașul de carton*, roman epistolar, Ed. Intol Press, 2021
19. *Cartea cârților & Cartea vieții. Raiul este aici pe pământ*, roman în versete, Editura Intol Press, 2021, vol. I și vol. II
20. *Cartea cârților & Cartea vieții. Raiul este aici pe pământ*, roman în versete, Editura Intol Press, 2021, ediția a 2-a (un singur volum).

21. *Raiul, după Cain! One man show*, Editura Intol Press, Râmnicu Vâlcea, 2024

22. *Raiul, după Christos! One man show*, Editura Intol Press, Râmnicu Vâlcea. 2024

Simion-Petre Cichirdan

- Data nașterii: 21.02.1951, Rm. Vâlcea.
  - 1962, la 11 ani, începe studiul violoncelului, la Școala de Muzică, cu Leca Morariu, apoi în particular, acasă, cu același profesor, iar după dispariția acestuia, cu Theodor Geantă; în 1962 concertează pe scena Palatului de Cultură, în două solfegii - duo pentru violoncel de G. Dinicu - în dublu cu Titel Andreianu și Constantin Dumitrașcu; violoncel 1 în orchestra simfonică a Școlii de Muzică, dirijată de Teodor Geantă și mai apoi de Eugen Ciorăscu, în 1964.
  - 1962-1963 Frecventează Casa Pionierului Râmnicu Vâlcea la cercurile de Aeromodele și Teatru. Recită și cântă în corul de copii; în 1963 merge în Tabăra de la Șanțuri, regiunea Brașov, în cadrul corului de copii al Palatului Pionierilor București (actualul Palat Cotroceni).
  - 1963-1970 elev la Liceul « Vasile Roaită » Râmnicu Vâlcea, Secția Sportivă-Atletism.
- În perioada școlii generale și liceului studiază în particular desenul cu Emil Ștefănescu (Cercul de desen de la Palatul Culturii), și culoarea, cu Asvadurova și Tatiana Brilianova (la domiciliul lor), Tatiana, fiindu-i și profesoară de desen la liceu.
- 1965 - 1971 „Publică” desene și poezii în revistele manuscris, particulare, realizate de Constantin Poenaru (Poe). La domiciliul acestuia organizează prima expoziție de pictură și desen (1965). C. Poenaru este coleg de școală, apoi ziarist la „Orientul” Râmnicu Vâlcea, redactor șef adj. la „Dreptul Umanitar” - București, până în 2016, jurist la Curtea Constituțională a României.
  - 1965-1970 Perioada de vară, lucrează ca cioplitor de marmură în atelierul de monumente funerarii al lui Ion Oltețeanu din Rm. Vâlcea.
  - 1968 Este membru fondator al Cenaclului Liceului „Vasile Roaită”, apoi fondator și președinte al nou-înființatei Societăți

literar-artistice a elevilor din jud. Vâlcea (Poe, fiind primul președinte).

- 1969 Recită poezie proprie la Palatul Culturii, la întrunirea județeană a profesorilor de limba română. „Publică”, în ediție samizdat, volumul „Transfigurări”, Ed. « Sus Arta », poezie suprarealistă.

În vara anului 1969 desenează sub îndrumarea sculptorului Victor Gaga din Timișoara, pregătindu-se pentru examenul de admitere la Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”.

- 1970 Absolvă liceul „Vasile Roaită” cu examen de Bacalaureat.

- 1970-1971 Ucenic în atelierul din Pangrati al sculptorului Constantin Lucaci; ucenic dimineața, iar după-amiaza lucrează desen și modelaj în lut sub îndrumarea acestuia și participă la realizarea unor lucrări ale maestrului executate prin procedura modelării în ipsos, metaloplastiei și lustruirii inoxului. Student audient la Institutul de Arte Plastice „N. Grigorescu”, București. În Atelierul lui Lucaci intră în contact cu lumea literară a Bucureștiului, acesta fiind frecventat de Nichita Stănescu, Constantin Chiriță, Romul Munteanu, Sanda și Romulus Balaban... maestrul îi asigură dormitul și mâncarea pe toată perioada la vila „Viorica” și Restaurantul „Select”. „Publică” în continuare poezie în revista (samizdat) „Balenele”, a lui C. Poenaru, de această dată în București, alături de Felix Sima, George Achim și C. Poenaru.

- 1971 Examen de admitere la Facultatea de Construcții Timișoara sesiunea de toamnă, secția subingineri. Reușește la proba de scris, dar nu se prezintă la proba de oral (din cauza unui conflict familial).

- 1971-1972 Muncitor necalificat la Secția Producția Secundară TCIND Grup Șantier Govora, șase luni; Secretar UTC-Probleme de Cultură-TCIND.

- 1972-1977 Urmează cursurile de ingineri ale Facultății de Tehnologia Construcțiilor de Mașini din cadrul Institutului

Politehnic București (Anul I și II la I.P.Timișoara). 1976-1977 se specializează în programarea Asistată a Mașinilor cu Comandă Numerică, la I.M.G. București în Grupa de Programare Asistată condusă de inginerul Tiu Dumitru: limbaj APT-RCW (Franța); Tiu Dumitru îi devine al treilea model creativ, în viață, după Modest Cichirdan (1940-2020) (frate, dirijorul Filarmonicilor din Botoșani și Craiova) și Constantin Lucaci. Diplomă de Stat, notată cu 10, în domeniul tehnologiei numerice asistată de calculator, programare în APT-RCW.

- 1977-1980 Inginer tehnolog-proiectant în cadrul Întreprinderii de Avioane Craiova. Introduce în aeronautică procesorul APT RCW (Franța) pe calculatorul de la INCREST București, prin similitudine, reușind apoi să implementeze procesorul ADAPT (SUA). Realizează primele produse în procedură asistată pe mașinile de frezat cu comandă numerică din INCREST și de la Fabrica 444, de Avioane, din Craiova. În 1978 face a doua specializare: Coordonatori Programare Mașini Unelte cu Comandă Numerică la IMUA București. Îi apar primele lucrări de sculptură cibernetică, în care cumulează cele trei funcții: concepție, programare, tehnologie pe mașini de frezat cu comandă numerică, lucrări pe care le concepe sub forma unor teste tehnologice de fabricație a suprafețelor spațiale a pieselor de avion. Creează procesoare și post-procesoare (*Sfera, Fagure, Cum vă place, C'e una meravigliosa sistema*) în limbajele FORTRAN și ADAPT, denumite, în licență proprie, „Mini-procesoare-Postprocesoare”, și prezentate ulterior la sesiunile naționale de comunicări științifice în domeniul informaticii aplicate: Sibiu-1982, Brașov-1983 și Cluj-Napoca-1986.

- 1979 Profesor de Tehnologie la Școala de Maiștri, seral - curs intensiv de un an, din cadrul Electroputere Craiova.

- 1980-1981 Decembrie-ianuarie-februarie, inginer proiectant la CCSITMFS București, Filiala Vâlcea, după demisia de la Avioane Craiova.

- 1981-1991 Șef grupă programatori Comandă Numerică, șef de protocol, șef Oficiu de Calcul, șef Atelier Proiectare Asistată - toate, servicii înființate (1981-1982) din inițiativă și prin efort propriu; șef Atelier Proiectare Tehnologică-Tehnolog șef, Inginer Șef-Pregătirea Fabricației, director interimar (1991).
- 1982 Debutază la sesiunile naționale de comunicări științifice și se dedică activității de inventică.
- 1983-1984 Profesor cu ora la Școala nr.4 din Râmnicu Vâlcea
- 1983 Este primit, la cerere, în PCR, dar nu ocupă nici o funcție politică, nici măcar de membru în Biroul Organizației de Bază-Proiectare până la desființarea PCR și înființarea FSN. Participă la alegerile pentru Senat din partea Partidului Tinerilor Revoluționari din Sfântul Gheorghe (1992), iar în 1996, atras în PAC, candidează pentru Consiliul Local din partea acestui partid. Se autosuspendă după fuziunea cu PNL, neintrând în Consiliul Județean.
- 1986 Două premii naționale la Cluj-Napoca și București, pentru lucrările: „Sculptura cibernetică” și „Metode de proiectare asistată și prelucrare pe mașini cu comandă numerică” (Sesiunea Națională de Comunicări Tehnico-Științifice în domeniul Informaticii, Cluj Na-poca, 27-28 noiembrie 1986), respectiv, pentru „Cercetare științifică tehnologică” (CC-UTC București, 1986).

După această dată, revista Flacăra și cele editate de Agerpres, internaționale: „Roumanien Today”, „Heute” etc, Radioul central, publică materiale, interviuri, despre activitatea sa în domeniul producției industriale și al pasiunilor artistice.

- 1989 Schimbă destinația sumei de 2 000 000 lei, prime, pentru activitatea de inventică, donând-o Revoluției Române.
  - Lucrează sculptură - în lemn, după amiaza, în boxa locuinței, reprezentând tineri schilodiți la Revoluție.
- 1990 Membru Fondator al Societății Inventatorilor din România și debutează ca publicist la ziarele „7 Zile”, „Expe-

riment”, „Alternativa”, apărând în continuare în diverse alte publicații. Se remarcă prin articolele: „Sculptura și calculatorul” („Experiment”, 7 februarie 1990) și „Impas OPM” (« 7 Zile », 14 februarie 1990) în care sugerează recomandarea unui nou mod gândire în artă și tehnologie, în organizarea producției și a muncii.

- Înființează Întreprinderea Mică INTOL - proiectare asistată de calculator.

- Expoziție de sculptură la vila de protocol, din Bujoreni Râmnicu Vâlcea, cu ocazia înființării „Centrului internațional de studii muzicale” condus de fizicianul Dorel Constantinescu și avându-i directori onorifici pe Modest Cichirdan și Luciano Lanfranchi.

- Delegat la Paris (iunie) și Frankfurt am Main (septembrie) din partea fabricii unde lucrează - Hervil Râmnicu Vâlcea. Spre Paris zboară în același compartiment de avion cu elita intelectualității românești, din București, protejată fiind față de atacurile din timpul Mineriadei din iunie 1990.

• 1992 Director tehnic la SC Filmar SRL Râmnicu Vâlcea, unde creează o unitate de producție de mecanică fină și contribuie la înființarea postului TV „Vâlcea Unu” (dându-i și numele) cu care a colaborat până în 2018.

- Devine expert tehnic judiciar în Tehnologia Construcțiilor de Mașini.

• 1993 Înființează, după Legea 31, SC INTOL SRL, cu același profil ca al Întreprinderii Mici, în plus: expertize tehnice, invenție și producție artistică, și care cuprinde Editura Intol-Press, fiind asociat unic, și în care funcționează și astăzi.

- Membru al Societății Ziariștilor, Asociației Ziariștilor din România și al International Organization of Journalists.

- Deține mai multe licențe proprii în semaforizarea mobilă, inventează becul cu leduri (luminatul rece) atât la iluminatul semafoarelor cât și la semnalizarea auto. În 1994 a câștigat o licitație internațională pentru semaforizarea reabilitării podului

de la Barajul Hidrocentralei Râmnicu Vâlcea (nord), de pe Olt. Contractează întreaga activitate de semaforizare în lucrările de reabilitare a DN 7 a firmei FAT-Roma, apoi se extinde la nivel național. Trei premii consecutive în Topul anual al firmelor-membre ale Camerei de Comerț și Industrie Vâlcea; produce piese auto, instalații de semaforizare mobile, bărci cu pedale, schele metalice; avizează la nivel național programele de trafic în reabilitarea drumurilor naționale, zonele semaforizate - drum în lucru. Semaforizează orașul Petroșani (1996), aplicând mai multe licențe proprii, înscrise la OSIM; semaforizează două intersecții din orașul Râmnicu Vâlcea, înainte de Eclipsă (1998), aplicând principiile: *fabricat pentru prima dată în România*, executarea lucrărilor de infrastructură fără oprirea circulației rutiere, interschimbabilitatea cablajului electric, construcția modulară... Participă cu exponate „made fabricat în România” la trei expoziții internaționale: Voineasa, Căciulata, Bistrița Năsăud (1995-1997). Expoziții de inventică la Hervex - Căciulata, 2009-2011.

- 1998 Expoziție personală de sculptură la Muzeul Județean Vâlcea.
- 1999 Câștigă concursul (AFDPR filiala Vâlcea) inițiat în vederea conceperii și execuției monumentului închinat „Foștilor Deținuți Politici” (marmură și bronz) pe care îl termină în 2004 (a avut trei Certificate de Urbanism, trei locații în Râmnicu Vâlcea), iar în 2009 acesta a fost montat și dezvelit la Ocnița, orașul Oc. Mari, din inițiativa și responsabilitatea primăriei din localitate (loc unde a funcționat celebra închisoare, care s-a scufundat în anii '65). În 2005 - realizează restaurarea monumentului închinat eroilor din primul război mondial din comuna Pietrari, județul Vâlcea (refăcând și montând, din aluminiu, vulturul dispărut-original din teracotă).
- 2000 Infarct miocardic; implementarea de stenduri pe aortele inimii la Spitalul „Pădurea verde” din Timișoara; interdicție activitate; pensionat pe caz de boală. Constată cu stupeoare, că

în cartea de muncă, între 1993 și 2000, i s-a scris în dreptul funcției, « patron »! deși în acte, pe ștatele de plată, era scris director.

- 2002, 2003 Expoziții personale sculptură, pictură în Craiova (Sala Radio), Râmnicu Vâlcea (Muzeul Județean), Târgu Jiu (Muzeul Județean și Sala UAP), Cluj Napoca (Muzeul Național de Artă și Sala „Polul Culturii” - Librăria Eminescu...

- 2003 Publicist la cotidianul „Info Puls” și „Publicitatea 1” Rm. Vâlcea; din 2004, și redactor la Info Puls. Membru al Forumului Cultural al Râmnicului, Consiliul Director, prin cedarea și oferirea locului de către Constantin Zorlescu, care s-a retras.

- 2004 Inițiază împreună cu Dragoș Comănescu, revista electronică „GlobalArtFusion - Interferența Artelor”, cu adresa www.globalartfusion.com în prezent arhivată în „Cultura Ars Mundi” on line care o continuă.

- 2005 Publică, la Editura „Almarom”, monografia de artă „Zorlescu” (în colaborare cu Mihai Sporiș).

- 2006 Redactor-șef la Revista de cultură „Povestea Vorbei” a Societății Culturale „Anton Pann”. Director adjunct la revista culturală „Forum V” (primul număr, după care demisionează). Împreună cu Gheorghe Dumitrașcu editează și tipărește Revista „Forum 5 (6,7,8,9,10), anuală, și revista „Seniorii”, bi-anuală, din 2008.

- Înființează Asociația Culturală a Oamenilor de Știință și Artă „Ecostar 21”, care are ca obiectiv produsul, creația artistică și tehnologică în spirit ecologic, în secolul 21, sprijinirea artiștilor independenți prin atragerea de fonduri publice conf. Legii 186 din 2003.

- 2008 Director, fondator, publicația lunară „CULTURA vâlceană”.

- Publică volumele de poezie „Transfigurări”, „Caietul Gri”, „Carmine”, Editura Conphys.

Este numit vicepreședinte la Forumul Cultural al Râmnicului și vicepreședinte la Societatea Culturală Anton Pann, conducând « Cenaclul Artelor » din cadrul acestei Societăți.

Este membru al noii Uniunii a Ziariștilor Profesioniști din România, cu atestat internațional.

- 2009 Ianuarie, își depune candidatura pentru Uniunea Scriitorilor din România, Filiala Craiova, când, i se comunică, din start, că ar fi mai nimerit pentru Uniunea Artiștilor Plastici...
- 2011 Tipărește volumele de proză „Oglinda” - roman open, „Secolul XXI. Un cetățean între milenii” - roman publicistic, volumul de poezie: „Poezia, stare de veghe”, și volumele: „Interferența Artelor. Critice. Arta plastică”, „Interferența Artelor. Critice. Literatura”, „Interferența Artelor. Critice. Muzica”, toate, Editura Intol Press!
- 2012 Creează și conduce revista on line, cotidian cultural scris și video, „Cultura Ars Mundi”, continuator al Global Art Fusion - Interferența Artelor (împreună cu Dragoș Comănescu - IT și Bogdan Cichirdan - red. șef).
- 2013 Publică on line romanele « Napoleon Bonaparte și Apocalipsa secolului XXI », « Spiritul 21 și aforismele lui Brâncuși » și volumul de poezii « Odiseea Sărutului » pe revista on line « Cultura Ars Mundi ». Le tipărește în 2014. Publică la *cotidianul.ro*.
- 2015 Publică « Vulturul de la Pietrari » Editura Intol Press și « Interviu Anului. Arhim. Veniamin Micle la 75 de ani », Editura Praxis și Editura Intol Press.
- 2016 Premiul UZPR-2015 pentru « Revistele de cultură ale Râmnicului »

Publică împreună cu Arhim. Veniamin Micle « Tiparul bisericesc la români », Ed. Praxis, Râmnicu Vâlcea, 2016. Lansează cartea la Cernăuți - Ucraina, noiembrie 2016 - Cen-

trul Bucovinean de Artă pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Românești Cernăuți.

Înființează și conduce Cenaclul « Interferența Artelor 21 » al Liceului « Constantin Brâncoveanu » din Horezu (împreună cu Ligia Nicolescu).

- 2017 Aprilie 02, citește poemul « Doamne al tău valah și ...basarab » din volumul « Poezia stare de veghe », Ed. Intol Press, 2011, pe scena Palatului Academic din Cernăuți în spectacolul de comemorare a victimelor de la Fântâna Albă.

21 noiembrie, primește trofeul « Omul anului 2017 » în cadrul galei « Zilele Culturii Tradiționale Românești la Cernăuți »

- 2018 Câștigă Trofeul „Lira Litoralului” - secțiunea grafică și caricatură și îl recâștigă în 2019 și 2021.

- 2020 Câștigă Trofeul „Brâncoveniana” pentru poezie, Potlogi, septembrie.

- 2021 Editează și tipărește romanul epistolar „Apocalipsa secolului XX. Orașul de carton”.

Editează și tipărește romanul în versete „Cartea cărților & Cartea vieții. Raiul este aici pe pământ”.

- De-a lungul carierei este autorul a peste o sută de invenții, inovații și produse noi - unicate.

- Căsătorit cu Leontina Cichirdan, având doi copii: Simona și Bogdan.

NOTE CRITICE - REFERINȚE
(selecțiuni)

*** „Linia apare în prima zi a creației, atunci când se separă întunericul de lumină.”

Petre Cichirdan, Motto, 2002, (Program sală Expoziție personală: „Vechiul și Noul Testament”- pictură pe sticlă și lemn - Muzeul Național de Artă Cluj Napoca, 2002)

*** „Tânărul Cichirdan citește o poezie de idei cristalizate intitulată *Nesomn*. Este urmată apoi de *La paradă* în care ideile se perindă prin fața noastră chiar ca la paradă...*Contabilă la poarta lucrurilor închise, Poem, Domnule Mag...*Poezie modernă, vers modern, artă cu o mare măiestrie mânăuită de poet”.

George Achim, *Proces Verbal* - Cenaclul Liceului, 1968.

*** „Lui Petrică în amintirea zilelor petrecute la atelier și omagiu, examenului luat”

Constantin Lucaci, sculptor, Autograf, 1977, pe albumul „Constantin Lucaci”, Editura Meridiane, 1977

*** „Pare atât de simplu că simt aici o intuiție de mare artist și de mare specialist: programarea pe calculator permite deschideri imaginative artistice care n-ar fi putut fi transpuse niciodată în realitate, fără ajutorul acestuia. (...) Poetul Petre Cichirdan își visează întâi poemele sale în desen, le transpune pe calculator, iar inginerul, ajută poetul să-și exprime visul în realitatea unei noi forme de artă.”

Ioan Iacob, publicist, FLACĂRA, 1986

*** „Am lucrat într-o fabrică de avioane unde se prelucrează piese cu geometrie neregulată. Am inventat programe cu ajutorul cărora tratam piesele pe care le executam, ca pe niște lucrări de artă.”

Petre Cichirdan, FLACĂRA, 1986

*** „Petre Cichirdan is a man of strong will. He’s done all sorts of things in his life and, contrary to what is said that versatility is superficiality, he had the knack of everything.”

Anda Olteanu - ROMANIAN TODAY, 1987

*** „Petre Cichirdan armonizează și filarmonizează totul - dacă se poate spune așa - el fiind întotdeauna cu un pas înaintea tuturor”.

Felix Sima - INFO PULS, 2002

*** „Domnului Petre Cichirdan, cu respect colegial”

Petru Jecza, Timișoara, Autograf, 2002,
pe albumul JECZA 100 FORME 1963-1993.

*** „Pentru autorul expoziției, pictura este arta de a medita, de a trăi intens, iar sculptura este arta de a filozofa. (...) *Carmina Burana* este, în viziunea personală a artistului vâlcean Petre Cichirdan, o lucrare dedicată stării bucolice.”

Adina Andrițoiu - TIMPUL, 2003, Tg. Jiu

*** „În linii curgătoare, precum unda unui râu, ne-a transportat și pe noi, privitorii săi, acolo, aproape de cer, unde, se pare, muzica devine un limbaj ușor de descifrat.”

George Achim - MONITORUL DE VÂLCEA, 2001

*** „Marele compozitor Claude Debussy a preconizat, cu îndreptățire, că muzica începe acolo unde cuvântul devine neputincios. Românul Petre Cichirdan a dat picturii sale aceeași percepție și putință insolită de a da cuvântului înveșmântarea coloristică menită să-l recreeze, forma picturală, acțiunea plastică.”

Alexandru Firescu - Revista RAȚIUNEA, 2003

*** „Aparent simple, lucrările sale trădează o complexitate imaginară fără limite.”

Iuri Duță, VIAȚA VÂLCII, 1998

*** „Lucrările lui Petre Cichirdan îmbină simbolurile universale cu austeritatea icoanelor autentice, reușind să fie de o surprinzătoare actualitate artistică.”

Nicolae Turcan, ZIARUL CLUJEANULUI, 2003

*** „Șocul privitorilor la primul contact cu picturile lui Petre Cichirdan constă în prospețimea demersului plastic, dublat de lipsa oricărui convenționalism specific picturii bisericești.”

Constantin Poenaru, OCHEAN, 2002

*** „...Petre Cichirdan, a cărui viziune tinde spre civilizația de astăzi a audiovizualului, sintetică și sinestezică, revelându-ne, într-un efort cu adevărat șocant, noutăți ale unei estetici a postmodernismului.”

Constantin Zărnescu, ADEVĂRUL DE CLUJ, 2003

*** „...Este, pentru mine, odihnitor și îmbucurător să-mi dau seama că un savant iubește în termeni artistici. Ne iubește pe noi, iubește viața și ne îndeamnă să nu uităm că în spatele eternelor numere și ecuații există ceva mai presus de noi - VIAȚA !”

Alexandra Rus, critic de artă, 2003

(Expoziția personală de la POLUL CULTURII CLUJENE)

*** „Convins (...) că *în viață totul este artă*, cum spunea Leonardo da Vinci, a ales calea ingineriei de mașini, care l-a învățat rigurozitatea desenului tehnic, dar i-a dat și libertatea de a fi el însuși în fața șevaletului sau a lemnului de sculptat. Poet, ziarist, pictor, sculptor, cronicar muzical și inventator, inginerul Petre Cichirdan ilustrează cât se poate de convingător figura omului renascentist căruia *nimic din ce-i omenesc nu-i este străin*”.

Constantin Poenaru, INFO PULS, 2006

*** „Tânărul Petre Cichirdan a scris și publicat, disparat, trăind sub vremuri (între 1967-1970), poeme stranii (suprerealiste), într-un volum, recuperat astăzi, TRANSEFIGURĂRI, care-l restituie și reinclud pe creator între generația '65 a lui Nichita Stănescu și Marin Sorescu și generația '70, de la N.Prelipceanu, Gabriel Chifu, Florea

Miu, Felix Sima, valoroși reprezentati, a căror creație, în datele ei esențiale, s-a reîntors spre perenele idealuri și tentații ale artei și culturii noastre, dintre cele două războaie mondiale, obstaculate, decenii întregi, de o dogmă și ideologie alienantă, străină spiritului românesc.

Formația i-a fost într-atât de înrâuritoare, încât creatorul proteic-complex, de mai târziu, Petre Cichirdan, fervent admirator al modernității, va resuscita cu obstinție viața ritmului (ideea clasică, augustiniană, în opera *De Musica* - pierdută printre curente de veacul tocmai scurs, al XX-lea), tonul artistic (sonanța), intervalurile (pauzele, golurile și tăcerile); precum și sensurile Ideii, mereu deschise, diferite, tainice; iar în ceea ce privește limbajul artistic - libertatea și visul de a înnoi expresia.”

Constantin Zărnescu, *Info Puls*, anul X, nr. 1768, 10 dec. 2008, pag 5.

*** „Fiecare din cele 3 părți din *Carmines* scrisă de Petre Cichirdan transmit un puternic fior lăuntric, produs de o vibrație autentic artistică a unui spirit sensibil”.

Constantin Rîpă, compozitor, revista „ORAȘUL”, Cluj Napoca, Anul III, nr. 12, pag 56, 2008.

*** „Doar un artist total ar fi avut curajul să-și tipărească poemele așa cum au fost elaborate în urmă cu treizeci și opt de ani, cu multele influențe din poezia la modă atunci, lecturați fie de nevoie (bibliografie școlară), fie din nevoia de hrană sufletească. Întâlnim în poemele sale ba dimensiuni ludice (Dimov, Mazilescu), ba lirism cerebral (Blaga, Arghezi), ba epicizare voită, un fel de rețetă de minare a clasicului, cum cerea postmodernismul (iată, că în „Academia” de la Coana Anica se puneau și „pietre de temelie”), ba dicteul liric bazat pe relația ordine-dezordine (Nichita, Sorescu), toate încorporate cu știință, cu menirea de a-i păstra autorului identitatea ideală”

George Achim, 2008, revista SEMN, nr. 12, pag. 3

*** „Poeziile tânărului poet liceean, Petre Cichirdan, sunt un manifest al libertății în fața ucigătorilor de metaforă. Starea poetică

se revelează - determinată de epoca revoluției adevărilor interzise - printr-o inocență impusă de talentul motiv al emulului barbilian.

Ideea poetică trimite la imagini. Imaginea înscrisului unei generații încarcerată în întrebări fără răspuns. Volumul *Transfigurări* (Editura Intol Press, 2008, o reeditare a volumului manuscris, 1968 - Editura fantomă SUS ARTA) transfigurează generația de liceeni ai Râmnicului, într-o epocă în care întunericul devenea călăuză pentru mulți creatori”.

Leon Dură, scriitor, Prefață la vol. *Transfigurări*, 2008

*** „El este un om liber, afirmat pe cont propriu, în afara profiturului curent oficial...El și-a câștigat poziția prin strigarea cu voce tare în piața publică, a tuturor crezurilor sale, cu dragoste pentru valorile referențiale ale cercului cel mare al românilor, dar în respectul artei universale, cu aceeași adresabilitate, și cercului nostru.”

Mihai Sporiș, publicist, „Simion Petre

Cichirdan, vârstele mărturisirii”, februarie 2009, Info Puls.

*** „S-a spus că mai întâi trebuie să trăim, apoi să filozofăm, dar în cazul lui Petre Cichirdan meditația contemplativă ocupă primul loc. Simbolul roții, expus pe coperta volumului « Carmine » (Editura Intol Press, Râmnicu Vâlcea), ne transportă direct în lumea infinitului mic sublunar, dominat de necesitatea morții și de agitația vieții.”

Alexandru Brichiuși, publicist, 2010,

Muntenia Expres, nr.6, (17), pag.14

*** „Ciclul de poeme intitulat « Caietul gri » (Editura Intol Press, Râmnicu-Vâlcea) se constituie într-un adevărat labirint de gânduri. Poetul Petre Cichirdan pornește de la originile arhetipale și caută sa urce până la stele. Investigația misterului se constituie pe două planuri, unul extern, obiectiv, cosmic, și altul subiectiv, interior, care sondează inconștientul și fantasmale sale”.

Alexandru Brichiuși, publicist, 2010,

Muntenia Expres, nr.7 (18), pag.5

*** „Un poet experimentalist, cu experiență în domeniul poeziei și al artei, este Petre Cichirdan în volumul « Transfigurări », Editura Intol Press, Rm. Vâlcea”

Florin Al. Țene, scriitor, 2010, Povestea vorbei, An IV, nr 3 (40) pag. 3

*** « Din punctul meu de vedere, „nota nr. 4” este de 10 („Note” din „Secolul XXI. Un cetățean între milenii”. Am regăsit acolo adevăruri pe care le-am simțit, fără să le împărtășesc nimă-nui. Vă felicit pentru această „semaforizare” a adevărului, sau a realității. Mult succes în continuare! »

Adrian Șuiu, editor, *Un alt vâlcean, cetățean între milenii*, 27 08 11

*** „Petre Cichirdan a observat, încă din anii studenției, că, pierzându-și sau ignorându-și ritmul interior, orice creație riscă să devină informă, să-și nege forța și verticalitatea. Poeziei mai ales, el îi va păstra și cultiva rezonanțele și vibrațiile lăuntrice, fluxul, cântul antic-*metri* (versurile), opunându-se, în răspăr cu vremurile, ca poemul să se transforme-n simplu text, rece și uscat, interpretabil, sec!”

Constantin Zărnescu, *Trei cărți de poezie semnate de Petre Cichirdan*,
Curierul de Râmnic, 19 ianuarie 2010

*** „...Și țin în mână „Oglinda”, care alături de „Secolul XXI. Un cetățean între milenii” sunt ultimele apariții editoriale ale lui Petre Cichirdan și vedetele momentului de care mai devreme v-am povestit. Citești și tremuri puțin, căci Oglinda cuprinde o lume pe care scriitorul o strânge într-un mănunchi de adevăruri de multe ori sesizate de tine, dar cărora niciodată n-ai știut să le dai formă; cuprinde un crez și un pumn de iluzii;”

Adina Dumitrescu, revista „Seniorii” nr. 4, 2011

*** « pe frunte sub munte/ cute gânduri rânduri/ pune puncte poetul/ artist trist strigă/ intriga cetății în ceață/ să mă vindece/ de urâtul din lume/ p cichirdan taie/ ceața cu dalta/ o risipește cu penelul/ o colorează cu durerile vremii/ tulburi sunt toate/ la vreme de noapte/ iscă vorbe pe hartie/ poezie/ stare de veghe/ legată în zeghe... »

Mihai Sporiș, 2011, Povestea Vorbei, pag. 6,
nr.3 anul V, fragment din «Altfel de Cronică»
la vol. « Poezia stare de veghe »

*** „Pe piața spirituală vâlceană se află o carte de referință pentru cultura românească: « Oglinda », de Petre Cichirdan. Este certificatul de atestare al polivalentului autor care de câțiva ani domină artele vâlcene.”

Costea Marinoiu, 2011, *Povestea Vorbei*, Anul V, nr. 2, cronică la „Oglinda”.

*** „Multiplele și frumoasele sale realizări în diverse domenii de activitate se datoresc alesele sale calități și perseverența cu care a urmărit realizarea lor. Cartea „Oglinda” scrisă de distinsul inginer Petre Cichirdan este bogată în informații, în meditații, dar este și un exemplu de muncă, de studii și perseverență în îndeplinirea scopurilor, idealurilor pe care fiecare dintre noi și le propune.”

Gh. Mămularu, 2011, *Povestea vorbeii*, Anul V, nr. 3.

*** „Trăinicia artei, valorile estetice și artistice, toate te fac să trăiești momente deosebite, să te consideri cu adevărat fericit. Acesta este mesajul ce ni-l transmit cele două cărți (poezie și memorialistică) ale lui Petre Cichirdan: „Poezia, starea de veghe” și „Secolul XXI - un cetățean între milenii” (apărute la Editura Intol Press, Râmnicu Vâlcea 2011)”.

Costea Marinoiu, 2011, *CULTURA vâlceană*, nr 60-61, pag 7.

*** „Dacă cineva este atât de inimos să muncească lună de lună la două reviste culturale care adună în paginile lor toate evenimentele culturale importante din județul Vâlcea, și nu numai, acesta nu poate fi decât Petre Simion Cichirdan, inginer, scriitor, poet, publicist, sculptor, pictor, editor, un mare meloman, și, în primul rând, un sincer și entuziast martor și diplomat al fenomenului cultural local și global. Existența lui Petre Cichirdan nu mai poate să se desfășoare decât în planul sintezelor veritabile. Am putea să-l definim ca un fel de „Da Vinci” local și zonal (am mai spus-o, valabil pentru Oltenia de Nord)”.

Lucian Marin, «Curierul de Râmnic», 22 oct 2010

*** „Poezia, stare de veghe”: „un șirag de mărgăritare”. Felicitări!

Arhim. Veniamin Micle, email, 20 08 11

*** „Felicitări pentru admirabila ilustrare a textului”.

Arhim. Veniamin Micle, CULTURA *vâlceană*,

Noiembrie, 2011

*** „Felicitări pentru impresionanta activitate pe care o desfășurați. Toată admirația!”

Arhim. Venianin Micle, e-mail, 06.03.12

*** „Îți mulțumesc, prietene! Ești un adevărat Pamfil Șeicaru al zilelor noastre. « Cultura Vâlceană », ce cu dăruire o înobilezi și meșterești (în sens arghezian) număr de număr, este o revistă (așa o consider eu), deși are format de ziar, ca o constelație astrală din Galaxia artei, culturii și științei vâlcene, având o statornică iluminare și țel, acela decretat de Nicolae Iorga prin maxima: « un popor fără steag de cultură, e o gloată, nu o oaste ». Felicitări Petre Cichirdan pentru efortul tău material, dar mai ales intelectual ce-l depui pentru înfăptuirea acestei reviste, mai ales că revista ta nu are nici un cuvânt de reclamă și ajutor material.”

Ștefan I. Stăiculescu, brâncușiolog, e-mail, 15 iul. 2012

*** « Avem, de fapt, o „trilogie” critică, trei volume publicate la Editura INTOL-PRESS, Râmnicu Vâlcea, în 2011, de Petre Cichirdan. Un volum este dedicat literaturii, unul artei plastice, iar al treilea, muzicii - corespunzând preocupărilor multidimensionale ale autorului, scriitor (proză, poezie, eseistică), artist plastic (grafician, pictor - inclusiv pictură pe sticlă, sculptor - inclusiv „sculptură cibernetică”; a se vedea, de exemplu, „Cronica 2009” a CIC, luna septembrie), preocupat de muzică (studii de violoncel), informatician, inventator, unul dintre animatorii vieții culturale din Râmnicu Vâlcea... »

Gheorghe PĂUN, acad. (ARGEȘ EXPRES, nr 3175-

Miercuri, 4 apr. 2012, și „Cărți și autori”,

Ed. Tiparg, 2012, p.198)

*** „Bună seara Domnule Cichirdan. Din moment ce mi-ați făcut cinstea să-mi trimiteți comentariul Dumneavoastră privitor la cartea Domnului Constantin Zărnescu (« Țara lui Urmuz » n.n) îmi permit să fac câteva remarci pe care vă rog să le priviți cu îngăduință. Nu am darul scrisului dar, zic eu, de multe ori intuiția m-a ajutat. Aveți un stil, clar, propriu, de neconfundat. Reușiți să aduceți un omagiu simultan celor doi OAMENI ce nu poate stârni gelozia nici unuia, nici altuia. O performanță. Am avut pentru prima oara

plăcerea de a citi fraze foarte lungi care nu plictisesc, ci ca un vârtej te țin treaz, în stare de veghe permanentă. Constituind în același timp o sursă de informații de multe ori surprinzătoare în asociațiile dintre diverse domenii. Vă avertizez ca nu am obiceiul să practic pomăduiala. Poate cu timpul dovezile vor veni. Vă doresc o seară plăcută și să auzim de bine.”

Alexandru Trifu, pictor, Geneva, e-mail, 04 07

14

*** „Vulturul se integrează f. bine în ansamblu. El are o privire circulară ceea ce-i dă metaforic vorbind o libertate de spirit. Mă interesează însă și cine a făcut monumentul, în cinstea cărui eveniment, de cine a fost profanat și în ce an. Am impresia că soldatul nu este o sculptură proastă chiar de loc, atâta cât pot să-mi dau seama din fotografie. Pe curând Maestre, nu-i așa?”

Alexandru Trifu, pictor, Geneva, e-mail, 24 03 15

*** „Mulțumesc Domnule Cichirdan pentru imaginea sculpturii dumneavoastră (Monumentul AFDPR-Ocnița n.n). Îmi permit să vă felicit. Personajul dumneavoastră îmi place în concepția lui mai mult decât toate reprezentările lui Cristos de până acum din Istoria Artei, căci toți cei în cinstea cărora ați creat sculptura au fost și vor rămâne OMUL în destinul lui creștinesc. Dar nu orișice om ci cel ce-și duce CRUCEA cu demnitate, cu mândrie și nu cu îngâmfare căci numai așa merită să fie trăită VIAȚA. Crucea dumneavoastră...pierde materialitatea metamorfozându-se în SPIRIT.”

Alexandru Trifu, Today at 6:35 PM, 12 06 14, Geneva

*** „Este cel mai frumos monument din România ridicat în memoria foștilor deținuți politici.”

Tudor Nedelcea, scriitor, cuvânt în deschiderea Festivalului

Național „Vasile Militaru”, 8 iulie 2014, Ocnele Mari.

*** „Domnule Cichirdan, ca în totdeauna îmi face o plăcere deosebită să vă citesc și nu voi scăpa ocazia să dialoghez cu Dumneavoastră. Imaginile trimise mă duc cu gândul la un Paradis poate pierdut. Cel în care la începuturile noastre credeam că vom intra, al inocenței, al Florii de piatră, Edelweis, zâne și Feți Frumoși. Mă refer la desenele Dumneavoastră, la poezia Dumneavoastră, la prietenul Dumneavoastră. În sculptura imaginată reprezentând pe Cristos (TOSCRIS-Ocnele Mari, 1968 n.n) eu văd altceva decât o figură.

Văd universul în perfecțiunea sa, cercul, căruia, Dumneavoastră, ca și Icar, îi bateți la ușa misterioasă, invitând Omul să descopere Divinul. Ovalul cu a sa forma dreptunghiulară ce în imaginarul meu reprezintă poarta Cerului cu a sa încuietorie... Mare îndrăzneală, suferința așteptându-ne, ea fiind aceea care ne oferă șansa de a-l descoperii pe Dumnezeu.”

Alexandru Trifu, 30 iulie 2014, Today 1:05 PM, Geneve

*** „.....Apreciez de asemeni rolul ingrat totuși, ce vi l-ați asumat cu brio, de a semăna pe brazda românească ceea ce este autentic și nu impostură.”

Alexandru Trifu, pictor, Geneva (Aug 2, 2014)

*** „Mulțumiri. Unde puneți condeiul, dați viață. Se aprobă varianta aceasta. Doamne ajută,

Arhim. Veniamin Micle (Aug 30 at 6:57, PM, 2014.

PM, 2014. Ref Interviu cu V. Micle.)

*** „Vă mulțumesc foarte mult, pentru că ați scris, pentru cum ați scris, pentru că mi-ați spus, ...sunteți minunat, mulțumesc!”

Ioana Lupașcu, pianist (e.mail, 10 01 15)

*** „Desenelor tale tehnice le-ar sta foarte bine în ramă. Aș fi curios ce ar zice niște copii dacă ar intra într-o expoziție cu astfel de desene, mai precis, dacă și-ar pune în primul rând problema ce reprezintă. Mi-a plăcut chestia cu sunt cineva. Restul articolelor vreau să-mi dau timp a le citi pe îndelete.”

Alexandru Trifu, Geneva (e mail, 14 01 15)

*** „Nu mi-am dezlipit ochii de pe cartea ta (*Vulturul de la Pietrari* n.n). BRAVO. Am început să citesc, să citesc, să citesc ca un însetat în plin deșert, nemaisăturându-mă de apa limpede și rece ce-mi potolea jăratecul din suflet cu gândul la netrebnicia comunistă ce încă mai continuă, la impostura așa zișilor dizidenți. Cinste ție și în felul acesta cinstești poporul român, având curajul să arăți ade-vărata față a poporului român schimonosită în continuare de cul-ții...ce se afișează cu nerușinare dând interviuri și scriind...cărți subvenționate cu banii furați de complicii lor, autodecretându-se reprezentanții spiritualității românești. Printre ei Pleșu, Liiceanu și Patapievici. Consider cartea ta o dată în memoria poporului român. Limba folosită este cea apreciată de Herta Müller, cea făcută a fi înțeleasă imediat. Ce nu spune dânsa sau poate subînțelege, înțeală

de cei cu inima...Este o carte ce o voi reciti pe îndelete și care în mod sigur de cate ori tristețea mă va invada o voi relua în mâini ca alinare. Apropos de vultur, el are o privire circulară ceea ce-i dă metaforic vorbind o libertate de spirit. Pagina 86, corect este Ribbentrop. Te îmbrățișez cu drag și pe curând. Alexandru.”

Alexandru Trifu, Geneva, e mail 24 03 15.

*** „Această carte de înțelepciune contemporană structurând INTERVIUL ANULUI 2015 – VENIAMIN MICLE LA 75 DE ANI, este una dintre cele mai importante și valoroase, cu caracter post-revoluționar, în înnoitul efort de reîntoarcere a societății românești la valorile creștine, gândită de un sfânt părinte creștin-ecumenic, fost cursant, mulți ani, al Universității Catolice din Strassbourg; și care, nota bene, a ieșit în afara României, în 1968, cu o bursă, oferită de Guvernul Franței, după vizita istorică a Președintelui Charles de Gaulle, la București. Perioadă a unei încurajatoare deschideri, în care nu se mai semnavă *angajamente, colaborări* ș.a.

Volumul, structurat, cu încrâncenată îndrăzneală, de dl Petre Cichirdan, e o operă superioară de publicistică, dialog *dramaturgic*, reportaj și istorie contemporană, cu totul remarcabil, aparținând unui scriitor complet, manager de reviste, surprinzând o teribilă actualitate. ”

Constantin Zărnescu, Cultura vâlceană, nr. 116-2015

*** „Navigând pe netul românesc iată că m-am aflat pe pagina dvs...www. culturaarsmundi. ro. Nu mă pot abține sa nu zic ca sunt plăcut surprins de calitatea articolelor de pe aceasta pagină și vă urez cât mai mult succes!”

Ora Exacta, decembrie 15, 2015 la 9:12 am

[edit] Comentarii recente www.CulturaArsMundi.ro

*** „Stimate Domnule Cichirdan! va scriu ca să vă mulțumesc foarte călduros atât din partea mea cât și a dirijorului Theo Wolters pentru cuvintele atât de frumoase și sensibile cu care ați descris serile muzicale la care am luat parte. Domnul Wolters, căruia i-am tradus la telefon articolul Dvs. a fost foarte impresionat de pasiunea Dvs. pentru muzica clasică și de modul în care încurajați arta și artiștii cu cronicile Dvs minunate. Astfel încât și cei mai puțin norocoși care nu pot lua parte la evenimentele muzicale să poată simți puțin din atmosfera acestor concerte. De asemenea pentru noi

interpreții amintirile muzicale rămân astfel și prin descrierile Dvs. literar-artistice. Domnul Wolters vă transmite mulțumirile sale deosebite pentru comentariile Dvs competente și sensibile!”

Luiza Borac, pianist, Nov 22 at 6:36 PM, 2014

*** „Intelectual de valoare incontestabilă, apărător al istoriei și tradițiilor spirituale românești, Petre Cichirdan, editorul revistelor culturale ale Râmnicului, slujește o singură cauză: pe cea a culturii și literaturii. Evidența este probată și de semnăturile prestigioase ale unor jurnaliști, scriitori, academicieni, ale unor valoroși profesori universitari și cercetători înzestrați, toate acestea împreună încercând să le scoată de sub spectrul provincialismului, și înzestrându-le cu o aură națională. Într-o perioadă în care totul este supus influenței nefaste a politicului, revistele culturale vâlcene au reușit să nu fie subordonate niciunei ideologii, doctrine sau grupări politice.”

Benone Neagoe, fragment din prezen-tarea acordării premiului UZPR pe 2015, 16 03 16,

Sala ARCUB din București, și site UZPR 04 04 16.

*** „Petre Cichirdan rămâne, prin urmare, pe lângă prozator, publicist, reporter (literar, însă și audio-vizual prin cunoscuta, deja, contribuție a sa numită *Cultura Ars Mundi*), un poet - vizionar, însemnat, dinamic, care cultivă *Patria profundă*, însă și elevata *Interferență a Artelor*, într-o epocă dificilă, postrevoluționară și postmodernă.”

Constantin Zărnescu, articol „Petre Cichirdan și *Odiseea sărutului*”, *Cultura* nr 120, martie 2016.

*** „**Revista *Cultura Vâlceană* - valoare în cultura națională română.** Fiind în al nouălea an de activitate creativă, revista *Cultura vâlceană* (revistă de analiză și informație culturală) este un conținut plin de valori ce corespunde necesităților sociale. Conținutul revistei cuprinde întreaga varietate de fenomene sociale ce se intersectează respectuos cu sistemul de instruire și educație națională care dezvoltă generația în creștere; cu dezbateri a unor probleme de interes public atât la nivel național, cât și regional; cu relatări privind descrierea istoriei și a tradițiilor naționale ce vizează existența poporului...”

Galina Martea, „*Ultima oră*”, 07 august 2016

*** „Din fericire, domnia sa practică acel gen de ziaristică intelectuală, de gazetărie culturală și rafinată, perfecționată la noi de

Ion Minulescu, Tudor Arghezi și Camil Petrescu. Cartea domnului Petre Cichirdan se constituie astfel într-un demers original și incitant în lumea brâncușologiei, meritând a fi citită mai ales pentru a constata diferențele între o mentalitate filosofică, arhaică, amprentată de sacralitate, cum este cea a lui Brâncuși, și una modernă, puternic desacralizată, orientată spre știință, materialism și rațiune”.

Sorin Lory Buliga: *O carte-replică la aforismele lui Brâncuși* „Spiritul 21și aforismele lui Brâncuși” Ed. Intol Press, Râmnicu Vâlcea, 2013, *Cultura vâlceană* nr 127 oct. 2016; *Gorjanul*, 10.10.16; *Curtea de la Argeș*, februarie 2017.

*** „Interviul anului. Arhim. Veniamin Micle. Un monah la 70 de ani” Ed. Intol Press și Ed. Praxis, Râmnicu Vâlcea 2015... „Este o carte ce n-ar trebui să lipsească din nici o bibliotecă publică, teologică mai ales, dar nici din cele ale iubitorilor de cultură și istorie națională, indiferent din ce colț al țării.”

Constantin Cubleşan: „Pagini de istorie a monahismului (Interviu cu Arhim. Veniamin Micle, de Petre Cichirdan)”, *Povestea vorbii* 21, nr 3, 2017.

*** « Ce bucurie matinală mi-ați dăruit, dle Director, prin trimiterea „Culturii Vâlcene” pe oct. 2019 și înserarea în aceasta a articolului Domniei Voastre dedicat cărții subsemnatului, acestuia din urmă, dar și „neamului mare Dură” cum cu multă inspirație ați găsit respectiva „sintagmă”. Vă mulțumesc cordial și cu multă amiciție și prețuire și să vă mărturisesc, totodată, că prin cele scrise v-am descoperit și ca un adevărat istoric român, și nu doar ca renumit și consacrat scriitor și jurnalist de până acum. Vă îmbrățișez, cu recunoștință și prețuire, și mă rog Domnului și Mântuitorului nostru să vă dăruiască sănătate și ani mulți. »

Părintele Ioan, Bruxelles, 01 11 19

APRECIERI

*** REF. Reviste

Mulțumim pentru urări și pentru frumosul efort pe care îl faceți zi de zi cu aceste minunate reviste! Sărbători cu liniște și lumină în suflet!

Adina Andrițoiu, Centrul Brâncuși
din Tg Jiu, 16 aprilie 2014

*** Reviste și Monumentul de la Ocnele Mari

Vă mulțumesc din inimă, Maestre Petre Cichirdan! Mi-ați făcut o surpriză frumousă! Minunată revista! Minunate articole! Am aflat multe lucruri interesante. Calde urări de sănătate și numai bine de la Londra, în drum spre ..acasă! Impresionant monumentul de la Ocnele Mari - unde marele poet Vasile Militaru a respirat pentru ultima oară! A fost poetul copilăriei mele și al vieții mele.

Cu stimă, Alexandru Cetățeanu din...
Amărăști! Canada (20 11 15, e-mail)

*** CULTURA vâlceană și Forum vâlcean

Cele două reviste vâlcene au o calitate remarcabilă!

Corneliu Zeană, scriitor, București (15 febr 2021)

*** *Stimate domnule Petre Cichirdan,*

Am vizitat site-ul dumneavoastră și mi-a plăcut. Vă felicit. Mi-ar face plăcere să colaborăm și pe viitor. Acuma lucrez la o carte intitulată „Prăbușirea mitului Securității”.

Cu respect, Corvin Lupu (08 03 2018, e-mail)

***REF. CULTURA *Ars Mundi*: „Concert de Paște, concert...”

Your article is bookmark-worthy. I really want to read this again. It's compelling reading with a lot of well-made points that I can relate to and grasp. Thanks for the effort you put in-to this.

(Articolul dvs. Este remarcabil. Chiar vreau să-l citesc pe îndelete. Este convingător, cu o mulțime de puncte bine făcute la care mă pot raporta... Vă mulțumim pentru efortul pe care l-ați depus. Trad. noastră) (Comentariu la articolul "CONCERT DE PAȘTE, CONCERT EXTRAORDINAR!" de pe www.culturaarsmundi.ro Autor: **Curt Nardecchia Dublin** (Email: Schilke@yahoo.com URL: <http://curtnardecchia.tk/>)

*** REF. CULTURA *Ars Mundi*: „Magnific ... Francesco...”

Thanks so much for the blog article. Much thanks again. Fantastic. (Mulțumesc foarte mult pentru articol. Mulțumesc din nou.

Fantastic.) (Comentariu la articolul "MAGNIFIC - COLOSAL FRANCESCO IONAȘCU ÎN CONCERTUL NR.1 PENTRU VI-OARĂ ȘI ORCHESTRĂ DE DIMITRI ȘOSTAKOVICI!" de pe www.culturaarsmundi.ro Autor: **Curt Nardecchia Dublin** (Email: Becton@yahoo.com URL: <http://curtnardecchia.tk/>)

***CULTURA vâlceană, CULTURA Ars Mundi - iunie 2013

Impresionant și impresionat!

*Buna ziua D-le Cichirdan, vă scriu acest e-mail după ce v-am citit articolele de pe internet și din ziarul Cultura Vâlceană pe care mi l-ați dat după concertul de final al stagiunii filarmonicii vâlcene. Mă numesc Radu Noaghiu, am dirijat filarmonica vâlceană în ultimul concert din stagiunea aceasta și vroiam să vă felicit cu privire la ținuta și conținutul ziarului și paginii de internet [culturaarsmundi.ro](http://www.culturaarsmundi.ro) pe care o concepeți. **Radu Noaghiu, dirijor, USA** (Monday, June 24, 2013 12:12 PM)*

*** *Vă mulțumesc! Am fost onorat de prezența dumneavoastră la acest eveniment și doresc să vă transmit aprecierea mea deosebită cu sincere felicitări pentru realizările dumneavoastră excepționale în domeniul culturii pe care sper să am și alte ocazii de a le cunoaște mai bine. Va urez multă sănătate și numai bine!*

Cristian Ciomu, arhitect, cristianciomu@yahoo.com
(Zilele Constantin Brâncuși la Craiova Ed. IV, 2016)

*** *Vă mulțumesc mult, domnule Petrescu. Este foarte frumos articolul despre Alexandru, argumentat și bine documentat, dl. Cichirdan fiind un fin cunoscător al fenomenului muzical. Vă rog, dacă aveți ocazia, să-i mulțumiți din partea mea pentru generozitate și să-i transmiteți toate gândurile bune. M-aș bucura să-l pot cunoaște cândva. Cu stimă, **I. Munteanu** (scriitor, Craiova, ref. artic despre concertul lui Alexandru Munteanu la Filarmonică din mai 2013 publicat în Cultura vâlceană - mesaj transmis de "petrescu eugen"<petrescu1959@yahoo.com>, Friday, May 17, 2013 8:01 AM*

*** *Felicitări pentru siteul profesionist!*

Dan Zamfirache (danzamfirache1@gmail.com, despre

www.culturaarsmundi.ro, Jul 5 at 9:31 PM,2017

*** Domnule Cichirdan va felicit din tot sufletul pentru ideile din articolul dumneavoastra din editia din 28.11. 2006 a ziarului INFO PULS. Este momentul ca oamenii de valoare să pună la colț impostura ridicată la nivel de politică de stat. În toate domeniile, tinerii promovați sunt, aproape fără excepție, nonvalori, chiar daca îți îndeasă sub priviri teancuri de diplome de pe care nu s-a uscat cerneala. ... Tupeul nu le este depășit decât de infantilismul în gândire. În schimb cei care trudesce în lumea cărților și laboratoarelor sunt nevoiți să ia calea pribegiei. Mă bucur sincer că nu au dispărut din orașul nostru oamenii de valoare, care în același timp au curaj și atitudine. Cu stima **Daniel GHERGHINA Administrator BD SH Rm. Vâlcea**, Tel: 805.262 Mobil: 0745.046.564, Fax:0250.746.980, Tue Nov 28 11:24:43 2006, Daniel.Gherghina@hidroelectrica.ro

*** REF. CULTURA vâlceană, ianuarie, 2013

Maestre,

Prin bunăvoința unui prieten comun am intrat în posesia formatului electronic al revistei "Cultura vâlceană" (nr. 81, dec. 2012). Mulțumesc pentru aprecieri. La rândul meu, trebuie să precizez faptul că de la un număr la altul revista capătă o valoare tot mai mare. Ar trebui felicitată redacția, dar știind al cui este meritul vă felicit pe d-voastră maestre, Petre Cichirdan și pe Bogdan Cichirdan - cel ce se dovedește a fi un profesionist, un adevărat artist în machetare, grafică etc., dar care, din păcate, este ținut în umbra unor nume care nu au nici cea mai mică contribuție la realizarea acestei opere publicistice. În concluzie, "Cultura vâlceană" este o revistă a familiei Cichirdan (aici incluzând și pe Simona Maria Kiss), o publicație de înaltă ținută editorială. Felicitări! Eugen Petrescu (Thu Jan 17 09:23:06 2013, petrescu eugen <petrescu1959@yahoo.com>

***REF. CULTURA vâlceană, mai, 2016

Mulțumiri și felicitări pentru acest număr, domnul Cichirdan. {Am fost plecat în Africa la niște prezentări științifice, de aceea răspund abia acum - și m-am întors ast-noapte.}

Florentin « (Florentin Smarandache@gmail.com

To:Cichirdan Petre, Jun 6 at 4:19 AM, 2016)

***REF. Articol Info Puls, 2004, *Concert Francesca Canali
Gentilissimo Sig.Cichirdan,
La ringrazio molto per la sua gentilezza nello spedirmi e nello
scrivere un' articolo sul mio concerto a Rm Vâlcea. Spero che
ci saranno altre occasioni per rivederci...Grazie e tanti auguri
per tutto!*

Francesca Canali Italia ("Francesca Canali"
francesca.canali@hotmail.com to "Cichirdan Petre"
pcichirdan@email.ro Re: article Tue Jun 22, 2004)

*** Re: Povestea vorbii 21 Nr 1/2021

*Bună ziua, ... plăcerea de a vă citi rămâne intactă. I-am arătat
articolul lui Aurel și a fost foarte încântat, a spus că ați făcut o
"analiză pertinentă" și vă mulțumește. Mailul lui este: aureliugoci
@yahoo.com*

Banu Gabriela <gabrielabanu2002 @yahoo.com>
(Fri, Mar 26 at 10:32 AM, 2021)

*** Re: CULTURA vâlceană nr 171 oct. 2020

*Stimate domn, am văzut articolul și sunt onorată. M-ați "ghicit"
foarte bine! Mulțumesc foarte mult pentru recenzie.*

Banu Gabriela, scriitor, București (Fri, Dec 4 at
12:47 PM, 2020)

***REF. Povestea vorbii 21 și CULTURA vâlceană

« Va sunt recunoscător pentru excelenta cronica la *Peisaje miș-
cate*. Nu meritam atâta onoare. De asemenea și pentru recentul arti-
col din remarcabila dumneavoastră revista de cultura. Cu caldă pri-
etenie,» **George Coandă, scriitor.** (Mon, Mar 22 at 9:27 AM, 2021)

*** *Vă mulțumesc mult, domnule Cichirdan, pentru aprecieri și
pentru cuvintele frumoase la adresa mea! Felicitări pentru revistă și
mult succes în continuare!*

Ilie Gorjan - scriitor USR (Today at 3:54 PM, 30 11 16)

*** *Vă mulțumesc mult pentru publicarea cronicii lui Călugărițoiu
referitoare la cartea mea și pentru aprecierile dumneavoastră cu*

privire la carte! Felicitări pentru întreg conținutul revistei! Multă sănătate! Ilie Gorjan, poet, USR (Sat, Aug 8 at 5:53 PM 2020)

*** Re: CULTURA vâlceană Nr 170

Calde felicitări pentru toate! Revista conține materiale valoroase și de bun simț. Cu urări de bine, IAPop (Ioan-Aurel Pop) Președinte Academia Română (Oct 4 at 11:58 AM, 2020)

*** Ref. CULTURA vâlceană

Buna ziua, domnule Petre Cichirdan, Director al revistei "Cultura vâlceană". Atașat vă trimit textul meu spre publicare în numărul următor al revistei, mult prețuită, "Cultura vâlceană". Cu mulțumiri cordiale anticipate și Domnul să vă țină sănătos.

Părintele Ioan, Olanda (Ion Dura) (Jul 6 at 10:54 AM, 2017)

*** Ref: CULTURA și Povestea vorbii 21

Dragă dle Cichirdan, vă scriu, cu bucurie, pentru trimiterea revistelor pdf, pentru care vă mulțumesc, cordial, și vă felicit pentru preocuparea și osteneala dv. de a le ține la un nivel atât de ridicat în ceea ce privește conținutul lor. Cu aceeași amicitie,

Părintele Ioan, Olanda (Mar 5 at 3:19 AM 2019)

*** Ref: Revista Forum vâlcean

Cât privește nr. pe martie 2020 al „Forumului vâlcean” am citit cu mult interes și folos articolul dv. „Valahia si Moldova...” și vă felicit. Și vin și cu o mărturisire - cerință - rugămintă: Nu lăsați să fie dată uitării de către autoritățile locale, îndeosebi, propunerea dv. de dublare și electrificare a căii ferate Curtea de Argeș, Râmnicu Vâlcea, Sibiu. Și a nu fi uitată propunerea dv. și a deveni o realitate mă gândesc că ar fi bine să acționați astfel:...

Părintele Ioan, Olanda (<ion.dura@msn.com> Tue, Mar 17 at 1:53 PM 2020)

*** REF. [Cultura Ars Mundi] Articol „BUCURIA IERNII”, LA FILARMONICA VÂLCEANĂ, CU IOANA MARIA LUPAȘCU ȘI FLORIN TOTAN

Vă mulțumesc tare tare mult. Sunteți o minune...

Ioana Maria Lupașcu-pianist (Oct 19 at 5:36 PM, 2016)

*** REF. Revista Cultura *Ars Mundi*

STIMATE DOMNULE CICHIRDAN,

Vă mulțumesc de două ori: una pentru urarea de Anul Nou și nume; a doua pentru explicația tehnicii scrisului publicistic. Să fiu sincer, nu știam. Eee, asta înseamnă adevărata prietenie, așa cum spuneți și dumneavoastră. Mi-am însușit critica. Vă mulțumesc încă o dată și vă sunt recunoscător pentru multe lucruri făcute pentru mine... Cu deosebită considerație și alese sentimente de prețuire, Nelu Părăianu, Roșiile. P.S. Interesantă propunerea cu revista Cultura Ars Mundi. Am văzut-o pe Internet. Am găsit și celelalte reviste acolo și le-am citit din copertă în copertă. Felicitări!

(Ion I Părăianu, scriitor-SSR, Vâlcea, Jan 6 at 9:07 PM, 2014)

*** Revista „CULTURA vâlceană”/aprilie 2014

Ai dreptate. Cred că e cel mai bun număr pe care l-a scos. Într-adevăr, merită felicitări. Să-i țină Cel-de-Sus năravul!

Ion Soare, scriitor-USR (răspuns la o apreciere
marca Marian Pătrașcu, data: 14 mai 2014, 00:45)

*** REF CULTURA vâlceană/iunie 2016

În măsura în care este posibil, mi-aș dori să achiziționez două exemplare din respectivul număr: unul pentru mine și un al doilea pentru biblioteca instituției la care lucrez, care colecționează materiale în/despre esperanto/esperantiști din întreaga lume. Desigur, sunt dispus să plătesc cele două exemplare și cheltuielile de expediție către Olanda. Vă rog să mă informați dacă dorința mea poate fi îndeplinită și dacă da, în ce condiții. Sincere gânduri bune (și un week end frumos)!

Ionel Oneț, Rotterdam, Olanda, (Ionel
<beronet@gmail.com>, Jan 27 at 1:20 PM, 2017)

*** Ref. CULTURA vâlceană/decembrie 2015

Stimate Domnule Cichirdan,

Mi-a făcut plăcere revederea noastră de vineri, 22 ianuarie a.c., cu ocazia aniversării celor 26 de ani ai „Curierului de Vâlcea”. Mul-

țumesc, cu aceasta ocazie, și pentru exemplarele din revista „Cultura vâlceană”, pe care mi le-ați înmănat, unde am citit cu plăcere relatarea de la evenimentul din luna decembrie a anului trecut, respectiv lansarea cărții doamnei Ana Andreescu, „Minunata Aventură”.

Lilian Zamfiroiu - Ministru (Jan 25 at 4:22 PM, 2016)

*** REF. Revista CULTURA vâlceană/ iulie, 2021

FELICITĂRI pentru toată activitatea culturală desfășurată în inima Țării și în redactarea revistei CULTURA vâlceană! Cu prețuire, Livia Ciupercă, USR Filiala Iași (<liviaciuperca2008@yahoo.com>, Fri, Jul 16 at 7:11 AM)

*** Ref. CULTURA vâlceană/ aprilie, 2012

Am citit cu multă plăcere ultimul număr din „Cultura Vâlceană” și consider că revista ta este una din cele mai importante publicații din România actuală. Mult succes în continuare la publicarea revistei voastre. Cu drag,

Gigi și Ludmila Dumitrescu, Canada (Sunday, April 15, 2012 11:05 AM <mila_george_du@yahoo.com>)

*** Ref. CULTURA și Povestea vorbii 21/ noiembrie 2020

La Râmnicu Vâlcea și orbii au lecturat Povestea vorbii 21. Păi, da, unde CULTURA este se află de-o așa Poveste...

Marian Ilie, scriitor (<potlogaru@yahoo.com>
Wed, Nov 4 at 10:50 PM, 2020)

***Ref. culturaarsmundi.ro14/05/1.pdf și CULTURA Nr 147/ mai, 2014

Accesați și citiți, n-o să vă pară rău, este un număr excelent, felicitări Petrică Cichirdan!

Marian Pătrașcu - UZPR (Today at 12:17 AM, 2014)

*** *Cum am intrat în casă, am căutat revista și am citit articolul tău. Îți mulțumesc mult, mult pentru cuvintele frumoase pu-se în pagină, despre mine și carte. Ai simțit exact ce am vrut eu când am*

scris-o. Acum sunt liniștită când știu că nu este un rebut. Îți mulțumesc din nou. Cu prețuirea pe care o meriți din plin...

Marinela Capșa, UZPR (Today at 12:50 PM, 09 sept. 2014)

***Ref. CULTURA *Ars Mundi*, 18 februarie 2014, Articol CONCERT SURPRIZĂ LA FILARMONICĂ

... Vă mulțumesc foarte mult pentru tot. După Vâlcea am avut un concert foarte bun la București la Filarmonică cu Prokofiev, Simfonia a 7- a. Săptămîna viitoare dirijez aici la Cape Town Musorgsky/Ravel „Tablourile”. Numai bine și sănătate. Cu drag,

Matei Corvin, dirijor, Africa de Sud (01 03 14)

*** Ref. Povestea vorbii 21 nr 3/2021, CULTURA *Ars Mundi*, Iulie 2021

*„...Ei bine, darul nostru cel prezent/ E un crâmpei, la modul recurent -/ Confratele Petrică Cichirdan/ Purtându-ne pe urmele lui Pann/ Iar nobilul demers cât de profund i-i/ Veți înțelege citind și *Ars mundi*/ Ca supliment la magica revistă/ Veți fi convinși că încă mai există/ În țara asta, scumpa Românie/ Pentru cultură bună temelie...”* **Marian Ilie, scriitor** (<maria nilie60@ gmail.com> 15 juillet 2021 14:57)

*** *Fericitul bazin de cultură, religios și plin de dogoarea sufletului românesc, PLAIUL VÂLCEAN, se menține mereu în frunte, nu degeaba bat și eu norii în zbor, anual din Canada, spre într-acolo, Cu stimă,* **Melania Rusu Caragioiu, Canada** (melania rusu <mel_rus@hotmail.com> Fri, Jul 16 at 2:26 , 2021)

*** Ref. Comentarii din Cotidianul (Interviu din 09 11 2013)

• *Un om dintr-o bucată, cu gândire sănătoasă, credeam ca nu mai avem prin România! Să-ți dea Dumnezeu sănătate, Petre Cichirdan!!!* (**ion uk** 17:42:20, 09 Nov 2013)

• *Excepțională analiză! Dle Cichirdan, ești un geniu verbal, domnule. Expresivitatea și plasticitatea exprimării întrece limba multora dintre cei care se pretind scriitori. E drept, aici are un merit și reporterul, cunoscut pentru stilul inconfundabil cu care scrie de mulți ani în presa română. Pe scurt, am înțeles și eu, în fine, de unde*

vin multe dintre relele societății românești. Felicitari, Cotidianul *edi-tat*, pentru gazduirea acestui interviu de zile mari!

(Ion Romanul 15:38:38, 09 Nov 2013)

*** Ref. CULTURA vâlceană-martie/ 2012

*Dragul meu frate, ți-am citit cu mare interes această publicație; m-a impresionat consistența și dimensiunea ambitusului actului de cultură din zona Rm Vâlccii pe care-l immortalizezi în paginile acestei publicații, „cu adevărat de cultură”, și care demonstrează că Rm Vâlcea are o viață culturală efervescentă demnă de luat în seamă și datorită ție și colaboratorilor tăi pe care îi felicit! Obiectivul tău este atins; degeaba ai viață culturală în oraș dacă ea nu este susținută și immortalizată prin scris, în presă. Te felicit, sunt mândru de tine și activitatea pe care o desfășori cu mult har, spre beneficiul vâlcenilor și nu numai. Sunt sigur că cei ce ajung la această publicație de spirit, vă admiră și vă sunt recunoscători pentru efortul vostru. Cu drag și multă, multă prețuire, **Modest Cichirdan, dirijor.** ("Modest Cichirdan" <modest cichirdan @yaho o.com> Saturday, April 14, 2012 8:14 PM)*

*** Ref. CULTURA vâlceană, decembrie 2013

*Mulțumesc mult pentru cronica și scuze pentru întârzierea răspunsului. În ce fel ați dori să colaborăm? Numai bine, **Natalia Colotelo-Pancec, dirijor, Spania** (10 12 13, Dec 9 at 10:26 PM)*

***REF. „Interferența Artelor. Critice. Muzica” și revistele culturale

Egr. dott. Petre, é stato un vero piacere conoscerLa, ma soprattutto sapere che Lei ha il mio stesso pensiero su Verdi e sulla veracità Mediterranea di questo artista Bussetano.

*La ringrazio ulteriormente per avermi donato quel volume di suoi articoli, lo terrò come cosa preziosa a ricordo del bellissimo concerto realizzato il 21 gennaio in filarmonica. Aspetto di leggere i suoi articoli sulle riviste Culturali da Lei così ben curate. Con stima e rispetto, **Orazio BARONELLO, dirijor, Italia** (Thursday, January 24, 2013 1:44 PM, "ora.baro@tis cali.it" <ora.baro@tiscal i.it>*

(Traducere: Egr. dr. Petre, a fost o adevărată plăcere să te cunosc, dar mai ales pentru că ai aceleași gânduri ca mine despre Verdi și despre veridicitatea mediteraneeană a acestui artist bussetan. Apoi îți mulțumesc pentru volumul cu articole pe care mi l-ai dăruit cu ocazia concertului din 21 ianuarie de la Filarmonică. Abia aștept să citesc articolele tale din revistele culturale atât de bine îngrijite de tine...)

*** REF. CULTURA vâlceană, martie, 2015

Gentile Petre,

grazie per le belle parole. Le emozioni che hanno rapito e assalito la Tua degna persona, sono state uguali a quelle che ho avuto io nel dirigere questo meravigliosa Messa di Haydn.

Complimenti alla scelta e a tutti Voi che avete creduto in questo bel progetto. Con grande stima e riguardo **Orazio Baronello, dirijor, Italia** (18-03-2015 la 1:58 pm)

(Traducere: Emoțiile și trăirile, sentimentele, care te-au marcat pe tine când ai scris articolul au fost aceleași pe care le-am avut eu când am condus această minunată Liturghie de Haydn...)

*** REF. CULTURA vâlceană/ martie/ 2016

Mulțumesc pentru articol și pertinentele aprecieri. Felicitări pentru revistă! Cu stimă,

Paul I. Popescu, sculptor, Craiova (12:53 AM, 05 03 16)

*** CULTURA vâlceană, ianuarie, 2018

Felicitări pentru articolul semnat și pentru ținuta intelectuală ridicată a revistei! **Radu Dusceac**, profesor Colegiul Lahovari Rm Vâlcea, (<radu.dusceac@gmail.com> Jan 30 at 1:51 PM, 2018)

*** CULTURA vâlceană, 09.2013 și Pov. vorbii 21, 3/2021

Dragă domnule Cichirdan,

Vă mulțumesc din toată inima și din partea soției mele Liliana pentru tot ce ați editat despre Emil Ștefanescu și pentru interviu. ... Am imprimat în culori cele doua reviste, și pe a doua o să o arăt Lilianei sâmbata viitoare. Cu prietenie și cu drag,

Roberto Scagno, prof. univ. Torino (10 oct. 2013)

*** CULTURA vâlceană, iulie 2013: Concert extraordinar la Râmnicu Vâlcea - Ioana Lupașcu și Florin Totan

Bună ziua domnul Cichirdan,

Vă mulțumesc din suflet pentru acest articol.

E foarte foarte frumos. Mă scuzați, dar abea am vazut acest email, fiindcă a intrat direct la spam. Mă bucur ca a fost apreciat efortul meu, al lui Ioana și al lui Florin. Eu mai mult pictez și scriu cărți, de când m-am lăsat de balet. Cu compoziția e mai rar, dar iubesc muzica foarte mult, și e foarte natural pentru mine. În ultimul timp am început să fac din ce în ce mai mult cu muzica. Mai ales ca Ioana e o persoană foarte specială, cu un talent extrem de mare.

*Am compus cateva chestii special dedicate pentru ea. "Anna Karenina" fiind una din piese. O sa fie ceva foarte special. Ați avut un public foarte bun în Râmnicu Vâlcea, care a apreciat forma aceasta de artă. Asta mă bucură pe mine, fiindcă câteodată mi-e frică că o să pierdem artele clasice. Eu mă preocup numai cu arte în diferite moduri, și simt că lumea se îndepărtează, și noi trebuie să le aducem aminte cât sunt de frumoase. În Vâlcea exact asta s-a întâmplat. Bravo!!!! Am scris în Românește, dar eu am plecat din România în 1978, la 10 ani. Asa că mă scuzați dacă nu mă exprim așa de bine. Din nou, vă mulțumesc. Cu stimă, **Sergiu Pobereznic. Anglia** (<s.pobereznic@gmail.com>, Tuesday, September 10, 2013 10:25 AM) (www.sergiupobereznic.com)*

*** REF: CULTURA vâlceană nr 165 aprilie 2020

*Un articol impecabil care mă emoționează! Felicitări pentru tot ce realizați! O să trimit și către Diana și Gabriel, vă mulțumesc și în numele lor! Cu respect! **Simona Elena Tacu, pictor** (<tacuisimona@gmail.com> Fri, May 8 at 11:17 AM, 2020)*

*** Ref. Cronica de teatru - Teatrul Evreiesc de Stat

*Vă mulțumim pentru cronica spectacolului FRAU HESS ȘI GRĂDINILE EI. Ne bucurăm ca v-a plăcut. Avem plăcerea să vă invităm și la spectacolele noastre din București, oricând veți fi aici. Cu deosebită considerație, **Edith Negulici, secretar literar Teatrul Evreiesc de Stat** (Today at 8:41 AM, 20 11 2015)*

*** Ref. Cronica de teatru - Teatrul Național din Craiova

*Vă mulțumim pentru că ne-ați trimis gândurile dumneavoastră și ne bucurăm că spectacolul nostru vi le-a provocat. Vă așteptăm oricând cu plăcere la spectacolele noastre, la Craiova și vă informăm că pe data de 5 decembrie a.c. vom avea două premiere, una la sala mică, la ora 17, cu piesa «Sfârșit», dramatizare de Oana Hodade, după proza lui Florin Lăzărescu și una la sala mare, la ora 19, cu piesa Pescarusul de Cehov, în regia lui Yannis Paraskevopoulos (Grecia). Cu stimă, **Mircea Corneșteanu, Director General Teatrul Național Craiova** (Today at 3:27 PM, 21 11 15)*

*** Ref. CULTURA Ars Mundi

*Felicitări! Am văzut în „CULTURA Ars mundi”. Sunteți monumental. Spre a veni în sprijinul realizării Istoriei Tiparului, am intrat și eu în șfung. Vă mai trimit 2 părți, urmând și altele, dacă intenționați să publicați în fiecare din cele trei reviste, să nu fim în criză de material. Doamne ajută! **Arhim. Veniamin Micle - Mă-năstirea Bistrița - Vâlcea** (Today at 5:20 PM, 5 02 16)*

*** Ref. CULTURA vâlceană, iunie, 2013

Dragă Simion - Petre,

Ce nume de Apostol pentru literatura română vâlceană și națională. Cu siguranță sunteți un trimis, un sol, venit de undeva din înalturi. Și asta o spun, nu pentru că ați publicat cronica mea literară și fotografiile cărților și revistelor tipărite la tipografia editurii mele „Gens Latina”, nu pentru că eu sunt directorul general al unei reviste lunare de cultură care, iată, în pofida tuturor vicisitudinilor timpului va împlini 80 de ani, nu, ci pentru simplu fapt că de mult nu am mai citit, o revistă atât de bine asortată și așezată între tradiție și modernism, ca și „Gând Românesc.” Vă felicit din toată inima și asta aș fi făcut-o chiar dacă nu ați fi publicat nimic scris de mine. Am citit revista dvs cu câțiva ani în urmă, de atunci până acuma, observ o maturizare aproape completă. Poate sta alături de alte reviste din țară. Vă felicit din toată inima și vă doresc o viață cât mai lungă. Abia acuma am descoperit adevărata cultură care se

face la Râmnicu Vâlcea prin publicații le dvs și ale scriitorului Ioan Barbu.

Daily SMS Collection.. (WordPress <wordpress s@ WordPress> Dec 22 at 12:04 AM), Ref. CULTURA *Ars Mundi: Hello friends, pleasant paragraph and pleasant arguments commented here, I am actually enjoying by these.*

(Google traduction: Bună ziua prieteni, articole plăcute și bine argumentate comentate aici, mă bucur să văd toate acestea.)

*** REF. CULTURA *vâlceană*, iulie, 2015

Dragă Domnule Petre Cichirdan,

Am primit revista „Cultura Vâlceană” și am citit cu plăcere și mult interes materiale realmente valoroase, demne a figura în orice publicație culturală de mare circuit. Vă mulțumesc din suflet pentru recenzia „Lythiadei” și reportajul „Memorialului Pr.D. Bălașa”, o adevărată oglindă „venețiană” a întâlnirii de suflet din 30 iulie (Vaș cere permisiunea de a o reproduce în „Portal-MĂIASTRA”, nr. 4/2015, care va apărea de Sfintele Sărbători de Crăciun. Constat, iarăși, că aveți la Vâlcea o viață culturală intensă și vă felicit pentru strădania de a oferi, prin coloanele publicației Dvs., o imagine atotcuprinzătoare a acestor evenimente. Sper să ne vedem în toamna aceasta la o „Brâncușiană” târgușiană.

Vă doresc mult bine, multă sănătate și împlinirea a toate cele dorite. Cu prietenie și deosebită prețuire,

Zenovie Cârlegea, scriitor, Tg.-Jiu (Sep 2 at 5:26 PM, 2015)

*** Scrisul Românesc, ian. 2017

Coautorul volumului TIPARUL BISERICESC LA ROMÂNI este directorul energic al revistelor vâlcene „Povestea Vorbei”, „Forum” și „Cultura vâlceană”, publicând 14 fragmente din această carte în paginile acestor periodice. Fost sculptor „cu programare numerică” la Fabrica de Avioane Craiova, publicist, prozator, artist plastic – dl. Petre Cichirdan este interesat, în întrebările sale, și de soarta viitoare a „Galaxiei Gutenberg”: „Va pune capăt calculatorul erei tiparului?, va înghiți tiparul?”

Volumul poate fi, astfel, citit ca un roman în dialoguri, asemeni „Dialogurilor cu Leuco”, de Cezare Pavese.

Constantin Zărnescu, scriitor, USR, Cluj Napoca; *Scrisul Românesc nr.1 (161) ian. 2017 „Tiparul bisericesc la români”*

*** REF. CULTURA ARS MUNDI, 17 mai 2021

Felicitări!, Domnule Petre Cichirdan, pentru cronică! În sfârșit, citesc opiniile unui cronicar adevărat, bun cunoscător al repertoriului, și istoriei, muzicii simfonice, la un nivel superior și universal valabil. Păcat că: instituțiile de cultură ale statului român și alte structuri administrative, locale, care sunt înființate, tocmai pentru a susține și a organiza (uneori, destul de rar, și, mai ales, în ultimul timp!), diverse activități culturale, nu au înțeles, încă, cu ce se ocupă revistele publicate de ani de zile de Petre Cichirdan. El salvează, atât cât se mai poate salva astăzi memoria culturală a Râmnicului. Un astfel de demers onorabil, ar trebui finanțat și susțin, total, de Statul Român și, implicit, de toate instituțiile locale care au acest rol, nobil, de a administra cultura. Oare, de atâția ani, ce îi împiedică să o și facă, să devină o realitate, nu doar o mediocră formalitate, nu doar o veșnică propagandă ieftină, etc.??? Punct!

Lucian Ion Marin, publicist, May 17, 2021, comen-tariu la articolul publicat pe Cultura Ars Mundi: „Faure și Mo-zart la Filarmonica din Râmnicu Vâlcea”

*** REF. CULTURA ARS MUNDI, 3 ianuarie 2021

Citesc această cronică și constat că ne-am situat pe lungimi de undă extrem de apropiate, autorul și comentatorul. Ca să scrii o asemenea cronică trebuie să ai sufletul deschis, trebuie să lași la o parte formulările cerebrale și să simți ceea ce citești Cu Sufletul. Felicitări, domnule Cickirdan. Dacă subliniezi că avem nevoie de o asemenea poezie, rostesc și eu că avem nevoie de asemenea comentatori. Mulțumesc.

Adrian Munteanu, poet, Brașov (Comentariu la articolul «Adrian Munteanu: „Paingul orb”»

*** REF. ARENA LITERARĂ, Anul VI, nr 23/2021

Autorul știe tot despre Râmnicu Vâlcea, și se documentează încă, fiind chiar mai mult decât un istoric și un enciclopedist al spațiului identitar. D. Petre Cichirdan este îndrăgostit și pasionat de Râmnicu Vâlcea așa cum a fost posedat de București, în urmă cu câteva decenii prozatorul Petru Popescu înainte de a se pierde în imensitatea Statelor Unite ale Americii. Nu numai harta diversifică rezoluția, caracterul, ci și diversele medii sociale generate de comunitățile umane. D. Cichirdan scrie cursiv, elaborează firesc ca toți cei care performează automatismele cotidiene ale scrisului. Și știe să mânuiască un număr impresionant de personaje dintr-o foarte diversificată tipologie prin care realizează o credibilă reprezentare morală a contemporaneității.

Alexandru Goci, scriitor și critic literar: « *Istoria și enciclopedia unui oraș. Petre Cichirdan – Apocalipsa după 2000: orașul de carton* (roman epistolar), Ed. Intol-Press, Râmnicu Vâlcea, 2021 »

*** REF. OBSERVATORUL Toronto, 27 mai 2021

Iată de ce romanul „Orașul de carton” al domnului Cichirdan este un roman mare și profund, pentru că dincolo de epistolele minunate alese și dincolo de bucățile de puzzle minunate scrise de el, vezi proiectate pe cerul istorie noastre Marile Adevăruri.

Dar dacă romanul are acest Titlu care te trimite la substanța, la rădăcina lumii pe care o construiește, se numește „Orașul de carton”, romanul este în realitate un „Oraș de piatră”. Adică un romana alcătuit cu știință, cu instinct bun, bine scris, având temelia de piatră, substanță bogată, frumusețe estetică, făcut ca să dureze, pentru că el chiar este un Burg de piatră, medieval și modern totodată. După lectura cărții noi afirmăm franc, dacă domnul Petre Cichirdan mai dă două trei romane ca acesta, el rămâne acolo sus, lângă Marin Preda și Eugen Barbu.

Ștefan Dumitrescu, scriitor, membruUSR: « *Petre Cichirdan; „Orașul de carton” (Cronică de întâmpinare)* »

***REF. CULTURA ARS MUNDI, 14 02 21

Felicitări atât autorului articolului cât și Domnului Cichirdan pentru întreaga creație artistică dar și pentru atitudinea civică demnă și pentru personalitatea sa puternică cu care formează caractere. Drumul consolidat de dânsul în publicistica vâlceană este un drum nemuritor.

Dinica Cristian Ovidiu, poet, membru UZPR, February 14, 2021, comentariu la articolul lui Ștefan Dumitrescu « Petre Cichirdan; „Orasul de carton" (Cronică de întâmpinare) »

*** REF. CULTURA ARS MUNDI, 06 aprilie 2022

Romanul „Cartea cărții și cartea vieții raiul este aici pe pământ”, Noua Biblie umană, se scrie de la sine din Dialogul dintre personajul principal al cărții, Toschris (personajul nostru central din opera sculpturală, Toschris), și Biblie, versetele Biblice, personajele versetelor biblice care sunt al Doilea personaj central.

Ne-am aplecat studiindu-l, din punct de vedere psihologic, asupra personajului Toschris. Și aici autorul realizează o inovație, o sinteză de proporții, profundă și vastă în același timp. Toschris este de fapt creatorul din spatele Creatorului, sau din adâncul Lui. Este Prometeu, este Sfera, este Oul, este Orfeu, este Cercetătorul care a contribuit de-a lungul istoriei la progresul Omului. Este autorul, adică omul zilelor noastre, al mileniului III. Este ochi, Creier și Gură în același timp. Ei bine, acest Personaj foarte complex, profund, care reprezintă Omul, Specia umană intră pe parcursul istoriei în dialog (și-n monolog) cu versete Bibliei. Și va vorbi cu ele (vorbind în același timp și cu sine) toată cartea, recreând o nouă Biblie, născută din trecerea prin sufletul și conștiința autorului.

Ștefan Dumitrescu, scriitor-membruUSR: „CARTEA CĂRȚILOR & CARTEA VIEȚII. RAIUL ESTE AICI PE PĂMÂNT (roman in versete)”

*** REF. NAȚIUNEA, 21 febr. 2021

Tehnica autorului e proustiană, fiindcă autorul este un visător consecvent, asta o dovedește și ultimul text din această carte, care își inventează calitativ orașul și societatea visată. Citind cartea scriitorului Petre Cichirdan mi-am adus aminte de „stropul de înțelepciune” al filozofului și scriitorului elvețian Frederic - Henri Ami-

el care spunea: „Să avem de partea noastră adevărul, iată secretul elocinței și al virtuții, iată autoritatea morală. E cea mai înaltă maximă a artei și a vieții”. *Lucruri, fapte și idei ce se potrivesc ca o mânășă acestei cărți iar autorului precum „mantaua” lui Gogol.*

Al Florin Țene, scriitor: « *Romanul epistolar al scriitorului Petre Cichirdan formă de a oglindi realitatea unui oraș de „Carton“* »

*** REF. ANTARES, nr.279-280-281/ iulie-august-septembrie, Anul,XIII,p.7.

„Apocalipsa după 2000. Orașul de carton” este un roman doar în intenția lui Petre Cichirdan, definindu-se, în realitate, mai mult ca „memoriu”, un document de conștiință, adresat autorităților/factorilor de decizie și conștiinței publice, având ca scop salvarea orașului Râmnicu Vâlcea și a culturii din această parte de țară. Este lupta lui Petre Cichirdan pentru istoria culturii locale. Dincolo de excesul de informație, fastidioasă, uneori, irelevantă adesea, cartea reține prin patosul autorului, încredințat de importanța demersului cultural, prin care se scrie istoria unui loc, demers care-l înveșnicește.

Ana Dobre, critic literar: *Pledoarie pentru istoria culturală locală*, Antares, nr.279-280-281/ iulie-august-septembrie, Anul XXIII, p.7.

*** Scrisul Românesc, nr 3 (123) martie 2022

Arborescent, stufoș, baroc, cu titlul „Raiul este aici, pe pământ. Cartea vieții & Cartea Cărților”, se structurează, etajat, „din versete”, în chip dinamic și prolix. Romancierul preia, precum perpetuare a unor „reguli”, „porunci”, „precepte”, tot ceea ce au produs, civilizațiile, în istoria universală. Iată-l, cel dintâi, pe Isaia: „El (Dumnezeu) va hotărî, între un mare număr de popoare, ca săbiile (oștirilor) lor să se transforme în cosoare!”... Iar brazda, spune cu nădejde și bucurie, un mare poet român, fost călugăr, Tudor Arghezi: „brazda să se transforme-n călimară!...”

Constantin Zărnescu, scriitor USR, Cluj Napoca - din articolul „Un roman vizionar: Raiul este aici pe pământ”

*** CULTURA ARS MUNDI, 27 febr. 2021

Cartea ta, ca o spovedanie sinceră, este cuceritoare! Ea te respiră prin toate filele. Oricâte măști ți-ai pune și ne-ai pune, celor din dia-logul cu tine, nu te poți ascunde. Ai aflat desigur că scoaterea din as-cundere, după cum spunea Heidegger, înseamnă ființare, adică spirit viu al adevărului... Mulțumiri pentru darul tău, Petre!

Mihai Sporiș, publicist, membru UZPR, fragment din articolul „Metamorforizarea orașului...”

*** CULTURA ARS MUNDI, 12 ian. 2022

Atâtea revoluții (schimbări de sensuri), de dumnezei/religii (idoli/toteme!), damnări și reabilitări, distrugerii și reconstrucții, imperii înfloritoare și ruine, porunci și legi drepte, dar și blesteme, trădări, adevăruri cosmetizate, și minciuni corecte politic, și câte experiențe remarcabile nu își oferă sinteza... descifrării setului de parametri, pentru evaluarea prezentului. Cu ochii minții pe trecut, vede ușor derapajele prezentului. O face pentru că are instrumentele omului de știință, are experiența făptuitorului ce trudește, și știe să prețuiască munca, este chiar el lovit de legile proaste ale întretimpului (care favorizează impostura, condamnă cunoașterea, uzurpă elitele autentice, favorizează lichelismul politic!). Constată o lume în dezechilibru, între din ce mai pușinii inițiați autentici, și o masă din ce în ce mai mare-a celor ignoranți, manipulată și terorizată prin frica pentru ziua de mâine. Autorul devine, fără inhibiție, purtător de cuvânt asupra celor constatate și înțelese și ni le pune la dispoziție să ne lămurim, punându-ne în situația propriei evaluări.

Mihai Sporiș, publicist, membru UZPR, fragment din articolul „TOSCHRIS ne recitește ... Cartea Vietii”

CUPRINS

Cuvântul autorului/	5
Partea întâi/	7
Partea a doua/	24
Partea a treia/	28
Partea a patra/	33
Partea a cincea/	39
Partea a șasea/	46
Partea a șaptea/	54
Partea a opta/	60
Partea a noua/	63
Partea a zecea/	65
Partea a unsprezecea/	67
Partea a douăsprezecea/	67
Partea a treisprezecea/	70
Partea a paisprezecea/	71
Partea a cincisprezecea/	71
Partea a șaisprezecea/	75
Partea a șaptesprezecea/	76
Partea a optisprezecea/	77
Partea a nouăsprezecea/	77
Partea a douăzecea/	79
Partea a douăzeci și una/	80
Partea a douăzeci și doua/	82
Partea a douăzeci și treia/	82
Partea a douăzeci și patra/	83
Partea a douăzeci și cincea/	83
De același autor/	91
Simion-Petre Cichirdan/	93
Note critice - Referințe/	103

